

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

4 juillet 2006

PROJET DE LOI

réformant le Conseil d'État et créant
un Conseil du Contentieux des Etrangers

PROPOSITION DE LOI

visant à modifier l'article 71, alinéa 2,
de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès
au territoire, le séjour, l'établissement
et l'éloignement des étrangers

PROPOSITION DE LOI

modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès
au territoire, le séjour, l'établissement et
l'éloignement des étrangers afin de confier à la
Commission permanente de recours des réfugiés
la compétence de connaître des recours urgents
contre les décisions du Commissaire général
aux réfugiés et aux apatrides

PROPOSITION DE LOI

modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès
au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloigne-
ment des étrangers et instaurant une Commission
des étrangers afin de porter remède à l'arriéré du
Conseil d'État

PROPOSITION DE LOI

modifiant la loi relative aux étrangers,
concernant la procédure de reconnaissance du
statut de réfugié

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION DE L'INTÉRIEUR,
DES AFFAIRES GÉNÉRALES
ET DE LA FONCTION PUBLIQUE
PAR
MMES Jacqueline GALANT ET Nahima LANJRI

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

4 juli 2006

WETSONTWERP

tot hervorming van de Raad van State en tot
oprichting van een Raad voor Vreemdelingen-
betwistingen

WETSVOORSTEL

tot wijziging van artikel 71, tweede lid, van de
wet van 15 december 1980 betreffende de
toegang tot het grondgebied, het verblijf, de
vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de wet van
15 december 1980 betreffende de toegang tot het
grondgebied, het verblijf, de vestiging en de
verwijdering van vreemdelingen, teneinde de
Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen in
staat te stellen te worden aangezocht voor
spoedeisende beroepen tegen de beslissingen,
genomen door de Commissaris-generaal voor de
vluchtelingen en de staatlozen

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de wet van 15 december 1980
betreffende de toegang tot het grondgebied, het
verblijf, de vestiging en de verwijdering van
vreemdelingen en tot oprichting van een
Vreemdelingencommissie, teneinde een oplossing
aan te reiken voor de achterstand bij de Raad van
State

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de Vreemdelingenwet, wat
betreft de procedure tot erkenning van de status
van vluchteling

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR
DE BINNENLANDSE ZAKEN, DE ALGEMENE ZAKEN
EN HET OPENBAAR AMBT
UITGEBRACHT DOOR
DE DAMES Jacqueline GALANT EN Nahima LANJRI

**Composition de la commission à la date du dépôt du rapport /
Samenstelling van de commissie op datum van indiening van het verslag:
Président/Voorzitter : André Frédéric**

A. — Membres titulaires/Vaste leden :

VLD Filip Anthuenis, Willy Cortois, Guido De Padt
PS André Frédéric, Jean-Claude Maene, Annick Saudoyer
MR Corinne De Permentier, Jacqueline Galant, Eric Libert

sp.a-spirit Stijn Bex, Philippe De Coene, Jan Peeters
CD&V Dirk Claes, Katrien Schryvers
Vlaams Belang Nancy Caslo, Filip De Man
cdH Joseph Arens

B. — Membres suppléants/Plaatsvervangers :

Miguel Chevalier, Claude Marinower, Martine Taelman, Hilde Dierickx
Mohammed Boukourna, Talbia Belhouari, Karine Lalieux,
Marie-Claire Lambert,
Denis Ducarme, Richard Fournaux, Jean-Pierre Malmendier, Marie-Christine Marghem
Dalila Douifi, Dylan Casaer, Koen T'Sijen, Greet Van Gool
Nahima Lanjri, Mark Verhaegen, Servais Verherstraeten
Koen Bultinck, Guido Tastenhoye, Francis Van den Eynde
Brigitte Wiaux, David Lavaux

C. — Membre sans voix délibérative/ Niet-stemgerechtigd lid :

ECOLO Marie Nagy
NV-A Patrick De Grootte

<p>cdH : Centre démocrate Humaniste CD&V : Christen-Democratisch en Vlaams ECOLO : Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales FN : Front National MR : Mouvement Réformateur N-VA : Nieuw - Vlaamse Alliantie PS : Parti socialiste sp.a - spirit : Socialistische Partij Anders - Sociaal progressief internationaal, regionalistisch integraal democratisch toekomstgericht. Vlaams Belang : Vlaams Belang VLD : Vlaamse Liberalen en Democraten</p>	<p>Abréviations dans la numérotation des publications :</p> <p>DOC 51 0000/000 : Document parlementaire de la 51e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif QRVA : Questions et Réponses écrites CRIV : Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte) CRABV : Compte Rendu Analytique (couverture bleue) CRIV : Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon) PLEN : Séance plénière COM : Réunion de commission MOT : Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)</p>	<p>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</p> <p>DOC 51 0000/000 : Parlementair document van de 51e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer QRVA : Schriftelijke Vragen en Antwoorden CRIV : Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft) CRABV : Beknopt Verslag (blauwe kaft) CRIV : Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft) PLEN : Plenum COM : Commissievergadering MOT : Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)</p>
<p>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants Commandes : Place de la Nation 2 1008 Bruxelles Tél. : 02/ 549 81 60 Fax : 02/549 82 74 www.laChambre.be</p>	<p>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</p> <p>Bestellingen : Natieplein 2 1008 Brussel Tel. : 02/ 549 81 60 Fax : 02/549 82 74 www.deKamer.be e-mail : publicaties@deKamer.be</p>	

SOMMAIRE

I. Exposé introductif du vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur, M. Patrick Dewael	5
II. Exposés introductifs des auteurs des différentes propositions de loi jointes	5
III. Auditions	8
IV. Discussion générale	8
V. Discussion des articles	8
VI. Réponses de M. Patrick Dewael, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur	29
VII. Continuation de la discussion des articles	47
VIII. Votes	59

INHOUD

I. Inleidende uiteenzetting van de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken, de heer Patrick Dewael	5
II. Inleidende uiteenzettingen door de indieners van de verschillende toegevoegde wetsvoorstellen	5
III. Hoorzittingen	8
IV. Algemene bespreking	8
V. Artikelsgewijze bespreking	8
VI. Antwoorden van de heer Patrick Dewael, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken	29
VII. Voortzetting van de artikelsgewijze bespreking	47
VIII. Stemmingen	59

Documents précédents :

Doc 51 **2479/ (2005/2006)** :

- 001 : Projet de loi.
- 002 : Annexes.
- 003 à 008 : Amendements.
- 009 : Avis du Conseil d'État.
- 010 : Amendements.

Voir aussi:

- 012 : Txe adopté par la commission.

Doc 51 **1262 (2003/2004)** :

- 001 : Proposition de loi de MM. Boukourna et Mayeur et Mme Lalieux.

Doc 51 **1615 (2004/2005)** :

- 001 : Proposition de loi de M. Monfils.

Doc 51 **1685 (2004/2005)** :

- 001 : Proposition de loi de Mme Nagy et M. Arens.

Doc 51 **1757 (2004/2005)** :

- 001 : Proposition de loi de M. Claes et Mmes Lanjri et Schryvers.

Voorgaande documenten :

Doc 51 **2479/ (2005/2006)** :

- 001 : Wetsontwerp.
- 002 : Bijlagen.
- 003 tot 008 : Amendementen.
- 009 : Advies van de Raad van State.
- 010 : Amendementen.

Zie ook :

- 012 : Tekst aangenomen door de commissie.

Doc 51 **1262 (2003/2004)** :

- 001 : Wetsvoorstel van de heren Boukourna en Mayeur en mevrouw Lalieux.

Doc 51 **1615 (2004/2005)** :

- 001 : Wetsvoorstel van de heer Monfils.

Doc 51 **1685 (2004/2005)** :

- 001 : Wetsvoorstel van mevrouw Nagy en de heer Arens.

Doc 51 **1757 (2004/2005)** :

- 001 : Wetsvoorstel van de heer Claes en de dames Lanjri en Schryvers.

MESDAMES, MESSIEURS,

INTRODUCTION

Votre commission a examiné le présent projet de loi ainsi que les propositions de loi jointes au cours de ses réunions des 23, 30 et 31 mai, 6, 7, 13, 14, 20, 21, 26 juin et 3 juillet 2006.

Lors de sa réunion du 23 mai 2006, votre commission a décidé d'organiser des auditions. Elle a ainsi entendu au cours de sa réunion du 30 mai 2006, les associations et experts suivants:

- Ligue des droits de l'homme;
- Professeur Marie-Claire Foblets (KUL);
- Forum Asile et Migrations (FAM);
- Coordination et Initiatives pour et avec les Réfugiés et Etrangers (CIRE);
- «*Vluchtelingenwerk Vlaanderen*»;
- Médecins sans frontières;
- «Hop-actie»;
- «*Vlaams Minderhedencentrum*»;
- Associations syndicales;
- Union pour la Défense des Sans Papiers (UDEP);
- Professeur émérite Etienne Vermeersch.

Les institutions suivantes ont été entendues lors de la réunion du 31 mai 2006:

- Conseil d'État;
- Ordre des barreaux francophones et germanophone;
- Office des Etrangers;
- Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides;
- Commission permanente de recours des réfugiés;
- Commission de régularisation;
- Haut Commissariat des Nations Unies pour les réfugiés;
- Directeur d'un centre d'asile;
- Police fédérale (BRUNAT);
- CPAS Anvers et Liège;
- Centre pour l'égalité des chances et la lutte contre le racisme.

La commission a pris connaissance de la pétition n° 27/2005-2006 de M. C. Verbraeken qui formule des remarques à propos des avocats qui défendent les demandeurs d'asile.

L'avis de l'Inspection des Finances a été distribué aux membres lors de la réunion du 21 juin 2006.

DAMES EN HEREN,

INLEIDING

Tijdens haar vergaderingen van 23, 30 en 31 mei, 6, 7, 13, 14, 20, 21, 26 juni en 3 juli 2006 heeft uw commissie dit wetsontwerp alsmede de toegevoegde wetsvoorstellen besproken.

Op haar vergadering van 23 mei 2006 heeft uw commissie besloten hoorzittingen te organiseren. Aldus heeft ze tijdens haar vergadering van 30 mei 2006 de volgende verenigingen en deskundigen gehoord:

- «*Ligue des droits de l'homme*»;
- professor Marie-Claire Foblets (KUL);
- Forum Asiel en Migraties (FAM);
- «*Coordination et Initiatives pour et avec les Réfugiés et Etrangers (CIRE)*»;
- Vluchtelingenwerk Vlaanderen;
- Artsen zonder Grenzen;
- HOP-actie;
- Vlaams Minderhedencentrum;
- Vakverenigingen;
- «*Union Pour la Défense des Sans Papiers (UDEP)*»
- emeritus professor Etienne Vermeersch.

Op de vergadering van 31 mei 2006 werden de volgende instellingen gehoord:

- Raad van State;
- «*Ordre des Barreaux francophones et germanophone*»;
- Dienst Vreemdelingenzaken;
- Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen;
- Vaste Beroepscommissie voor de Vluchtelingen;
- Regularisatiecommissie;
- Hoog Commissariaat van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen;
- Directeur van een asielcentrum;
- Federale politie (BRUNAT);
- OCMW-Antwerpen en OCMW-Luik;
- Centrum voor Gelijkheid van Kansen en Racismebestrijding.

De commissie heeft kennis genomen van verzoekschrift nr. 27/2005-2006 van de heer C. Verbraeken, waarin opmerkingen worden geformuleerd in verband met de advocaten die de asielzoekers verdedigen.

Het advies van de Inspectie van Financiën werd tijdens de vergadering van 21 juni 2006 aan de leden rondgedeeld.

Au cours de cette même réunion, une demande d'avis de la section de législation du Conseil d'État portant sur les dispositions transitoires a été rejetée par 7 voix contre 3.

En date du 27 juin 2006, le président de la Chambre des représentants a demandé l'avis d'urgence de la section de législation du Conseil d'État sur l'amendement n° 41 à l'article 8 du présent projet de loi (DOC 51 2479/007). Cet avis a été rendu le 28 juin 2006 (DOC 2479/009).

Lors de la réunion du 3 juillet 2006, les observations écrites de l'«*Orde van Vlaamse Balies*» ainsi qu'une note juridique émanant de plusieurs avocats ont été distribuées aux membres.

Votre commission a également marqué son accord sur plusieurs corrections de nature technique.

I. — EXPOSÉ INTRODUCTIF DU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE L'INTÉRIEUR, M. PATRICK DEWAEEL

Il y a lieu de se référer à l'exposé introductif du vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur, M. Patrick Dewael donné dans le cadre de l'examen du projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (DOC 51 2478/008).

II. — EXPOSÉS INTRODUCTIFS DES DIFFÉRENTS AUTEURS DES PROPOSITIONS DE LOIS JOINTES

A. *Proposition de loi visant à modifier l'article 71, alinéa 2, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers* (DOC 51 1262)

M. Mohammed Boukourna (PS) rappelle qu'un étranger, même lorsqu'il dispose d'un visa valable, peut se voir refuser l'accès au territoire et être maintenu dans un centre pour inadmissibles (INAD). Il peut introduire un recours contre cette décision devant la chambre du conseil. L'étranger qui bénéficie d'une décision de libération prononcée par la chambre du conseil ne bénéficie pas pour autant de l'accès au territoire, car la chambre du conseil statue sur la légalité de la détention,

Tijdens diezelfde vergadering werd een verzoek om advies over de overgangsbepalingen van de afdeling wetgeving van de Raad van State verworpen met 7 tegen 3 stemmen.

Op 27 juni 2006 heeft de voorzitter van de Kamer van volksvertegenwoordigers de afdeling wetgeving van de Raad van State verzocht dringend advies uit te brengen over amendement nr. 41 op artikel 8 van dit wetsontwerp (DOC 51 2479/007). De Raad van State heeft dat advies op 28 juni 2006 uitgebracht (DOC 2479/009).

Tijdens de vergadering van 3 juli 2006 werden aan de leden de schriftelijke opmerkingen van de «*Orde van Vlaamse Balies*» en een juridische nota van de hand van meerdere advocaten bezorgd.

Uw commissie heeft tevens ingestemd met diverse verbeteringen van technische aard.

I. — INLEIDENDE UITEENZETTING VAN VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN, DE HEER PATRICK DEWAEEL

Hierbij wordt verwezen naar de inleidende uiteenzetting van vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken, de heer Patrick Dewael, die hij heeft gegeven in het raam van de analyse van het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (DOC 51 2478/008).

II. — INLEIDENDE UITEENZETTINGEN DOOR DE INDIENERS VAN DE VERSCHILLENDE TOEGEVOEGDE WETSVOORSTELLEN

A. *Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 71, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen* (DOC 51 1262)

De heer Mohammed Boukourna (PS) herinnert eraan dat een vreemdeling, zelfs wanneer hij over een geldig visum beschikt, de toegang tot het grondgebied kan geweigerd worden waarna hij naar een centrum voor zogenaamde *inadmissibles* (INADs) verwezen kan worden. Hij kan tegen deze beslissing beroep instellen bij de raadkamer. Een beslissing van de raadkamer om de vreemdeling in vrijheid te stellen houdt evenwel niet in dat deze toegang krijgt tot het grondgebied. De

non sur la mesure de refoulement. L'étranger peut introduire contre la décision de la chambre du conseil un recours en suspension auprès du Conseil d'État, mais de telles demandes sont systématiquement déclarées irrecevables. Il ne reste dès lors à l'étranger plus d'autre solution que d'attendre que le Conseil d'État se prononce sur le fond, ce qui peut prendre plusieurs années.

Selon les auteurs, un recours effectif doit donc être reconnu à ces personnes, tant contre la privation de liberté que contre le refoulement.

La proposition de loi tend par conséquent à conférer à la chambre du conseil la plénitude de compétences.

B. Proposition de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers afin de confier à la Commission permanente de recours des réfugiés la compétence de connaître des recours urgents contre les décisions du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (DOC 51 1615)

M. Philippe Monfils (MR) affirme avant tout que sa proposition de loi vise à résorber l'important arriéré auquel doit faire face le Conseil d'État. Ce retard n'est pas uniquement source de problèmes pour le citoyen individuel, mais il ralentit également le traitement général des dossiers, en ce compris ceux qui ne relèvent nullement de la problématique des étrangers.

L'intervenant souligne en outre que le Conseil d'État constitue une juridiction administrative. Dans le cadre de la problématique des étrangers, le Conseil d'État est donc appelé à jouer un rôle qui, en réalité, n'est pas le sien. Par le passé, une série de suggestions ont déjà été formulées afin de pallier ce problème, comme l'accélération des procédures et l'instauration de tribunaux administratifs.

La solution proposée par l'auteur consiste à rendre la Commission permanente de recours des réfugiés compétente pour les recours contre les décisions du Commissariat général aux réfugiés et aux apatrides.

Bien que le gouvernement ait opté pour un nouveau collègue, M. Monfils estime que le projet de loi réformant le Conseil d'État et créant un Conseil du Contentieux des Étrangers répond entièrement à ses aspirations.

raadkamer beslist immers over de wettigheid van de detentie, maar niet over de maatregel tot teruggrijving. De vreemdeling kan bij de Raad van State een schorsend beroep instellen tegen de beslissing van de raadkamer maar deze verklaart dergelijke aanvragen echter systematisch onontvankelijk. Er rest de vreemdeling dan ook geen andere uitweg dan de uitspraak ten gronde van de Raad van State af te wachten, hetgeen jaren kan aanslepen.

Volgens de indieners moet die persoon het recht op een doeltreffende voorziening in rechte worden toegezegd, zowel tegen de vrijheidsberoving als tegen de teruggrijving.

Het wetsvoorstel voorziet dan ook de raadkamer volheid van bevoegdheid te verlenen.

B. Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, teneinde de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen in staat te stellen te worden aangezocht voor spoedeisende beroepen tegen de beslissingen, genomen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (DOC 51 1615)

De heer Philippe Monfils (MR) stelt vooreerst dat zijn wetsvoorstel ertoe strekt de belangrijke vertraging bij de Raad van State weg te werken. Deze vertraging veroorzaakt immers niet alleen problemen voor individuele burger maar vertraagt ook de algemene behandeling van de dossiers, zelfs van deze die met de vreemdelingenproblematiek geen uitstaans hebben.

Vervolgens benadrukt de spreker dat de Raad van State een administratief rechtscollege is. In het kader van de vreemdelingenproblematiek moet de Raad dan ook een rol spelen die eigenlijk niet de zijne is. In het verleden werd een aantal suggesties geformuleerd, zoals de versnelling van de procedures en het instellen van administratieve rechtbanken, om hieraan te verhelpen.

De oplossing die de indiener voorstelt, bestaat erin de Vaste Beroepscommissie voor de Vluchtelingen bevoegd te maken voor de beroepen tegen beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Ondanks het feit dat de regering geopteerd heeft voor een nieuw college, meent de heer Monfils dat het wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen volledig aan zijn verzuchtingen tegemoet komt.

C. *Proposition de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et instaurant une Commission des étrangers afin de porter remède à l'arriéré du Conseil d'État (DOC 51 1685)*

Mme Marie Nagy (Ecolo) souligne que l'arriéré du Conseil d'État concerne non seulement la problématique des étrangers, mais aussi les autres dossiers. Cet arriéré est provoqué par un manque de moyens, qui dure déjà depuis 1991, par l'attribution constante de nouvelles tâches au Conseil d'État et par le fait que les citoyens s'adressent plus rapidement au Conseil d'État pour introduire un recours contre des décisions administratives. Il s'ensuit qu'il faut attendre sept à huit ans pour qu'une affaire aboutisse.

C'est pourquoi il est proposé de créer une Commission des étrangers afin de décharger le Conseil d'État des dossiers relatifs aux étrangers, d'une part, et d'instaurer un organe de concertation permanent chargé de formuler des propositions de solutions structurelles pour résorber l'arriéré existant et empêcher la création d'un nouvel arriéré, d'autre part.

Une partie de la solution consiste en effet à augmenter les effectifs du Conseil d'État. Une autre partie a trait au mode d'organisation du travail. L'intervenante peut dès lors souscrire à une série d'éléments du projet de loi réformant le Conseil d'État et créant un Conseil du Contentieux des Étrangers. D'autres éléments, à savoir l'extension du système du mandat, lui posent par contre problème.

Mme Nagy souligne que cette proposition de loi s'inspire étroitement de la proposition de loi créant une commission permanente de régularisation de séjour de certaines catégories d'étrangers séjournant sur le territoire du Royaume (DOC 51 2338).

D. *Proposition de loi modifiant la loi relative aux étrangers, concernant la procédure de reconnaissance du statut de réfugié (DOC 51 1757)*

M. Dirk Claes (CD&V) renvoie aux développements de sa proposition de loi.

C. *Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en tot oprichting van een Vreemdelingencommissie, teneinde een oplossing aan te reiken voor de achterstand bij de Raad van State (DOC 51 1685)*

Mevrouw Marie Nagy (Ecolo) benadrukt dat de achterstand van de Raad van State niet alleen de vreemdelingenproblematiek maar ook de andere dossiers raakt. Deze achterstand wordt veroorzaakt door een gebrek aan middelen, dat reeds van 1991 aansleept, door het steeds weer toewijzen van nieuwe taken aan de Raad en door het feit dat burgers sneller naar de Raad van State stappen om administratieve beslissingen aan te vechten. Dit heeft als gevolg dat er zeven à acht jaar moet wachten om over een zaak uitsluitel te krijgen.

Daarom wordt voorgesteld om een Vreemdelingencommissie in het leven te roepen die de Raad van State moet ontlasten van de vreemdelingendossiers, enerzijds, en om een permanent overlegorgaan in te stellen dat ermee belast is voorstellen de formuleren betreffende structurele oplossingen om de bestaande achterstand weg te werken en het ontstaan van een nieuwe te voorkomen, anderzijds.

Een deel van de oplossing bestaat er inderdaad in het personeelsbestand van deze Raad uit te breiden. Een ander deel betreft de wijze waarop het werk georganiseerd wordt. De spreekster kan dan ook een aantal elementen uit het wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onderschrijven. Andere elementen, met name de uitbreiding van het mandaatsstelsel, baren haar echter zorgen.

Mevrouw Nagy wijst erop dat dit wetsvoorstel nauw aansluit op het wetsvoorstel tot oprichting van een Vaste Commissie voor regularisatie van het verblijf van bepaalde categorieën van vreemdelingen verblijvend op het grondgebied van het Rijk (DOC 51 2338).

D. *Wetsvoorstel tot wijziging van de Vreemdelingenwet, wat betreft de procedure tot erkenning van de status van vluchteling (DOC 51 1757)*

De heer Dirk Claes (CD&V) verwijst naar de toelichting bij zijn wetsvoorstel.

III. — AUDITIONS

Le rapport relatif aux auditions est repris dans le rapport sur le projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur le territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (DOC 51 2478/008).

IV. — DISCUSSION GÉNÉRALE

La discussion générale du présent projet de loi est également reprise dans le rapport relatif au projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur le territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (DOC 51 2478/008).

V. — DISCUSSION DES ARTICLES

Artt. 1 à 5

Ces articles ne soulèvent aucune remarque.

Art. 6

M. Benoît Drèze (cdH) dépose un amendement n° 10 qui tend à supprimer le point 4 (DOC 51 2479/005).

L'auteur observe que cette disposition prévoit la prise d'un arrêté royal dans lequel seront énumérés les cas où, après qu'il soit statué par un arrêt interlocutoire sur la demande en suspension, l'auditeur en charge du dossier ne doit pas établir de nouveau rapport. L'arrêté royal prévoit aussi les règles à suivre à cet égard.

Il s'agit pour l'auteur d'une disposition inutile en ce que les lois coordonnées permettent déjà actuellement au membre de l'auditorat de rédiger un rapport sommaire renvoyant aux considérations de l'arrêt en suspension. Cette disposition complique dès lors la procédure alors que l'économie de temps de travail qu'elle prévoit est en réalité réduite à néant.

Art. 7

Cet article n'appelle aucune remarque.

III. — HOORZITTINGEN

Het verslag betreffende de hoorzittingen is opgenomen in het verslag over het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (DOC 51 2478/008).

IV. — ALGEMENE BESPREKING

De algemene bespreking van dit wetsontwerp is eveneens opgenomen in het verslag over het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (DOC 51 2478/008).

V. — ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Art. 1 tot 5

Over deze artikelen worden geen opmerkingen gemaakt.

Art. 6

De heer Benoît Drèze (cdH) dient amendement nr. 10 (DOC 51 2479/005) in, dat ertoe strekt punt 4 weg te laten.

De indiener merkt op dat deze bepaling voorziet in een koninklijk besluit waarin de gevallen worden genoemd waarvoor, nadat bij tussenarrest over de vordering tot schorsing werd beslecht, de met het dossier belaste auditeur, geen nieuw verslag moet opstellen. Het koninklijk besluit bepaalt ook de nadere regels terzake.

Volgens de indiener is dit een nutteloze bepaling, aangezien de gecoördineerde wetten nu al een lid van auditoraat toestaan om een summier verslag op te stellen, waarbij hij verwijst naar de overwegingen van het schorsingsarrest. De ontworpen bepaling compliceert derhalve de procedure, terwijl de werktijdwinst waarin zij voorziet, in werkelijkheid nihil is.

Art. 7

Over dit artikel worden geen opmerkingen gemaakt.

Art. 8

Mmes Nahima Lanjri, Katrien Schryvers et M. Dirk Claes (CD&V) introduisent un amendement n° 1 qui vise à restreindre la procédure de filtre instaurée (DOC 51 2479/003).

Mme Katrien Schryvers (CD&V) estime que la procédure de filtre en projet est beaucoup trop large et formule des doutes quant à son fonctionnement effectif. Elle propose dès lors de rejoindre les propositions formulées par le Conseil d'Etat dans son avis en ne retenant que les critères suivants:

- unité de la jurisprudence;
- questions de droit de principe qui transcendent l'intérêt du requérant;
- fautes substantielles de procédure.

Mme Marie Nagy (ECOLO) se réfère en ce qui concerne la nécessité d'instaurer un filtre aux interventions dans le cadre des auditions notamment de la Ligue des droits de l'homme et de l'Ordre des barreaux francophones et germanophone. Un premier grief portait sur les conditions de fond qui conduiront le Conseil d'Etat à admettre ou non un recours en cassation administrative. Celles-ci paraissent trop strictes et conduiront à l'évidence à réduire à une peau de chagrin les recours qui passeraient le cap de la procédure d'admissibilité. Un second grief porte sur la procédure organisée par cet article (§ 3) qui apparaît comme arbitraire et s'apparente à une véritable parodie de justice (décision prise par un conseiller unique, absence d'avis de l'auditorat, délai de décision extrêmement bref, absence de toute possibilité d'être entendu pour le requérant, obligation pour le Conseil d'Etat de ne motiver que succinctement le motif de refus d'admissibilité, absence de tout recours contre l'ordonnance de refus d'admissibilité).

En définitive, la question qui est posée à propos de cet article porte sur l'absence de réponse claire et précise quant au plan de résorption de l'arriéré (40.000 dossiers en souffrance actuellement).

Mme Katrien Schryvers (CD&V) rappelle qu'en ce qui concerne le filtre, on se trouve devant une procédure en cassation qui doit rester exceptionnelle. L'impression ne peut nullement être donnée qu'une procédure ordinaire est mise en place.

M. Benoît Drèze (cdH) présente un amendement n° 11 qui vise à remplacer les mots «une violation de la loi» par les mots «une question de droit de principe» (DOC 51 2479/005).

Art. 8

De dames Nahima Lanjri (CD&V) en Katrien Schryvers (CD&V) en de heer Dirk Claes (CD&V) dienen amendement nr. 1 (DOC 51 2479/003) in, dat ertoe strekt de ingestelde filterprocedure te beperken.

Mevrouw Katrien Schryvers (CD&V) vindt de ontworpen filterprocedure veel te ruim opgevat en heeft twijfels over de effectieve werking ervan.

Zij stelt derhalve voor aan te sluiten bij de voorstellen in het advies van de Raad van State en slechts de volgende criteria in aanmerking te nemen:

- eenheid van rechtspraak;
- principiële rechtsvragen die het belang van de eiser overstijgen;
- belangrijke procedurefouten.

Mevrouw Marie Nagy (ECOLO) verwijst in verband met de noodzaak om een filter in te stellen naar de opmerkingen, tijdens de hoorzittingen, van de Liga voor de Mensenrechten en de *Ordre des barreaux francophones et germanophone*.

Een eerste bezwaar betrof de inhoudelijke voorwaarden die de Raad van State ertoe zullen brengen een administratief cassatieberoep al dan niet toe te staan. Die voorwaarden blijken te strikt en zullen er uiteraard toe leiden dat maar heel weinig beroepen voorbij de kaap van de toelaatbaarheidsprocedure zullen geraken.

Een tweede bezwaar betreft de procedure waarvan de organisatie door dit artikel (§ 3) wordt geregeld: die lijkt willekeurig en heeft meer weg van een echte parodie van de justitie (beslissing door een alleenrechtsprekend staatsraad, geen adviezen van het auditoraat, uiterst korte beslissingstermijn, geen enkele mogelijkheid voor de eiser om te worden gehoord, verplichting voor de Raad van State om de weigering inzake de toelaatbaarheid beknopt te motiveren, geen enkel beroep mogelijk tegen de beschikking in verband met de weigering inzake de toelaatbaarheid).

Uiteindelijk heeft de vraag die aangaande dit artikel rijst, betrekking op het ontbreken van een duidelijk en nauwkeurig antwoord inzake het plan om de achterstand weg te werken (momenteel 40.000 hangende dossiers).

Mevrouw Katrien Schryvers (CD&V) herinnert eraan dat men in verband met de filter staat voor een cassatieprocedure die uitzonderlijk moet blijven. De indruk mag geenszins worden gewekt dat een gewone procedure wordt ingesteld.

De heer Benoît Drèze (cdH) dient amendement nr. 11 (DOC 51 2479/005) in, dat ertoe strekt de woorden «een schending van de wet» te vervangen door de woorden «een principiële rechtsvraag».

L'auteur attire l'attention sur le fait que son amendement rejoint l'avis émis par le Conseil d'Etat qui a souhaité un filtre plus strict.

Il souligne par ailleurs que cet amendement fait partie d'un accord global. Il renvoie à ce propos à la centaine d'amendements déposés au projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (DOC 51 2478). En particulier, le filtre est lié à deux éléments pour son groupe. Tout d'abord, la procédure en amont doit être cohérente (recours de plein contentieux devant le Conseil du Contentieux des Etrangers). Ensuite, une opération de régularisation doit permettre d'apurer l'arrière.

Mme Marie Nagy (ECOLO) dépose un amendement n° 27 qui tend au paragraphe 2, alinéa 3 à ajouter les mots «prima facie» entre les mots «ne soit pas» et les mots «manifestement non fondé» et au paragraphe 3 à remplacer les mots «se prononce par voie d'ordonnance» par les mots «rend un avis» et à ajouter après la première phrase, la phrase suivante: «En cas d'avis négatif, le requérant peut solliciter dans les huit jours son audition» (DOC 51 2479/005).

L'auteur se réfère tout d'abord aux deux griefs qu'elle vient d'évoquer dans le cadre de l'article 8. Ceux-ci risquent d'entraîner un refus d'admission de l'extrême majorité des recours en cassation administrative. Cette situation risque de poser un problème majeur par rapport à un nombre important de demandeurs d'asile qui, dans la procédure actuelle bénéficient, après une décision favorable du CGRA (en recevabilité) et une décision de refus de la CPRR, d'un recours sans filtre au Conseil d'Etat en cassation administrative. Pour ces demandeurs d'asile, il y a un problème au regard de l'article 13 de la Convention européenne des droits de l'homme qui prévoit le droit à un recours effectif. L'amendement vise à remédier à ce problème.

Artt. 9 à 11

Aucune remarque n'est formulée quant à ces articles.

De indiener vestigt de aandacht op het feit dat zijn amendement aansluit bij het advies van de Raad van State, die een striktere filter heeft gewenst.

Hij benadrukt voorts dat dit amendement deel uitmaakt van een alomvattend geheel. Hij verwijst in dat verband naar de ongeveer honderd amendementen die zijn ingediend op het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (DOC 51 2478). Voor zijn fractie is de filter in het bijzonder gekoppeld aan twee elementen. In de eerste plaats moet de voorafgaande procedure samenhangend zijn (integrale beroepsmogelijkheid bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen). Vervolgens moet een regularisatieoperatie het mogelijk maken de achterstand weg te werken.

Mevrouw Marie Nagy (ECOLO) dient amendement nr. 27 (DOC 51 2479/005) in, dat ertoe strekt in § 2, derde lid, tussen de woorden «voor zover het erin aangevoerde middel» en de woorden «niet kennelijk ongegrond is», de woorden «prima facie» in te voegen; in § 3, eerste lid, de woorden «doet bij beschikking binnen de acht dagen vanaf de ontvangst van het dossier van het rechtscollege, uitspraak over de toelaatbaarheid» te vervangen door de woorden «brengt, binnen acht dagen na ontvangst van het dossier van het rechtscollege, een advies uit over de toelaatbaarheid»; en in hetzelfde eerste lid, na de eerste zin, de volgende zin in te voegen: «In geval van een negatief advies kan de eiser binnen acht dagen vragen te worden gehoord.».

De indienster verwijst in de eerste plaats naar de twee bezwaren die zij zojuist in verband met artikel 8 heeft vermeld. Die dreigen een toelatingsweigering van het merendeel van de administratieve cassatieberoepen tot gevolg te hebben. Die toestand dreigt een aanzienlijk probleem te worden voor veel asielzoekers, die in de huidige procedure na een gunstige beslissing van het CGVS (inzake ontvankelijkheid) en een weigeringsbeslissing van de VBC, bij de Raad van State recht hebben op een administratief cassatieberoep, zonder filter. Voor die asielzoekers is er een probleem in het licht van artikel 13 van het EVRM, dat voorziet in het recht op een daadwerkelijk beroep. Het amendement strekt ertoe dit probleem te verhelpen.

Art. 9 tot 11

Over deze artikelen worden geen opmerkingen gemaakt.

Art. 12

M. Benoît Drèze (cdH) présente un amendement n° 12 qui vise à supprimer cet article (DOC 51 2479/005).

L'auteur est d'avis que cet article est inutile en ce qu'il tend à permettre à la chambre, après avoir statué sur les conclusions du rapport, à demander à l'auditeur la rédaction d'un rapport complémentaire. Or, cette possibilité est déjà prévue à l'article 24, alinéa 2, des lois coordonnées. En ce qu'il entend en outre permettre à la chambre dans son arrêt de réouverture des débats d'inviter l'auditeur à examiner une exception ou un moyen précis ou tous les moyens, cet article préjuge des résultats de l'instruction complémentaire que l'auditeur accomplira après la réouverture des débats. L'article est dès lors de nature à alourdir inutilement le travail de l'auditeur et, dans certains cas, à ralentir le cours de la procédure, par exemple, en cas de survenance d'une nouvelle cause d'irrecevabilité.

Art. 13

Cet article ne fait l'objet d'aucune observation.

Art. 14

Mmes Nahima Lanjri et Katrien Schryvers et M. Dirk Claes (CD&V) déposent un amendement n° 4 qui tend à remplacer chaque fois les mots «Conseil du Contentieux des Etrangers» par les mots «Conseil des Etrangers» (DOC 51 2479/003). Ce remplacement vise les articles 14 à 241.

Mme Katrien Schryvers (CD&V) estime que la dénomination «Conseil du Contentieux des Etrangers» a une connotation négative. Elle propose dès lors de la remplacer par les mots plus neutres de «Conseil des Etrangers».

Artt. 15 à 18

Aucune observation n'est formulée à propos de ces articles.

Art. 12

De heer Benoît Drèze (cdH) dient amendement nr. 12 (DOC 51 2479/005) in, dat ertoe strekt dit artikel weg te laten.

De indiener acht dit artikel overbodig, aangezien het ertoe strekt de kamer de mogelijkheid te bieden om, nadat ze uitspraak heeft gedaan over de conclusies van het verslag, de auditeur te vragen een aanvullend verslag op te maken. Die mogelijkheid ligt reeds vervat in het huidige artikel 24, tweede lid, van de gecoördineerde wetten. Doordat dit artikel 12 bovendien de kamer de mogelijkheid wil bieden in haar arrest waarbij ze de debatten heropent, te vragen een bepaalde exceptie of een bepaald middel te onderzoeken, of alle middelen te onderzoeken, loopt het vooruit op de resultaten van het aanvullende onderzoek dat de auditeur zal voeren na de heropening van de debatten. Die bepaling kan het werk van de auditeur derhalve onnodig verzwaren en in sommige gevallen het verloop van de procedure vertragen, bijvoorbeeld in het geval dat een nieuwe grond van niet-ontvankelijkheid opduikt.

Art. 13

Over dit artikel worden geen opmerkingen gemaakt.

Art. 14

De dames Nahima Lanjri (CD&V) en Katrien Schryvers (CD&V) en de heer Dirk Claes (CD&V) dienen amendement nr. 4 (DOC 51 2479/003) in, dat ertoe strekt de woorden «Raad voor Vreemdelingenbetwistingen» telkens te vervangen door de woorden «Raad voor vreemdelingenzaken». Die vervanging behelst de artikelen 14 tot 241.

Volgens mevrouw Katrien Schryvers (CD&V) heeft de benaming «Raad voor Vreemdelingenbetwistingen» een negatieve bijklank. Daarom stelt zij voor die te vervangen door de meer neutrale benaming «Raad voor vreemdelingenzaken».

Art. 15 tot 18

Over deze artikelen worden geen opmerkingen gemaakt.

Art. 19

Mmes Nahima Lanjri et Katrien Schryvers et M. Dirk Claes (CD&V) présentent un amendement n° 2 qui vise à supprimer cet article (DOC 51 2479/003).

Mme Katrien Schryvers (CD&V) fait valoir que cet article n'apporte aucune solution sinon une procédure supplémentaire. En outre, l'amende prévue n'aura aucun effet dissuasif vu qu'elle s'appliquera à des personnes dont bon nombre d'entre elles sont insolubles.

Artt. 20 à 24

Ces articles ne soulèvent aucune remarque.

Art. 25

M. Benoît Drèze (cdH) dépose l'amendement n°28 tendant augmenter de 64 à 66 le nombre d'auditeurs au Conseil d'Etat (DOC 2479/006).

M. Drèze rappelle que la loi du 14 janvier 2003 modifiant l'article 69 des lois coordonnées sur le Conseil d'État a augmenté de 2 unités le nombre de conseillers d'État. Il ressort des développements du projet de loi que cette augmentation de cadres pour les conseillers a été prévue afin de permettre au premier président et au président du Conseil d'État de se consacrer pleinement à l'organisation du Conseil d'État. M. Drèze déplore qu'aucune disposition semblable ne soit cependant prévue pour l'auditorat du Conseil d'État. Il estime qu'une augmentation du nombre d'auditeurs de 2 unités corrige la lacune de la loi du 14 janvier 2003. Cette augmentation est d'autant plus indispensable aujourd'hui que le projet de loi entend que les 4 chefs de corps se consacrent exclusivement à des tâches de management.

Art. 26

Cet article n'appelle aucune remarque.

Art. 19

De dames Nahima Lanjri (CD&V) en Katrien Schryvers (CD&V) en de heer Dirk Claes (CD&V) dienen amendement nr. 2 (DOC 51 2479/003) in, dat ertoe strekt dit artikel weg te laten.

Mevrouw Katrien Schryvers (CD&V) merkt op dat dit artikel geen enkele oplossing aandraagt, en alleen maar een bijkomende procedure instelt. Bovendien zal de in uitzicht gestelde geldboete geenszins een ontradend effect sorteren, aangezien ze zal worden opgelegd aan personen van wie velen insolvent zijn.

Art. 20 tot 24

Over deze artikelen worden geen opmerkingen gemaakt.

Art. 25

De heer Benoît Drèze (cdH) dient amendement nr. 28 (DOC 51 2479/006) in, dat ertoe strekt het aantal staatsraden bij de Raad van State op te trekken van 64 naar 66.

De heer Drèze herinnert eraan dat het aantal staatsraden bij de wet van 14 januari 2003 tot wijziging van artikel 69 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State met twee personen werd uitgebreid. Uit de toelichting bij het wetsvoorstel dat aan die wet ten grondslag lag, blijkt dat die formatieuitbreiding van het aantal staatsraden was bedoeld om de eerste voorzitter en de voorzitter van de Raad van State de mogelijkheid te bieden zich voltiids aan de organisatie van de Raad van State te wijden. De heer Drèze betreurt evenwel dat die wet voor het Auditoraat van de Raad van State niet in een soortgelijke regeling heeft voorzien. Hij meent dat de verhoging van het aantal staatsraden met twee personen de leemte in de wet van 14 januari 2003 zal wegwerken. Die formatieuitbreiding is momenteel des te noodzakelijker daar het wetsontwerp in uitzicht stelt dat de vier korpsschefs uitsluitend managementstaken zullen verrichten.

Art. 26

Over dit artikel wordt geen opmerkingen gemaakt.

Art. 27

MM. Jean-Claude Maene (PS), Guido De Padt (VLD), Eric Libert (MR) et Mme Dalila Douifi (sp.a-spirit) présentent un amendement (n° 33, DOC 51 2479/006) tendant à définir la composition du jury chargé de l'examen des candidatures à la fonction d'auditeur adjoint et de référendaire adjoint au Conseil d'État.

M. Jean-Claude Maene (PS) assure que cet amendement n'entraînera aucun surcoût pour le Conseil.

M. Dirk Claes (CD&V) fait observer que l'amendement ne prévoit pas d'équilibre linguistique au sein du jury concerné.

M. Jean-Claude Maene (PS) souligne que cet amendement n'apporte qu'une modification minimale à la composition actuelle du jury.

Artt. 28 à 32

Aucune remarque n'est formulée à propos de ces articles.

Art. 33

M. Benoît Drèze (cdH) introduit un amendement n° 13 qui vise à supprimer cet article (DOC 51 2479/005).

L'auteur fait observer que cet article détermine les affaires que les membres de l'Auditorat doivent traiter par priorité. Ceci constitue pour lui un exemple de «surréglementation». En ce qui concerne la fixation des priorités, il convient, en effet, de faire confiance aux chefs de corps.

L'article 33 semble en outre peu praticable lorsqu'il vise les recours qui n'exigent que des débats succincts. Cette conclusion ne pourra en effet être tirée qu'après analyse du dossier, si bien que celui qui ne répondrait pas à ce critère devrait être examiné deux fois, ce qui est contraire à l'objectif poursuivi d'accélérer l'instruction.

En outre cet article ne peut viser les recours qui font également l'objet d'une demande de suspension, ceux-ci se voyant appliquer des procédures particulières.

Enfin, l'auteur n'aperçoit pas comment cet ordre de priorité peut être combiné avec les dispositions qui prévoient des délais spécifiques dans le cadre de procédures particulières.

Art. 27

De heren Jean-Claude Maene (PS), Guido De Padt (VLD), Eric Libert (MR) en mevrouw Dalila Douifi (sp.a-spirit) dienen amendement nr. 33 (DOC 51 2479/006) in. Dit amendement beoogt de samenstelling bepalen van de jury die zal instaan voor het onderzoek van de candidatures voor Adjunct-auditeur en Adjunct-referendaris bij de Raad van State.

De heer Jean-Claude Maene (PS) verzekert dat dit amendement voor de Raad geen meerkost betekent.

De heer Dirk Claes (CD&V) merkt op dat het amendement niet voorziet in een taalevenwicht in de schoot van de betrokken jury.

De heer Jean-Claude Maene (PS) benadrukt dat dit amendement slechts een minimale wijziging inhoudt ten aanzien van de huidige samenstelling van de jury.

Art. 28 tot 32

Over deze artikelen worden geen opmerkingen gemaakt.

Art. 33

De heer Benoît Drèze (cdH) dient amendement nr. 13 (DOC 51 2479/005) in, dat ertoe strekt dit artikel weg te laten.

De indiener merkt op dat dit artikel bepaalt welke zaken door de leden van het Auditoraat bij voorrang moeten worden behandeld. Volgens hem is dat een voorbeeld van «overregulering». Men dient immers vertrouwen te stellen in de korpschefs wat het bepalen van de prioriteiten betreft.

Artikel 33 lijkt bovendien niet erg werkbaar te zijn indien het slaat op de beroepen waarvoor enkel korte debatten nodig zijn. Die conclusie kan immers pas worden getrokken na onderzoek van het dossier, zodat het dossier dat niet aan dat criterium zou beantwoorden, twee keer onderzocht moet worden, wat in strijd is met het beoogde doel om het onderzoek sneller te laten verlopen.

Daarenboven kan dit artikel niet slaan op de beroepen waarvoor ook een vordering tot schorsing is ingesteld, aangezien daarop bijzondere procedures van toepassing zijn.

Ten slotte is volgens de indiener niet duidelijk hoe die orde van voorrang te rijmen valt met de bepalingen die voorzien in specifieke termijnen in het kader van bijzondere procedures.

Artt. 34 à 44

Aucune observation n'est émise quant à ces articles.

Art. 45

M. Benoît Drèze (cdH) présente un amendement n° 14 qui tend à supprimer l'article 45, 1°, alinéa 2, (DOC 51 2479/005).

L'auteur relève que l'article 87, alinéa 6, en projet, détermine les affaires que la section d'administration doit traiter par priorité. Ceci apparaît à nouveau comme un exemple de «surréglementation». Il convient de faire confiance aux chefs de corps en ce qui concerne la fixation de la liste des priorités.

Artt. 46 à 52

Ces articles ne font l'objet d'aucune remarque.

Art. 53

M. Benoît Drèze (cdH) dépose un amendement n° 15 qui tend à ajouter un alinéa au 1°, rédigé en ces termes: «Le Service de santé administratif qui fait partie de l'Administration de l'expertise médicale certifie si le titulaire de fonction présente une infirmité grave et permanente» (DOC 51 2479/005).

L'auteur attire l'attention des membres sur le fait que cet article insère un article 104/1, nouveau, dans les lois coordonnées pour les titulaires de fonction qui ne sont plus à même de remplir leur fonction en raison d'une «infirmité grave et permanente» et qui n'ont pas demandé leur mise à la retraite. Ils peuvent faire l'objet d'un avertissement de la part du premier président.

L'article 53 ne prévoit néanmoins pas qui peut/doit estimer si le titulaire de fonction souffre d'une «infirmité grave et permanente». Etant donné que ni le premier président, ni l'auditeur général n'ont les compétences requises, son amendement tend à déterminer qui dispose de l'expertise médicale nécessaire.

Artt. 54 à 60

Ces articles n'appellent aucune remarque.

Artt. 34 tot 44

Over deze artikelen worden geen opmerkingen gemaakt.

Art. 45

De heer Benoît Drèze (cdH) dient amendement nr. 14 (DOC 51 2479/005) in, dat ertoe strekt artikel 45, 1°, tweede lid, weg te laten.

De indiener wijst erop dat in het ontworpen artikel 87, zesde lid, wordt bepaald welke zaken door de afdeling administratie bij voorrang dienen te worden behandeld. Dit lijkt eveneens een voorbeeld van «overregulering» te zijn. Wat betreft het bepalen van de prioriteitenlijst, moet men vertrouwen stellen in de korpschefs.

Art. 46 tot 52

Over deze artikelen worden geen opmerkingen gemaakt.

Art. 53

De heer Benoît Drèze (cdH) dient amendement nr. 15 (DOC 51 2479/005) in, dat ertoe strekt het punt 1° aan te vullen met een lid, luidende: «De Administratieve Gezondheidsdienst, die deel uitmaakt van het Bestuur van de Medische Expertise, bevestigt of de ambtsdrager aan een zware en blijvende gebrekkigheid lijdt.».

De indiener vestigt de aandacht van de leden erop dat dit artikel strekt tot invoeging, in de gecoördineerde wetten, van een artikel 104/1 (*nieuw*), dat betrekking heeft op de ambtsdragers die door een «zware en blijvende gebrekkigheid» niet langer in staat zijn hun ambt naar behoren te vervullen, en niet om hun pensionering hebben verzocht. Zij kunnen een waarschuwing krijgen van de eerste voorzitter.

Artikel 53 bepaalt evenwel niet wie mag/moet beoordelen of de ambtsdrager al dan niet aan een «zware en blijvende gebrekkigheid» lijdt. Aangezien noch de eerste voorzitter, noch de auditeur-generaal daartoe bevoegd is, beoogt het amendement bij het ontworpen artikel 104/1 vast te stellen wie over de vereiste medische expertise op dat punt beschikt.

Art. 54 tot 60

Over deze artikelen worden geen opmerkingen gemaakt.

Art. 61

MM. Jean-Claude Maene (PS), Guido De Padt (VLD) et Eric Libert (MR) et Mme Dalila Douifi (sp.a-spirit) présentent l'amendement n° 32 (DOC 51 2479/006), qui tend à autoriser le détachement de titulaires d'une fonction au Conseil d'État auprès d'une instance internationale ou supranationale.

M. Jean-Claude Maene (PS) précise que cet amendement tend à mettre fin à une inégalité statutaire existante.

Mme Marie Nagy (Ecolo) est extrêmement surprise par cette proposition. En effet, les auditions des représentants du Conseil d'État ont révélé que cette institution a actuellement un arriéré de quelque 40 000 dossiers. L'intervenante ne voit donc pas comment le Conseil d'État sera en mesure de détacher ces personnes. Elle estime dès lors que le moment est particulièrement mal choisi pour formuler une telle proposition.

Elle et Monsieur Drèze voudraient également savoir si et, le cas échéant, de quelle manière les titulaires détachés seront remplacés. L'amendement prévoyant uniquement que le traitement des titulaires de ces fonctions reste à charge du Conseil d'État, un remplacement éventuel impliquerait une charge deux fois plus importante.

M. Benoît Drèze (cdH) demande quelle est l'incidence financière de cet amendement. Le gouvernement l'a-t-elle budgétisée?

M. Jean-Claude Maene (PS) répond que le nombre de détachements est limité à quatre.

Il est en outre convaincu que l'expérience acquise grâce à ces détachements permettra de promouvoir la qualité de l'institution.

L'intervenant confirme par ailleurs que les quotas de remplacement des titulaires détachés ne sont pas imposées. En effet, c'est au Conseil qu'il incombe d'organiser ses travaux. L'intervenant estime que le Conseil est tout à fait en mesure d'évaluer les aspects positifs et négatifs des détachements.

M. Maene considère enfin que l'incidence financière de cette mesure ne devrait pas poser de problèmes pour une institution comme le Conseil d'État.

Art. 61

De heren Jean-Claude Maene (PS), Guido De Padt (VLD), Eric Libert (MR) en mevrouw Dalila Douifi (sp.a-spirit) dienen amendement nr. 32 (DOC 51 2479/006) in. Dit amendement strekt ertoe de ambtsdragers bij de Raad van State de mogelijkheid te bieden om bij een internationale of supranationale instantie gedetacheerd te worden.

De heer Jean-Claude Maene (PS) verduidelijkt dat dit amendement een bestaande statutaire ongelijkheid beoogt weg te werken.

Mevrouw Marie Nagy (Ecolo) is ten zeerste verwonderd over dit voorstel. Uit de hoorzitting met de vertegenwoordigers van de Raad van State is immers gebleken dat deze momenteel tegen een achterstand van 40 000 dossiers aankijkt. De spreekster begrijpt dan ook niet hoe de Raad van State in staat zal zijn ambtsdragers te detacheren. Zij meent dan ook dat dit voorstel op een bijzonder ongelegen moment komt.

Daarnaast wensen zij en de heer Drèze te weten of - en desgevallend op welke manier - de gedetacheerde ambtsdragers vervangen zullen worden. Aangezien het amendement alleen vermeldt dat de wedde van de gedetacheerde ambtsdragers verder ten laste van de Raad valt, zou een eventuele vervanging een dubbele last betekenen.

De heer Benoît Drèze (cdH) informeert naar de financiële weerslag van dit amendement en naar de mate waarin de regering hiervoor middelen heeft voorzien.

De heer Jean-Claude Maene (PS) antwoordt dat het aantal detacheringen tot vier beperkt wordt.

Daarenboven is hij ervan overtuigd dat de ervaring die hierbij wordt opgedaan, de kwaliteit van de instelling ten goede zal komen.

Verder bevestigt de spreker dat de mate waarin de gedetacheerde ambtsdragers vervangen dienen te worden, niet wordt opgelegd. Het komt immers aan de Raad toe zijn werkzaamheden te organiseren. De spreker is hierbij van oordeel dat Raad perfect in staat zal zijn om de positieve en de negatieve aspecten van de detacheringen te evalueren.

Ten slotte meent de heer Maene dat de geldelijke weerslag van deze maatregel voor een instelling als de Raad van State geen probleem kan vormen.

M. Guido De Padt (VLD) ajoute qu'il incombe au Premier président du Conseil d'État d'évaluer et, le cas échéant, de refuser les effets d'un détachement pour son institution.

M. Dirk Claes (CD&V) estime que la mesure proposée instaure un système de self-service.

Il aimerait par ailleurs savoir s'il s'agit d'un droit ou seulement d'une possibilité.

M. Benoît Drèze (cdH) évoque le cas de la Wallonie, qui a été confrontée par le passé à un manque d'instituteurs à la suite de détachements à grande échelle !

M. Jean-Claude Maene (PS) rappelle l'impact particulièrement positif du détachement d'instituteurs wallons sur le fonctionnement des organisations de jeunesse wallonnes.

Artt. 62 à 67

Aucune observation n'est formulée à propos de ces articles.

Art. 68

Mmes Nahima Lanjri et Katrien Schryvers et M. Dirk Claes (CD&V) déposent un amendement n° 3 qui vise à augmenter le nombre de conseillers d'État (DOC 51 2479/003).

Mme Katrien Schryvers (CD&V) est d'avis que l'augmentation prévue du nombre de conseillers d'État est insuffisante. Elle propose dès lors d'augmenter leur nombre.

Art. 69

Mmes Nahima Lanjri et Katrien Schryvers et M. Dirk Claes (CD&V) introduisent un amendement n° 5 qui vise à augmenter le nombre d'auditeurs (DOC 51 2479/003).

Mme Katrien Schryvers (CD&V) précise que cette augmentation proposée poursuit la même logique que son amendement n° 3 à l'article 68 relatif à l'augmentation du nombre de conseillers d'État.

De heer Guido De Padt (VLD) voegt daaraan toe dat het de taak van de Eerste Voorzitter van de Raad van State is om de gevolgen van een detachering voor zijn instelling in te schatten en – indien nodig – te weigeren.

De heer Dirk Claes (CD&V) is van oordeel dat de ontworpen maatregel naar zelfbediening ruikt.

Daarnaast is het hem niet duidelijk of het om een recht of slechts om een mogelijkheid gaat.

De heer Benoît Drèze (cdH) verwijst naar de toestand waarbij er in Wallonië op een gegeven ogenblik zoveel leraren gedetacheerd waren dat er een tekort aan leraren ontstond!

De heer Jean-Claude Maene (PS) herinnert aan de bijzonder positieve impact van de detachering van Waalse leraren op de werking van de Waalse jeugdorganisaties.

Art. 62 tot 67

Over deze artikelen worden geen opmerkingen gemaakt.

Art. 68

De dames Nahima Lanjri (CD&V) en Katrien Schryvers (CD&V) en de heer Dirk Claes (CD&V) dienen amendement nr. 3 (DOC 51 2479/003) in, dat ertoe strekt het aantal staatsraden te verhogen.

Volgens *mevrouw Katrien Schryvers (CD&V)* is de verhoging van het aantal staatsraden waarin het wetsontwerp voorziet ontoereikend. Derhalve stelt zij voor dat aantal op te trekken.

Art. 69

De dames Nahima Lanjri (CD&V) en Katrien Schryvers (CD&V) en de heer Dirk Claes (CD&V) dienen amendement nr. 5 (DOC 51 2479/003) in, dat ertoe strekt het aantal auditeurs te verhogen.

Mevrouw Katrien Schryvers (CD&V) geeft aan dat aan de voorgestelde verhoging dezelfde gedachtegang ten grondslag ligt als bij haar amendement nr. 3 op artikel 68, dat de verhoging van het aantal staatsraden beoogt.

Art. 70

Mmes Nahima Lanjri et Katrien Schryvers et M. Dirk Claes (CD&V) présentent un amendement n° 6 qui vise à augmenter le nombre de greffiers (DOC 51 2479/003).

Mme Katrien Schryvers (CD&V) fait observer que cet amendement est identique aux amendements n°s 3 (article 68) et 5 (article 69) mais concerne le nombre de greffiers.

Artt. 71 à 78

Ces articles ne soulèvent aucune remarque.

Art. 79

Mme Marie Nagy (ECOLO) et M. Benoît Drèze (cdH) déposent les amendements n°16, 20 et 26 (DOC 2479/005).

– L'amendement n°16 vise à préciser que lorsque le Conseil du contentieux des étrangers se prononce vis-à-vis des recours introduits à l'encontre des décisions du Commissaire général aux réfugiés, il dispose d'un pouvoir d'instruction et d'injonction lors de la constitution du dossier de la procédure. L'exposé des motifs précise que l'exercice de la compétence de pleine juridiction, en matière d'asile se fait exclusivement sur base du dossier de procédure – c'est-à-dire le dossier administratif sur lequel le Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides s'est appuyé pour parvenir à la décision administrative contestée, ainsi que les pièces de la procédure. Le CCE n'a pas de compétence propre d'instruction; il ne peut pas imposer ni à ses propres services, ni à des tiers, ni au CGRA de procéder à une instruction complémentaire.

M. Drèze (cdH) est d'avis qu'il n'est pas convenable que la nouvelle juridiction exerce pleinement ses compétences de pleine juridiction si elle ne dispose d'aucun pouvoir d'instruction ni d'aucune liberté quant à la composition du dossier de la procédure, par rapport au dossier pré-composé, et peut-être orienté, par l'administration. Il n'est pas normal, ni correct au regard de l'égalité des moyens, que l'une des parties à la procédure puisse, seule et sans pouvoir d'injonction laissé au juge, composer le dossier administratif.

Art. 70

De dames Nahima Lanjri (CD&V) en Katrien Schryvers (CD&V) en de heer Dirk Claes (CD&V) dienen amendement nr. 6 (DOC 51 2479/003) in, dat ertoe strekt het aantal griffiers te verhogen.

Mevrouw Katrien Schryvers (CD&V) merkt op dat dit amendement identiek is aan de amendementen nr. 3 (artikel 68) en nr. 5 (artikel 69), maar dat het betrekking heeft op het aantal griffiers.

Art. 71 tot 78

Over deze artikelen worden geen opmerkingen gemaakt.

Art. 79

Mevrouw Marie Nagy (Ecolo) en de heer Benoît Drèze (cdH) dienen de amendementen nrs. 16, 20 en 26 (DOC 51 2479/005) in.

Amendement nr. 16 strekt ertoe te preciseren dat als de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een uitspraak doet over de beroepen die zijn ingesteld tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen, hij bij het samenstellen van het rechtsplegingsdossier over onderzoeks- en injunctiebevoegdheid beschikt. De memorie van toelichting preciseert dat de uitoefening van de bevoegdheid van volle rechtsmacht, in asielzaken, uitsluitend geschiedt op basis van het rechtsplegingsdossier — d.w.z. het administratief dossier waarop de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich heeft gesteund om tot de aangevochten administratieve beslissing te komen, samen met de procedurestukken. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft geen eigen onderzoeksbevoegdheid; hij kan noch zijn administratie, noch derden, noch de CGVS opleggen een aanvullend onderzoek te doen.

De heer Benoît Drèze (cdH) is van mening dat het ondenkbaar is dat het nieuwe rechtscollege zijn bevoegdheid van volle rechtsmacht uitoefent wanneer het over geen enkele onderzoeksbevoegdheid of vrijheid beschikt om het rechtsplegingsdossier samen te stellen, ten aanzien van het reeds aangelegde, en misschien door de diensten aangestuurde dossier. Het is niet normaal en ook niet correct ten aanzien van de gelijkheid van middelen dat één van de bij de rechtspleging betrokken partijen in haar eentje, zonder dat de rechter injunctiebevoegdheid heeft, het administratief dossier zou mogen samenstellen.

L'amendement 20 vise à donner aux ressortissants européens un recours de plein contentieux devant le CCE.

M. Drèze rappelle que l'article en projet a pour objet de ne permettre, pour un demandeur d'asile issu d'un des Etats membres de l'Union européenne, qu'un recours en annulation non suspensif et non un recours subjectif de plein contentieux suspensif de la décision de refus d'octroi de l'asile. Le projet prévoit une procédure d'asile discriminatoire pour les demandeurs émanant d'un pays de l'UE en ce qu'il omet de rendre le recours devant le CEE contre une décision du CGRA suspensif pour ces demandeurs d'asile. L'avis du Conseil d'Etat précise que l'exposé des motifs n'explique pas clairement pourquoi seul un recours en annulation peut être introduit contre les décisions du Commissaire général visées à l'article 57/6, alinéa 1er et, 2°, en projet, de la loi du 15 décembre 1980 la justification donnée dans le commentaire de l'article est insuffisante.

– L'amendement n°26 tend à prévoir que le Conseil du contentieux statue sur les recours introduits non seulement à l'encontre des décisions du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides mais également à l'encontre des décisions de l'Office des étrangers.

L'amendement vise également à supprimer le § 2 qui stipule que le Conseil statue en annulation sur les autres recours.

M. Drèze (cdH) rappelle que l'article 79 du projet fonde la compétence du CCE et fait une distinction entre la compétence de pleine juridiction en matière d'asile et la simple compétence objective d'annulation dans les autres domaines. L'amendement vise à donner au CCE une compétence de pleine juridiction à l'ensemble du contentieux général du droit des étrangers, c'est-à-dire à l'ensemble des décisions rendues par l'Office des étrangers. En effet, l'intervention d'un juge indépendant compétent pour effectuer un réexamen complet de la demande, quelle qu'elle soit, serait une garantie contre l'arbitraire qui est reproché à l'administration.

M. Drèze fait remarquer qu'une procédure de filtre plus restreint va de pair avec une procédure en amont du filtre qui soit de plein contentieux.

Amendement nr. 20 strekt ertoe aan EU-onderdanen de mogelijkheid te bieden een beroep met volle rechtsmacht voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in te stellen.

De heer Benoît Drèze (cdH) herinnert eraan dat het ontworpen artikel tot doel heeft ervoor te zorgen dat voor een uit een EU-lidstaat afkomstige asielzoeker alleen een niet-schorsend annulatieberoep, en geen subjectief beroep met volle rechtsmacht openstaat tegen de beslissing om de asielaanvraag te weigeren in te willigen. Het wetsontwerp voorziet in een discriminerende asielprocedure voor uit een EU-land afkomstige aanvragers, aangezien het verzuimt die asielzoekers de gelegenheid te bieden om voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een schorsend beroep in te stellen tegen een beslissing van het CGVS. Ondanks het advies van de Raad van State, waarin wordt gepreciseerd dat in de memorie van toelichting geen uitleg wordt verstrekt waarom tegen de beslissingen van de Commissaris-generaal bedoeld in het ontworpen artikel 57/6, eerste lid, 2°, van de wet van 15 december 1980 enkel een annulatieberoep kan worden ingesteld, schiet de in de commentaar op het artikel verschaftte verantwoording tekort.

Amendement nr. 26 strekt ertoe te bepalen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet alleen uitspraak doet over de beroepen die zijn ingesteld tegen de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, maar ook tegen de beslissingen van de Dienst Vreemdelingenzaken.

Het amendement strekt er ook toe § 2 weg te laten, die bepaalt dat de Raad als annulatierechter over de overige beroepen uitspraak doet.

De heer Benoît Drèze (cdH) herinnert eraan dat artikel 79 van het wetsontwerp de bevoegdheden van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen omschrijft en een onderscheid maakt tussen de volle rechtsmacht inzake asiel en de gewone, objectieve vernietigingsbevoegdheid in de andere aangelegenheden. Het amendement strekt ertoe de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen volle rechtsmacht te verlenen voor het algemene vreemde-lingen-contentieux, dat wil zeggen met betrekking tot alle beslissingen van de Dienst Vreemdelingenzaken. Alleen een onafhankelijk rechter die bevoegd is om ongeacht welke aanvraag opnieuw volledig te onderzoeken, biedt echte waarborgen tegen de willekeur die de administratie wordt verweten.

De heer Drèze merkt op dat een striktere filterprocedure gepaard gaat met een procedure met volle rechtsmacht vóór de filter.

Mme Nahima Lanjri (CD&V) et consorts déposent un amendement n°29 (DOC 51 2479/006) tendant à préciser que le Conseil d'Etat statue également sur les recours introduits à l'encontre des décisions du ministre ou de son délégué. Mme Lanjri fait remarquer que seul un recours en annulation peut être introduit auprès du CCE contre tous les autres recours relatifs à des décisions prises en application de la loi du 15 décembre 1980. Un recours contre une décision de l'Office des étrangers concernant une demande de regroupement familial, par exemple, ne peut être traité que comme un recours en annulation par le CCE alors que ce Conseil doit pouvoir décider en pleine juridiction.

C'est d'ailleurs ce que recommande la directive européenne du 29 avril 2004 relative au regroupement familial.

Art.80 à 117

Ces articles n'appellent aucun commentaire.

Art. 118

Mme Marie Nagy (ECOLO) et M. Benoît Drèze (cdH) déposent un amendement n°21 (DOC 51 2479/005) tendant à supprimer le § 4 de la disposition en projet concernant le licenciement pour inaptitude professionnelle d'un membre du CCE.

M. Drèze attire l'attention sur le fait que la disposition en projet est anti-constitutionnelle, comme le souligne également le Conseil d'Etat, et risque de poser problème en cas de recours devant la Cour d'arbitrage. Ainsi, selon la disposition en projet, après deux évaluations «insuffisantes» successives, le chef de corps du CCE fait une proposition de licenciement à l'autorité qui a le pouvoir de nomination et celle-ci prononce le licenciement pour inaptitude professionnelle.

Cette disposition n'est pas compatible avec le principe de l'indépendance du juge, inscrit à l'article 6 de la Convention de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales qui requiert que les membres d'une juridiction soient inamovibles pendant l'exercice de leurs fonctions.

Les articles 152, 154 et 155 de la Constitution garantissent également l'indépendance des juges. L'indépendance des juges de la Cour d'arbitrage et des conseillers

Mevrouw Nahima Lanjri (CD&V) c.s. dient amendement nr. 29 (DOC 51 2479/006) in, dat ertoe strekt te preciseren dat de Raad van State ook uitspraak doet over beroepen die zijn ingediend tegen beslissingen van de minister of zijn gemachtigde. Mevrouw Lanjri merkt op dat tegen alle andere beroepen in verband met beslissingen ingevolge de wet van 15 december 1980 alleen bij de RVV een beroep tot vernietiging kan worden ingediend. Een beroep tegen een beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken over een aanvraag tot gezinshereniging kan bijvoorbeeld maar als een vernietigingsberoep door de RVV worden behandeld, terwijl die Raad met volle rechtsmacht moet kunnen beschikken.

Dat is trouwens wat de Europese richtlijn van 29 april 2004 in verband met gezinshereniging aanbeveelt.

Art. 80 tot 117

Over deze artikelen worden geen opmerkingen gemaakt.

Art. 118

Mevrouw Marie Nagy (Ecolo) en de heer Benoît Drèze (cdH) dienen amendement nr. 21 (DOC 51 2479/005) in, dat ertoe strekt § 4 van de ontworpen bepaling, in verband met het ontslag wegens beroepsongeschiktheid van een RVV-lid, weg te laten.

De heer Benoît Drèze (cdH) vestigt er de aandacht op dat de ontworpen bepaling ongrondwettig is, zoals ook de Raad van State opmerkt, en een probleem dreigt te doen rijzen als bij het Arbitragehof beroep wordt ingesteld. Zo richt de korpschef van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, volgens de ontworpen bepaling, na twee opeenvolgende «onvoldoende» evaluaties een voorstel tot ontslag aan de voor benoemingen bevoegde instantie en spreekt deze het ontslag wegens beroepsongeschiktheid uit.

De bepaling is niet verenigbaar met het beginsel van de onpartijdigheid van de rechter, dat is opgenomen in artikel 6 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden en vereist dat de leden van een rechtscollege onafzetbaar zijn tijdens de uitoefening van hun functies.

Ook de artikelen 152, 154 en 155 van de Grondwet waarborgen de onafhankelijkheid van de rechters. De onafhankelijkheid van de rechters van het Arbitragehof

d'Etat est garantie par des dispositions légales s'inspirant étroitement des dispositions constitutionnelles qui règlent le statut des membres du pouvoir judiciaire ordinaire. Ils sont tous nommés à vie et peuvent uniquement être révoqués ou suspendus de leurs fonctions par une décision judiciaire.

Enfin, M. Drèze se réfère à l'avis du Conseil d'Etat qui souligne que «par l'article 39/30, § 4, alinéas 1er et 3, en projet, les auteurs de l'avant-projet de loi établissent, à tort, un lien direct entre l'évaluation et le régime disciplinaire. Ils perdent ainsi de vue que le régime disciplinaire, d'une part, et l'évaluation, d'autre part, sont deux choses distinctes. L'évaluation des magistrats doit avoir pour objectif de mettre en oeuvre un contrôle de qualité interne et périodique en vue d'améliorer le fonctionnement de la juridiction. En revanche, le régime disciplinaire des magistrats vise à sanctionner ceux qui négligent leur devoir professionnel ou qui, par leur comportement, portent atteinte à la dignité de leur fonction».

Art. 119 à 152

Ces articles ne soulèvent aucune remarque.

Art. 153

Mme Marie Nagy (ECOLO) et M. Benoît Drèze (cdH) déposent un amendement n°24 (DOC 51 2479/005) tendant harmoniser les délais de recours devant le CCE pour les demandes d'asile et pour les autres cas.

M. Drèze fait remarquer que la disposition prévoit deux délais de recours différents devant le CCE, soit 15 jours pour un demandeur d'asile contre une décision du CGRA et 30 jours dans les autres cas. Il estime que cette différence de traitement n'est pas compatible avec les articles 10 et 11 de la Constitution. Le premier délai de 15 jours va également à l'encontre de l'article 6 de la Convention européenne des droits de l'Homme, notamment en ce qui concerne le principe du droit d'accès au tribunal. Le formalisme exigé dans l'acte introductif d'instance devant le CCE est aussi important dans les deux types de recours, que la procédure est essentiellement écrite et que l'essentiel du fondement du recours risque de s'apprécier par rapport à la requête introductive d'instance. Dans ce sens, un délai de 15 jours paraît manifestement insuffisant. A titre de comparaison, M. Drèze

en van de staatsraden is gewaarborgd door wetsbepalingen die nauw aansluiten bij die van de Grondwet en die de rechtspositie van de leden van de gewone rechterlijke macht regelen. Zij zijn alle voor het leven benoemd en kunnen alleen door een rechterlijke beslissing worden afgezet of geschorst.

Tot slot verwijst de heer Drèze naar het advies van de Raad van State die onderstreept dat «met het ontworpen artikel 39/30, § 4, eerste en derde lid, de stellers van het voorontwerp van wet ten onrechte een rechtstreeks verband leggen tussen de evaluatie en het tuchtrecht. Daarbij verliezen de stellers van het voorontwerp van wet uit het oog dat het tuchtrecht, enerzijds, en de evaluatie, anderzijds, twee los naast elkaar staande zaken zijn. De evaluatie van magistraten moet ertoe strekken een interne, periodieke kwaliteitscontrole door te voeren om de interne werking van het rechtscollege te verbeteren. Het tuchtrecht van magistraten daarentegen strekt ertoe diegenen die hun ambtsplichten verzuimen of door hun gedrag afbreuk doen aan de waardigheid van hun ambt, te straffen.» (DOC 51 2479/001, blz. 326).

Art. 119 tot 152

Over deze artikelen worden geen opmerkingen gemaakt.

Art. 153

Mevrouw Marie Nagy (Ecolo) en de heer Benoît Drèze (cdH) dienen amendement nr. 24 (DOC 51 2479/005) in, dat ertoe strekt de beroepstermijnen voor de RVV voor de asielaanvragen en de andere gevallen op elkaar af te stemmen.

De heer Benoît Drèze (cdH) merkt op dat de bepaling twee verschillende beroepstermijnen voor de Raad voor vreemdelingenbetwistingen bevat: een termijn van 15 dagen voor een asielzoeker die een beroep instelt tegen een beslissing van het CGVS, en een termijn van 30 dagen in de andere gevallen. Hij vindt dit verschil in behandeling niet verenigbaar met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet. Voorts druist de eerste termijn (15 dagen) in tegen artikel 6 van het EVRM, met name aangaande het beginsel van het recht op toegang tot een rechtspleging. De vormvereiste met betrekking tot de akte van rechtsingang voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen weegt voor beide beroepsmogelijkheden zeer sterk door, zo sterk zelfs dat de procedure voornamelijk schriftelijk verloopt en dat de gegrondheid van het beroep hoofdzakelijk dreigt te wor-

rappelle qu'aujourd'hui tout requérant devant le Conseil d'Etat, demandeur d'asile ou non, et dans le premier cas, contestant soit une décision dite «d'irrecevabilité» du CGRA, soit un arrêt de rejet au fond de la CPRR (cassation administrative), dispose d'un délai de 30 jours pour introduire son recours. Le recul qui serait la conséquence de la disposition en projet est substantiel.

Art. 154

Cet article n'appelle aucun commentaire.

Art. 155

Mme Marie Nagy (ECOLO) et M. Benoît Drèze (cdH) introduisent un amendement n°17 (Doc 2479/5) tendant à garantir les droits de la défense.

M. Benoît Drèze (cdH) rappelle que le §2 de la disposition en projet prévoit qu'en l'absence de comparution à l'audience du requérant, directement ou par le biais de son avocat, la requête est rejetée. Dans son avis, le Conseil d'Etat fait observer que «l'actuel article 57/17 de la loi du 15 décembre 1980 fait de la même exigence une simple possibilité de rejet. Comme la décision du Conseil du contentieux des étrangers n'est pas susceptible d'opposition (...), il conviendrait à tout le moins de permettre au Conseil de vérifier si l'absence n'est pas justifiée».

M. Benoît Drèze (cdH) fait remarquer que le projet de loi n'a pas été adapté à la remarque du Conseil d'Etat. Le commentaire de l'article se contente de préciser que la sanction pourrait ne pas s'appliquer dans les cas très rares de force majeure, d'erreur invincible ou de cas fortuit. *M. Drèze* propose dès lors de préciser que la demande est rejetée si le Conseil estime que l'absence n'est pas justifiée.

Art. 156

L'amendement n°22 (DOC 51 2479/005) de *Mme Marie Nagy (Ecolo) et M. Benoît Drèze (cdH)* tendant à préciser qu'à l'audience, les parties et leur avocat peu-

den getoetst aan de hand van die akte. In die zin is een termijn van 15 dagen kennelijk te kort. Ter vergelijking herinnert de heer Drèze eraan dat een eiser voor de Raad van State — ongeacht of hij asielzoeker is (en zo hij het is, voor een betwisting van een onontvankelijkheidsbeslissing van het CGVS of voor een administratief cassatieberoep tegen een beslissing ten gronde van dat CGVS) — momenteel beschikt over een termijn van 30 dagen om zijn beroep in te stellen. In dat opzicht is de in het wetsontwerp opgenomen termijn een wezenlijke stap achteruit.

Art. 154

Over dit artikel worden geen opmerkingen gemaakt.

Art. 155

Mevrouw Marie Nagy (Ecolo) en de heer Benoît Drèze (cdH) dienen amendement nr. 17 (DOC 51 2479/005) in, dat ertoe strekt de rechten van de verdediging te waarborgen.

De heer Benoît Drèze (cdH) herinnert eraan dat volgens § 2 van de ontworpen bepaling het verzoekschrift wordt verworpen als de eiser niet op de terechtzitting verschijnt, noch in persoon, noch vertegenwoordigd door zijn advocaat. De Raad van State heeft in zijn advies het volgende opgemerkt: «In het huidige artikel 57/17 van de wet van 15 december 1980 levert datzelfde vereiste louter een mogelijkheid van verwerping op. Aangezien tegen de beslissing van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen verzet mogelijk is (...), zou de Raad op zijn minst de mogelijkheid moeten hebben om na te gaan of de afwezigheid niet gerechtvaardigd is.» (DOC 51 2479/001, blz.338).

De heer Benoît Drèze (cdH) merkt op dat het wetsontwerp niet werd aangepast aan de opmerking van de Raad van State. In de commentaar bij het artikel wordt alleen gepreciseerd dat de sanctie in zeer uitzonderlijke gevallen niet zou kunnen worden toegepast, meer bepaald in geval van overmacht, onoverwinnelijke dwaling of toeval. De heer Drèze stelt derhalve voor te preciseren dat het verzoek wordt verworpen als de Raad oordeelt dat de afwezigheid niet gerechtvaardigd is.

Art. 156

Amendement nr. 22 (DOC 51 2479/005) van *mevrouw Marie Nagy (Ecolo) en de heer Benoît Drèze (cdH)* strekt ertoe te preciseren dat de partijen en hun advocaat ter

vent également invoquer les moyens exposés dans le mémoire en réplique du requérant.

Mme Nagy rappelle que la disposition en projet prévoit, après avoir rappelé le caractère écrit de la procédure, qu'à l'audience, il ne peut être invoqué d'autres moyens que ceux exposés dans la requête ou dans la note. Aucune précision n'est apportée quant à la nature de cette note mais il semble qu'il s'agisse de l'écrit de procédure à déposer par la partie adverse. Cette interprétation semble confirmée par la lecture des articles 169 et suivants concernant la procédure devant le CCE en matière d'asile ainsi que par la lecture des articles 178 à 182 qui concernent le recours en annulation et n'évoquent pas d'autre acte de procédure que la requête introductive d'instance, à disposition du requérant. Si cette interprétation est correcte, il en résulte que le justiciable ne dispose plus que d'un seul écrit de procédure, soit la requête introductive d'instance. Or, à l'heure actuelle devant le Conseil d'Etat, un requérant peut (et doit) légalement déposer une requête, puis un mémoire en réplique après avoir pris connaissance du dossier administratif, puis encore un dernier mémoire après dépôt du rapport de l'auditeur. Afin de remédier à cela, il est proposé dans l'amendement de pouvoir invoquer des moyens issus du mémoire en réplique du requérant.

Art. 157 à 160

Ces articles ne suscitent aucun commentaire.

Art. 161

L'amendement n°18 de *Mme Marie Nagy (ECOLO)* et *M. Benoît Drèze (cdH)* (DOC 51 2479/005) concerne la publicité des arrêts rendus par le CCE.

La présente disposition prévoit que les décisions du CCE sont accessibles au public dans les cas, la forme et selon les conditions fixées par le un arrêté royal délibéré en Conseil des ministres.

M. Benoît Drèze (cdH) se réfère au commentaire de l'article qui invoque des motifs de protection et précise que le gouvernement ne souhaite pas rendre les décisions du CCE inconditionnellement accessibles au public et estime qu'il est souhaitable de limiter ce droit d'accès, exercé au greffe.

terechtzinging tevens middelen mogen aanvoeren die in de repliekmemoire van de eiser zijn uiteengezet.

Mevrouw Marie Nagy (Ecolo) herinnert eraan dat de ontworpen bepaling eerst de schriftelijke aard van de procedure aangeeft, en vervolgens stelt dat ter terechtzitting geen andere middelen mogen worden aangevoerd dan die welke in het verzoekschrift of in de nota uiteengezet zijn. Er wordt geen enkele precisering gegeven over de aard van die nota, maar het blijkt te gaan om het procedurestuk dat wordt ingediend door de tegenpartij. Die interpretatie blijkt te worden bevestigd door de lezing van de artikelen 169 en volgende in verband met de procedure voor de RVV inzake asiel, alsook door de lezing van de artikelen 178 tot 182, die gaan over het beroep tot vernietiging en geen ander procedurestuk vermelden dan het inleidend verzoekschrift, dat ter beschikking ligt van de eiser. Als deze interpretatie klopt, vloeit eruit voort dat de rechtzoekende maar over één procedurestuk meer beschikt, namelijk het inleidend verzoekschrift. Maar voor de Raad van State kan (en moet) een eiser thans wettelijk een verzoekschrift indienen, en vervolgens, nadat hij kennis heeft genomen van het administratief dossier, een repliekmemoire, en dan nog een laatste memoire na de indiening van het verslag van de auditeur. Om dit te verhelpen, wordt in het amendement voorgesteld middelen te kunnen aanvoeren uit de repliekmemoire van de eiser.

Art. 157 tot 160

Over deze artikelen worden geen opmerkingen gemaakt.

Art. 161

Amendement nr. 18 (DOC 51 2479/005) van *mevrouw Marie Nagy (Ecolo)* en *de heer Benoît Drèze (cdH)* heeft betrekking op de openbaarheid van de arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Deze bepaling stelt dat de beslissingen van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen «toegankelijk [zijn] voor het publiek in de gevallen, in de vorm en onder de voorwaarden vastgesteld bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit.».

De heer Benoît Drèze (cdH) verwijst naar de commentaar bij het artikel, waarin het streven naar de bescherming van de vreemdelingen wordt ingeroepen, en waarin wordt gepreciseerd dat de regering de beslissingen van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet onvoorwaardelijk toegankelijk wil maken voor het publiek, alsook dat zij het wenselijk acht dat toegangsrecht, dat ter griffie wordt uitgeoefend, te beperken.

Cette pratique, déjà en vigueur actuellement au Conseil d'Etat, a pour effet que le site internet du Conseil d'Etat publie tous les arrêts rendus du contentieux administratif général mais seulement une petite sélection des arrêts rendus au contentieux des étrangers.

Il en résulte un grave problème au niveau de l'égalité des moyens et un important déséquilibre entre les avocats de l'Office des étrangers ou les membres du CGRA qui ont accès à toute la jurisprudence, y compris la plus récente, et les avocats des requérants qui n'y ont pas accès. En pratique, les difficultés liées à la sécurité des requérants peuvent être aisément contournées en demandant à un greffier de barrer les noms des requérants et éventuellement les quelques considérants de fait qui, dans certains arrêts, permettraient d'identifier trop aisément la personne concernée.

Art. 162 à 173

Ces articles n'appellent aucune remarque.

Art. 174

Mme Nahima Lanjri (CD&V) et consorts présentent les amendements 7 (DOC 51 2479/003) et 25 (sous-amendement à l'amendement n°7) (DOC 51 2479/005).

L'amendement n°7 vise à préciser que la note contenant les nouveaux éléments doit être déposée au plus tard 8 jours avant l'audience.

Mme Lanjri précise que conformément au nouvel article 39/60 de la loi sur les étrangers, la procédure est écrite. En y prévoyant une exception pour les nouveaux faits, qui ne découlent même pas de la requête ou de la demande en intervention, on permet au requérant de formuler, oralement, à l'audience, toutes sortes d'affirmations qui ralentiront inutilement la procédure. Le maintien de la procédure écrite pour ces données et l'octroi d'un délai d'examen au conseil permettront d'empêcher d'éventuelles manœuvres dilatoires, sans que les droits de la défense s'en trouvent lésés.

L'amendement n°25 (sous-amendement à l'amendement n°7) supprime la référence à l'article 39/60, alinéa

Die handelwijze, die thans reeds door de Raad van State wordt gevolgd, leidt ertoe dat alle arresten van het algemeen administratief contentieux op de internetsite van de Raad van State worden bekendgemaakt, maar dat op de site slechts een gering aantal arresten inzake het vreemdelingencontentieux terug te vinden is.

Dat doet een ernstig probleem rijzen betreffende de gelijkheid van middelen, en verstoort grondig het evenwicht tussen de advocaten van de Dienst Vreemdelingenzaken of de leden van het CGVS, die bekend zijn met de hele rechtspraak (ook de meest recente), en de advocaten van de eisers, voor wie die essentiële documentatie ontoegankelijk is. In de praktijk zouden de problemen met betrekking tot de veiligheid van de eisers makkelijk kunnen worden omzeild door een griffier te verzoeken hun namen, en eventueel de weinige feitelijke overwegingen, die in bepaalde arresten de identificatie van de betrokkene al te makkelijk zouden maken, te schrappen.

Art. 162 tot 173

Over deze artikelen worden geen opmerkingen gemaakt.

Art. 174

Mevrouw Nahima Lanjri (CD&V) c.s. dient amendement nr. 7 (DOC 51 2479/003) en amendement nr. 25 (subamendement op amendement nr. 7) (DOC 51 2479/005) in.

Amendement nr. 7 (DOC 51 2479/003) strekt ertoe te preciseren dat de nota met de nieuwe gegevens uiterlijk acht dagen vóór de terechtzitting moet worden ingediend.

Mevrouw Nahima Lanjri (CD&V) preciseert dat de procedure schriftelijk is, overeenkomstig artikel 39/60 (*nieuw*) van de vreemdelingenwet. Door hierop in een uitzondering te voorzien voor de nieuwe feiten, die zelfs niet hun oorsprong vinden in het verzoekschrift of het verzoekschrift tot tussenkomst, maakt men het mogelijk dat de verzoeker mondeling op de terechtzitting allerlei mondelinge beweringen doet, die de rechtsgang onnodig zullen vertragen. Het behoud van de schriftelijke procedure voor deze gegevens en het toekennen van een termijn van onderzoek aan de Raad zullen eventuele vertragingmanoeuvres tegengaan, zonder dat daardoor de rechten van verdediging worden geschaad.

Amendement nr. 25 (subamendement op amendement nr. 7) (DOC 51 2479/005) strekt ertoe de verwij-

2, et la référence aux déclarations des parties à l'audience.

Mme Lanjri se réfère à la justification de son amendement.

Art. 175

Cet article n'appelle aucune remarque.

Art. 176

Mme Marie Nagy (Ecolo) et M. Benoît Drèze (cdH) introduisent un amendement n°23 (DOC 51 2479/5) tendant à supprimer la faculté pour un magistrat de fixer une audience dans un centre fermé un dimanche ou un jour férié.

Mme Nagy conteste la validité de la disposition en projet qui prévoit cette faculté. Elle souligne que la disposition doit être lue à la lumière de l'article 6 de la convention européenne des droits de l'homme et du respect des principes en matière de droits de la défense. En effet, il sera difficile pour le demandeur de requérir les services de son avocat un dimanche ou un jour férié.

Art. 177 à 183

Ces articles ne suscitent aucune remarque.

Art. 184

L'amendement n°19 (DOC 51 2479/005) de *Mme Marie Nagy (Ecolo) et M. Benoît Drèze (cdH)* vise à rétablir le respect des droits de la défense sur un point qui a également été évoqué par l'Ordre des barreaux francophones et germanophone. M. Drèze rappelle que le délai de 24 heures exigé pour introduire une demande de suspension en extrême urgence est manifestement insuffisant. De même, le fait de permettre que soit levée la suspension de l'exécution de la mesure d'éloignement en fonction du comportement d'un tiers (le CCE en l'occurrence) est tout à fait arbitraire et inacceptable. On constate aussi que le projet de loi donne à l'Office des étrangers un blanc-seing pour exécuter une mesure d'éloignement forcé ou de refoulement forcé, 24 heures seulement après l'avoir signifiée à son destinataire (le projet de parole pas de l'avocat). Un tel délai est largement insuffisant pour permettre à la personne concernée d'introduire une demande de suspension en

zing naar artikel 39/60, tweede lid, alsook de verwijzing naar de verklaringen van de partijen ter terechtzitting op te heffen.

Mevrouw Lanjri verwijst naar de verantwoording van het door haar ingediende amendement.

Art. 175

Over dit artikel worden geen opmerkingen gemaakt.

Art. 176

Mevrouw Marie Nagy (Ecolo) en de heer Benoît Drèze (cdH) dienen amendement nr. 23 (DOC 51 2479/005) in, dat ertoe strekt de magistraten de mogelijkheid te ontnemen om een zitting te houden die op een zon- of feestdag in een gesloten centrum zou plaatsvinden.

Mevrouw Nagy betwist de geldigheid van de ontworpen bepaling die in die mogelijkheid voorziet. Zij beklemtoont dat ze moet worden gelezen in het licht van artikel 6 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, alsook van de eerbiediging van de beginselen van de rechten van de verdediging. De aanvrager zal het immers moeilijk hebben om op een zon- of feestdag een beroep te kunnen doen op zijn advocaat.

Art. 177 tot 183

Over deze artikelen worden geen opmerkingen gemaakt.

Art. 184

Amendement nr.19 (DOC 51 2479/005) van *mevrouw Marie Nagy (Ecolo) en de heer Benoît Drèze (cdH)* strekt ertoe de rechten van verdediging te doen inachtnemen op een punt dat ook onder de aandacht is gebracht door de *Ordre des barreaux francophones et germanophone*. De heer Drèze herinnert eraan dat de vereiste termijn van 24 uur om een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te stellen, overduidelijk te krap is. Ook het feit dat wordt toegestaan om naar gelang van het gedrag van een derde (*in casu* de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen) de schorsing van de tenuitvoerlegging van de verwijderingsmaatregel op te heffen, is volstrekt willekeurig en onaanvaardbaar. Voorts verleent het wetsontwerp aan de Dienst Vreemdelingenzaken kennelijk *carte blanche* om reeds 24 uur na kennisgeving aan de geadresseerde (over de advocaat wordt in het voorontwerp niet gerept) een gedwongen verwijderings- of teruggrijpingsmaatregel ten uitvoer te

extrême urgence ou de mesures provisoires, surtout tenant compte des exigences formelles qui pèsent sur une telle demande (établissement d'un risque de préjudice grave difficilement réparable, exposé des moyens, etc) et de la situation de la personne à ce moment (dans les «couloirs» de l'expulsion). De même, l'étranger qui a miraculeusement réussi à faire toute diligence, n'est pas à l'abri d'une impossibilité dans le chef du CCE de rendre, dans le très bref délai imparti (72 heures) un arrêt sur la suspension.

La section législation du Conseil d'Etat a formulé des réserves quant à ces dispositions qui figuraient déjà dans l'avant-projet: *«La question se pose tout d'abord de savoir si le délai de non-exécution de vingt-quatre heures qui est octroyé à l'étranger expulsé, lequel est par ailleurs peut-être maintenu dans un lieu déterminé, n'est pas «déraisonnablement» court, vu le fait que l'étranger expulsé doit préparer et déposer une requête dans ce délai, le cas échéant avec l'aide de son conseil. En effet, il ressort de l'arrêt Conka que ce délai doit être «raisonnable» et il est douteux qu'un délai de vingt-quatre heures soit tenu pour tel par la Cour européenne des droits de l'homme. Ensuite, il est ajouté à cette prescription que si le Conseil ne s'est pas prononcé dans les septante-deux heures suivant la réception de la requête, l'exécution forcée de la mesure est à nouveau possible (article 39/82, § 4, alinéa 2, in fine, en projet et article 39/85, alinéa 3, in fine, en projet, de la loi du 15 décembre 1980 - articles 176 et 180 de l'avant-projet de loi). Cette réglementation n'est pas conforme aux principes que la Cour européenne a mis en avant dans l'arrêt Conka. En effet, elle ne garantit pas qu'un examen effectif de la mesure a eu lieu, en vue d'une protection effective des droits fondamentaux qui, par hypothèse, sont en jeu. Il relève de la responsabilité de l'État membre d'organiser les juridictions de manière à ce qu'elles soient à même de satisfaire aux obligations découlant de la Convention. En conclusion, il convient, dès lors, de modifier l'avant-projet de loi et de le compléter sur ces points».*

L'amendement n°19 a pour objet de suivre l'avis du Conseil d'Etat et de conformer la procédure aux obligations de la Belgique au regard de l'article 13 de la Convention européenne des droits de l'homme.

leggen. Een dergelijke termijn is veel te kort om de betrokkene de gelegenheid te bieden een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid of een vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen in te dienen, zulks vooral gelet op de vormvereisten waaraan een dergelijke vordering moet voldoen (vaststelling van een ernstig nadeel dat kan worden berokkend, uiteenzetting van de middelen enzovoort), alsmede op de situatie van de betrokkene op dat ogenblik (op het punt het land te worden uitgezet). Doch ook een vreemdeling die op wonderbaarlijke wijze tijdig alle nodige stappen heeft kunnen ondernemen, loopt nog het risico dat de Raad binnen de erg krappe toebemeten termijn geen schorsingsarrest kan uitspreken.

De Afdeling Wetgeving van de Raad van State heeft voorbehoud gemaakt bij die bepalingen, welke reeds in het voorontwerp waren opgenomen: *«Eerst rijst de vraag of de termijn van vierentwintig uren van niet-uitvoering, voor de uitgewezen vreemdeling, die mogelijk vastgehouden is op een welbepaalde plaats, niet «onredelijk» kort is, gelet op het gegeven dat de uitgewezen vreemdeling binnen deze termijn en desgevallend met de hulp van zijn raadsman een verzoekschrift dient voor te bereiden en neer te leggen. Uit het Conka-arrest volgt immers dat deze termijn «redelijk» moet zijn en het valt te betwijfelen dat een termijn van vierentwintig uren als een «redelijke» termijn zou worden beschouwd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Ten tweede wordt daarnaast aan deze regeling toegevoegd dat wanneer de Raad niet binnen tweeënzeventig uren na ontvangst van het verzoekschrift uitspraak doet, de dwanguitvoering van de maatregel opnieuw mogelijk wordt (ontworpen artikel 39/82, § 4, tweede lid, in fine, en artikel 39/85, derde lid, in fine, van de wet van 15 december 1980 – artikelen 176 en 180 van het voorontwerp van wet). Die regeling is niet in overeenstemming met de beginselen die het Europees Hof in het arrest-Conka naar voren heeft gebracht. Ze garandeert al immers niet dat een effectief onderzoek van de maatregel heeft plaatsgevonden, met het oog op een effectieve bescherming van de per hypothese in het geding zijnde grondrechten. Het is de verantwoordelijkheid van de lidstaat om de rechterlijke organen zo te organiseren dat ze in staat zijn om aan de verdragsverplichtingen te voldoen. De conclusie is dan ook dat het voorontwerp van wet dient gewijzigd en aangevuld te worden wat deze punten betreft.».*

Amendement nr. 19 strekt ertoe het advies van de Raad van State op te volgen en de procedure af te stemmen op de verplichtingen van België gelet op artikel 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Art. 185 à 205

Aucune remarque n'est formulée à ces articles.

Art. 206

MM. Jean-Claude Maene (PS), Guido De Padt (VLD), Eric Libert (MR) et Mme Dalila Douifi (sp.a-spirit) présentent un amendement n° 30 (DOC 51 2479/008) qui tend à également fixer au § 1er en projet le traitement de greffier au Conseil d'État.

M. Jean-Claude Maene (PS) précise qu'il s'agit d'un amendement technique et renvoie pour le surplus à la justification écrite.

M. Benoît Drèze (cdH) demande quelle est l'incidence financière tant de cet amendement que de l'amendement n° 31 à l'article 207 en projet et dans quelle mesure le gouvernement a dégagé les moyens nécessaires à cette fin.

M. Jean-Claude Maene (PS) répond que leur incidence financière est limitée et ne peut être un problème pour une institution comme le Conseil d'État.

M. Guido De Padt (VLD) ajoute que la proposition d'augmenter la rémunération des greffiers au Conseil d'État s'inscrit dans la volonté de permettre à ce Conseil de recruter du personnel de qualité.

Art. 207

MM. Guido De Padt (VLD), Eric Libert (MR), Jean-Claude Maene (PS) et Mme Dalila Douifi (sp.a-spirit) présentent un amendement n° 31 (DOC 51 2479/006) qui tend à adapter les augmentations proposées du traitement de greffier au Conseil d'État.

M. Jean-Claude Maene (PS) indique que cet amendement est d'ordre technique. Pour plus de précisions, il renvoie à la justification écrite.

Art. 208 à 212

Ces articles n'appellent aucun commentaire.

Art. 185 tot 205

Over deze artikelen wordt geen enkele opmerking gemaakt.

Art. 206

De heren Jean-Claude Maene (PS), Guido De Padt (VLD), Eric Libert (MR) en mevrouw Dalila Douifi (sp.a-spirit) dienen amendement nr. 30 (DOC 51 2479/008) in. Dit amendement strekt ertoe in de ontworpen §1 ook de wedde van griffier bij de Raad van State vast te stellen.

De heer Jean-Claude Maene (PS) verduidelijkt dat het een technisch amendement betreft en verwijst voorts naar de schriftelijke verantwoording.

De heer Benoît Drèze (cdH) informeert naar de financiële weerslag van zowel dit amendement als van amendement nr. 31 op het ontworpen artikel 207 en naar de mate waarin de regering hiervoor de nodige middelen heeft vrijgemaakt.

De heer Jean-Claude Maene (PS) antwoordt dat de financiële weerslag gering zal zijn en dus voor een instelling als de Raad van State geen probleem mag vormen.

De heer Guido De Padt (VLD) voegt daaraan toe dat het voorstel om de bezoldiging van de griffiers bij de Raad van State op te trekken past in het streven om deze Raad in staat te stellen om hoogstaand personeel in dienst te nemen.

Art. 207

De heren Guido De Padt (VLD), Eric Libert (MR), Jean-Claude Maene (PS) en mevrouw Dalila Douifi (sp.a-spirit) dienen amendement nr. 31 (DOC 51 2479/006) in met de bedoeling de ontworpen verhogingen in de wedde van griffier bij de Raad van State aan te passen.

De heer Jean-Claude Maene (PS) stelt dat ook dit amendement technisch van aard is. Voor verdere verduidelijking wordt verwezen naar de schriftelijke verantwoording.

Art. 208 tot 212

Over deze artikelen wordt geen enkele opmerking gemaakt.

Art. 212bis et 212ter

L'amendement n°8 (DOC 51 2479/004) de *M. Alfons Borginon (VLD)* insère un article 212 bis et un article 212 ter tendant à compléter respectivement les articles 2244 et 2255 du Code civil. L'article 212 bis proposé stipule que la requête en suspension ou en annulation du Conseil d'Etat forme l'interruption civile. L'article 212 ter proposé stipule que la citation ou la requête visée à l'article 2244 interrompt la prescription jusqu'au prononcé d'une décision définitive.

L'amendement n°8 est ensuite retiré.

Art. 212quater

M. Alfons Borginon (VLD) dépose l'amendement n°9 (DOC 2479/004) qui tend à modifier les lois coordonnées sur la comptabilité de l'Etat en fonction des modifications du Code civil.

Cet amendement est ensuite retiré.

Art. 213 à 215

Ces articles n'appellent aucun commentaire.

Art. 216

MM. Filip Anthuenis (VLD), Jean-Pierre Malmendier (MR), Jean-Claude Maene (PS) et Mme Dalila Douifi (sp.a-spirit) présentent un amendement (n° 34 -DOC 51 2479/006) visant à charger – après un an – le Conseil des ministres d'évaluer les recours en cassation dont le Conseil d'État est saisi.

M. Filip Anthuenis (VLD) précise que cet amendement n'entraîne aucun coût supplémentaire.

M. Dirk Claes (CD&V) craint que la mesure en projet n'offre pas assez de possibilités de contrôle au Parlement. Aussi propose-t-il de charger une organisation externe de procéder à cette évaluation. Les résultats de celle-ci feraient alors l'objet d'un rapport direct au Parlement, qui pourrait ensuite assumer sa mission constitutionnelle.

Il suggère par ailleurs d'étendre l'évaluation à l'ensemble du fonctionnement, non seulement du Conseil d'État, mais aussi du Conseil du Contentieux des Etrangers.

Art. 212bis en 212ter

Amendement nr. 8 (DOC 51 2479/004) van *de heer Alfons Borginon (VLD)* voegt artikel 212bis en artikel 212ter in tot aanvulling van respectievelijk de artikelen 2244 en 2255 van het Burgerlijk Wetboek. Het ontworpen artikel 212bis bepaalt dat het verzoekschrift tot schorsing of vernietiging bij de Raad van State burgerlijke stuiting vormt. Het ontworpen artikel 212ter bepaalt dat de dagvaarding of het verzoekschrift in artikel 2244 de verjaring schorst totdat een definitieve beslissing is gewezen.

Amendement nr. 8 wordt vervolgens ingetrokken.

Art. 212quater

De heer Alfons Borginon (VLD) dient amendement nr. 9 (DOC 2479/004) in, dat ertoe strekt de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit te wijzigen overeenkomstig de wijzigingen aan het Burgerlijk Wetboek.

Dit amendement wordt vervolgens ingetrokken.

Art. 213 tot 215

Over deze artikelen wordt geen enkele opmerking gemaakt.

Art. 216

De heren Filip Anthuenis (VLD), Jean-Pierre Malmendier (MR), Jean-Claude Maene (PS) en mevrouw Dalila Douifi (sp.a-spirit) dienen amendement nr. 34 (DOC 51 2479/006) in dat de Ministerrad – na één jaar – belast met de evaluatie van de cassatieberoepen waardoor de Raad van State gevat wordt.

De heer Filip Anthuenis (VLD) verduidelijkt dat dit amendement geen meerkosten met zich brengt.

De heer Dirk Claes (CD&V) vreest dat de ontworpen maatregel het Parlement onvoldoende toezichtsmogelijkheden biedt. Daarom stelt hij voor een externe organisatie met deze evaluatie te belasten. De resultaten daarvan zouden dan rechtstreeks gerapporteerd worden aan het Parlement dat vervolgens zijn grondwettelijke taak zou kunnen opnemen.

Verder suggereert hij de evaluatie uit te breiden tot de volledige werking van niet alleen de Raad van State maar ook van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Mme Marie Nagy (Ecolo) estime également que l'ensemble du fonctionnement du Conseil d'État et du Conseil du Contentieux des Etrangers devrait être soumis à cette évaluation. Concrètement, il faudrait examiner dans quelle mesure le Conseil d'État est à même de résorber son arriéré et de quelle manière les dossiers seront traités, d'une part, et si le Conseil du Contentieux des Etrangers est à même d'accomplir convenablement la mission qui lui a été confiée avec les moyens mis à sa disposition, d'autre part.

Il s'enquiert par ailleurs des sanctions éventuelles s'il n'est procédé à absolument aucune évaluation ou si celle-ci s'avère négative.

M. Benoît Drèze (cdH) a remarqué que l'amendement ne comporte aucune habilitation à prendre des mesures au cas où une évaluation rend celles-ci nécessaires.

Il demande par ailleurs si la durée de la procédure devant le Conseil d'État sera prise en considération pour calculer la durée du séjour qui est posée comme une des conditions de régularisation.

L'intervenant craint aussi qu'il faille constater lors de l'évaluation que l'on n'est pas encore très avancé.

M. Filip Anthuenis (VLD) estime que le contrôle exercé par le Conseil des ministres fait partie d'une bonne gestion. Étant donné que le contrôle parlementaire est réglé dans la Constitution, celui-ci ne peut malgré tout pas constituer un problème dans la pratique.

Art. 217 à 242

Ces articles n'appellent aucune remarque.

Mevrouw Marie Nagy (Ecolo) meent eveneens dat de volledige werking van de Raad van State en van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aan deze evaluatie zou moeten worden onderworpen. *In concreto* zou moeten worden nagegaan in hoeverre de Raad van State in staat is zijn achterstand weg te werken en op welke manier de dossiers behandeld zullen worden, enerzijds, en of de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in staat is om met de hem ter beschikking gestelde middelen de hem opgelegde taak naar behoren te vervullen, anderzijds.

Daarnaast informeert zij naar de eventuele sancties indien er *überhaupt* geen evaluatie plaatsgrijpt of indien deze negatief uitvalt.

De heer Benoît Drèze (cdH) is het opgevallen dat het amendement geen machtiging bevat om maatregelen te nemen ingeval een evaluatie deze noodzakelijk maakt.

Verder wenst hij te vernemen of de duur van de procedure voor de Raad van State in aanmerking zal worden genomen bij de berekening van de verblijfsduur die als een van de regularisatievoorwaarden wordt gesteld.

Tevens vreest de spreker dat er bij de evaluatie zal moeten vastgesteld worden dat men nog niet ver gevorderd is.

De heer Filip Anthuenis (VLD) stelt dat het toezicht door de Ministerraad deel uitmaakt van goed bestuur. Aangezien het parlementair toezicht in de Grondwet geregeld is, kan dit in de praktijk toch geen probleem vormen.

Art. 217 tot 242

Over deze artikelen wordt geen opmerkingen gemaakt.

**VI. — RÉPONSES DE M. PATRICK DEWAELE,
VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE
DE L'INTÉRIEUR**

Art. 6

L'amendement n° 10 vise à supprimer la disposition, qui modifie le mode de rapportage de l'auditeur compétent après le prononcé d'un arrêt qui clôture la procédure en référé.

Cette disposition prévoit que le règlement de procédure fixe les cas dans lesquels l'auditeur ne doit plus établir de rapport dans cette hypothèse, ainsi que les modalités en la matière. Elle est destinée à réduire autant que possible la charge administrative, parce que, dans certains cas, il peut être souhaitable que l'auditeur n'établisse plus de rapport. À cet égard, le ministre renvoie à son commentaire de l'article.

À l'heure actuelle, la procédure n'autorise pas un auditeur à ne pas établir de rapport s'il constate, au terme de son examen, qu'il n'a plus rien à ajouter, par exemple, à un rapport antérieur. Le gouvernement souhaite introduire cette possibilité dans la procédure. Il semble plausible qu'il faille moins de temps pour ne pas établir de rapport que pour en établir un (même sommaire) et que cette possibilité contribuera à une utilisation plus rationnelle de la capacité d'examen de l'auditorat.

Le vice-premier ministre propose dès lors de rejeter cet amendement.

Art. 8

L'amendement n° 1 reprend les critères proposés par le Conseil d'état pour la procédure de filtrage, à savoir l'uniformité de la jurisprudence, la question principielle de droit et l'erreur substantielle de procédure.

Le filtre proposé dans l'amendement se fonde sur un concept dans lequel le Conseil d'État, en tant que juridiction de cassation, dirige dans une large mesure le filtre de manière discrétionnaire et décide quelles causes sont retenues.

L'application de ces motifs (formels) de filtre, liée à l'importance du cas et à la sélection des cas qui en découle, n'exclut pas qu'un justiciable introduisant un recours en cassation, parce qu'il est confronté à une décision du premier juge dont le contenu est contraire à la loi, ne soit pas admis à la procédure de cassation parce que – indique le Conseil d'État – son affaire ne concerne ni l'uniformité de la jurisprudence ni ne soulève

**VI. — ANTWOORDEN VAN DE HEER PATRICK
DEWAELE, VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER
VAN BINNENLANDSE ZAKEN**

Art. 6

Amendement nr. 10 heeft tot doel de bepaling te schrappen die ingrijpt op de wijze van verslaggeving van de bevoegde auditeur nadat een arrest is gewezen dat de procedure in kort geding afsluit.

Deze bepaling voorziet dat de procedureregeling de gevallen bepaalt waar de auditeur in die hypothese geen verslag meer moet opstellen, alsook de nadere regels ter zake. Zij is ingegeven om de administratieve last tot een minimum te herleiden, omdat het in sommige gevallen aangewezen kan zijn dat de auditeur geen verslag meer opstelt. De minister verwijst ter zake naar zijn toelichting bij het artikel.

Momenteel is het procedureel niet mogelijk dat een auditeur geen verslag opstelt indien hij na zijn onderzoek vaststelt dat hij niets meer heeft toe te voegen aan – bijvoorbeeld – een eerder gedaan verslag. De regering wenst deze mogelijkheid procedureel te voorzien. Het lijkt aannemelijk dat het niet-opstellen van een verslag minder tijd zal eisen dan het opstellen van een – weze het summier – verslag en dus ook zal bijdragen tot een rationelere aanwending van de onderzoekscapaciteit van het auditoraat.

De vice-eerste minister suggereert derhalve dit amendement te verwerpen.

Art. 8

Amendement nr 1 neemt de door de Raad van State voorgestelde criteria voor de filterprocedure over, nl. eenheid van rechtspraak, principiële rechtsvragen en substantiële procedurefouten.

De in het amendement voorgestelde filter gaat uit van een concept waarbij de Raad van State als cassatierichter de filter in een belangrijke mate discretionair aanstuurt en beslist welke zaken worden aangehouden.

De toepassing van deze formele filtergronden, gereleerd aan de belangrijkheid van de zaak en de ermee gepaard gaande selectie van de zaken, sluit niet uit dat een individuele indiener van een beroep in cassatie die geconfronteerd wordt met een onwettige beslissing van de eerste rechter, niet toegelaten wordt tot de cassatieprocedure omdat – zo stelt de Raad van State – zijn zaak geen probleem vormt inzake eenheid van rechtspraak

une question principielle de droit ni ne comporte une erreur substantielle de procédure commise par le premier juge.

Le filtre proposé aujourd'hui par le gouvernement et repris dans le projet se fonde sur une approche différente. Le filtre proposé vise à refouler les recours sans valeur juridique. Le Conseil d'État, qui juge de la légalité, agit en tant que «gardien» de l'application (juridiquement correcte) du droit. Les motifs de filtre sont dès lors basés sur l'évaluation de la valeur juridique des moyens invoqués et pas de l'importance du recours en cassation.

Enfin, en ce qui concerne la crainte de «l'inopérabilité» du filtre et du caractère trop vague des critères retenus dans le projet, il observe que – comme beaucoup d'autres notions maniées dans le droit administratif procédural –, la définition, reprise dans la loi, des motifs de filtre utilisés est toujours très abstraite. Il en va ainsi tant pour les motifs de filtre proposés dans le projet de loi à l'examen que pour les motifs proposés dans l'amendement. Il appartiendra finalement au Conseil d'État de donner un contenu uniforme (au cas par cas) à ces notions, en se laissant guider par les intentions explicitées à cet effet dans l'exposé des motifs par le législateur.

C'est pourquoi il propose de rejeter cet amendement.

*

L'amendement n° 11 tend à remplacer, dans le § 2, alinéa 3, de l'article proposé, le critère de «violation de la loi» par le critère de «question principielle de droit».

À la lumière du commentaire formulé à propos de l'amendement n° 1, le gouvernement estime qu'il convient de rejeter également cet amendement.

En outre, la notion de «violation de la loi» est suffisamment claire dans la jurisprudence du Conseil d'État.

Enfin, il est renvoyé aux précisions fournies à ce propos dans l'Exposé des motifs (DOC 51 2479/001 – p. 38).

*

noch een principiële rechtsvraag opwerpt of getuigt van een substantiële procedurefout die werd begaan door de eerste rechter.

De thans door de regering voorgedragen en in het ontwerp opgenomen filter gaat uit van een andere benadering. De filter die thans voorligt is gericht op het weren van juridisch onwaardige beroepen. De Raad van State, die een legaliteitsrechter is, filtert dan vanuit zijn hoedanigheid van bewaker van de (juridisch correcte) toepassing van het recht. De filtergronden zijn daarom gebaseerd op de evaluatie van de juridische waarde van de aangevoerde middelen en niet de belangrijkheid van het cassatieberoep.

Wat ten slotte de vrees betreft dat de filter «onwerkzaam» zal worden en de criteria uit het ontwerp te vaag zouden zijn, wordt opgemerkt dat - net zoals zoveel andere begrippen die in het administratief procesrecht worden gehanteerd - de omschrijving in de wet van de gehanteerde filtergronden steeds zeer abstract is. Dit geldt zowel voor de in het wetsontwerp bepaalde filtergronden als voor de in het amendement voorgestelde gronden. Het zal uiteindelijk de Raad van State zelf zijn die deze filtergronden, welke die ook zijn, casuïstisch en op eenvormige wijze zal moeten invullen. Hierbij zal de Raad zich dienen te laten leiden door de bedoelingen van de wetgever zoals die in de memorie van toelichting zijn uiteengezet.

Daarom wordt voorgesteld dit amendement te verwerpen.

*

Amendement nr. 11 heeft tot doel om in §2, derde lid, van het ontworpen artikel het criterium «schending van de wet» te vervangen door het criterium «principiële rechtsvraag».

In het licht van het commentaar bij amendement nr. 1 meent de regering dat ook dit amendement dient verworpen te worden.

Bovendien is het begrip «schending van de wet» voldoende duidelijk in de rechtspraak van de Raad van State.

Ten slotte wordt verwezen naar de toelichting dienaangaande in de Memorie van Toelichting (DOC. 51 2479/001 – blz. 38).

*

L'amendement n° 27 tend à assouplir considérablement la procédure de filtrage en

- complétant la notion de «manifestement non fondé» par les mots «*prima facie*»;
- prévoyant que la procédure d'examen de l'admissibilité se clôture par un avis plutôt que par une ordonnance;
- permettant au demandeur, en cas d'avis négatif, de solliciter, dans les huit jours, une audition.

Dans de telles conditions, la procédure peut encore difficilement être qualifiée de procédure de filtrage.

L'amendement à l'examen illustre en revanche que l'option de filtre retenue par le gouvernement s'avère un choix équilibré. En effet, alors que le CD&V, essentiellement, ne la juge pas suffisamment sévère, Mme Nagy estime qu'elle serait trop sévère.

En ce qui concerne la procédure, il est renvoyé à l'Exposé des motifs. Il y est explicitement précisé qu'une procédure sans audience et une motivation succincte de l'arrêt répondent aux exigences de la protection juridique définie par toutes les juridictions supranationales. Le Conseil d'État n'a pas non plus formulé d'objection à ce propos dans son avis.

Le gouvernement estime dès lors qu'il y a lieu de rejeter cet amendement.

Art. 12

L'amendement n° 12 tend à supprimer l'article en projet.

L'actuel article 24 des lois coordonnées sur le Conseil d'État prévoit que, lorsque la chambre conclut par voie d'arrêt que le rapport de l'auditeur est insuffisant pour parvenir à une solution de l'affaire (parce que l'auditeur était par exemple d'avis que le recours n'était pas recevable), le membre compétent (l'auditeur) est alors, dans le même arrêt, chargé de la poursuite de l'examen du dossier. Le dossier retourne dans ce cas à l'auditorat et le magistrat à désigner par l'auditeur général devra établir un mémoire complémentaire dans cette affaire.

L'article 12 en projet vise à compléter cet article 24 en spécifiant que, dans son arrêt, la chambre peut déjà charger l'auditeur de l'examen d'un ou de plusieurs moyens ou exceptions précis, de l'examen ultérieur du recours ou d'une mesure d'instruction qu'elle ordonne dans son arrêt.

Amendement nr. 27 strekt ertoe de filterprocedure in ruime mate te versoepelen door:

- de toevoeging van de woorden «*prima facie*» aan de notie «kennelijk ongegrond»;
- de toelaatbaarheidsprocedure af te ronden door een advies en niet door een beschikking;
- de verzoeker de mogelijkheid te beiden om binnen de acht dagen om een hoorzitting te verzoeken wanneer dit advies negatief is.

Dergelijke procedure kan bezwaarlijk nog een filterprocedure genoemd worden.

Dit amendement illustreert wel dat de optie van de regering inzake de filter een evenwichtige keuze blijkt. Immers, waar voornamelijk CD&V deze niet streng genoeg acht, vindt mevrouw Nagy dat hij te streng zou zijn.

Wat de procedure betreft, wordt verwezen naar de Memorie van Toelichting. Daar is uitdrukkelijk gesteld dat een procedure zonder terechtzitting met een summiere motivering van het arrest voldoet aan de eisen van rechtsbescherming zoals bepaald door alle supranationale rechtsinstanties. Ook de Raad van State had op dat punt geen bezwaren in zijn advies.

De regering is derhalve van oordeel dat dit amendement verworpen dient te worden.

Art. 12

Amendement nr. 12 beoogt het ontworpen artikel te schrappen.

Het huidige artikel 24 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat, wanneer de kamer bij arrest tot het besluit komt dat het verslag van de auditeur onvoldoende is om tot een oplossing van de zaak te komen (bijvoorbeeld omdat de auditeur meende dat het beroep niet ontvankelijk was), in dat zelfde arrest het bevoegde lid (auditeur) belast wordt met de voortzetting van het dossier. Het dossier verhuist dan opnieuw naar het auditoraat en de door de auditeur-generaal aan te wijzen magistraat zal een aanvullend verslag in die zaak dienen op te stellen.

Het ontworpen artikel 12 heeft tot doel dit artikel 24 aan te vullen met een specificering die erin bestaat dat de kamer in haar arrest de auditeur al kan belasten met het onderzoek van één of meerdere bepaalde middelen/excepties, met het verder onderzoek van het beroep, of met de onderzoeksmaatregel die de kamer in haar arrest vaststelt.

Le gouvernement estime que cet ajout est indispensable parce qu'il s'avère que la pratique prévue par l'actuel article 24 des lois coordonnées sur le Conseil d'État prend énormément de temps.

De plus, le Conseil d'État souligne dans son avis que ce régime spécifique est déjà accepté dans la pratique prétorienne.

C'est pourquoi le gouvernement souhaite, pour des raisons de clarté et de sécurité juridique, confirmer explicitement ces modalités dans une règle de droit positif, et il propose dès lors de rejeter cet amendement.

Art. 14

L'amendement n° 4 tend à appeler la nouvelle juridiction «Conseil des étrangers» et non – comme proposé – «Conseil du contentieux des étrangers».

Le mot «*betwistingen*» est traduit dans le projet par «contentieux». Le Conseil du contentieux des étrangers intervient dans le «contentieux des étrangers», c'est-à-dire dans les contestations opposant un étranger à l'administration au sujet de décisions individuelles prises en application des lois relatives à l'accès au territoire, au séjour, à l'établissement et à l'éloignement des étrangers.

Il est donc exclu de remplacer les mots «du contentieux des étrangers» par les mots «des étrangers», qui ont manifestement un champ d'application beaucoup plus étendu.

La terminologie utilisée par le gouvernement permet en outre d'opérer une distinction nette entre l'Office des étrangers et le Conseil du *contentieux* des étrangers.

Il est dès lors proposé de rejeter cet amendement.

Art. 19

L'amendement n° 2 tend à supprimer cet article du projet de loi, et donc à supprimer la possibilité d'infliger une amende du chef de recours manifestement abusif lorsqu'un recours en cassation est déclaré «inadmissible».

La loi du 17 février 2002 sanctionnant le recours manifestement abusif à la section d'administration du

De regering acht deze aanvulling noodzakelijk omdat de praktijk, zoals vervat in het huidige artikel 24 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, erg tijdrovend blijkt te zijn.

Bovendien stelt de Raad van State in zijn advies vast dat deze specifieke regeling in de praetoriaanse praktijk reeds aanvaard is.

Omwille van de duidelijkheid en de rechtszekerheid wenst de regering daarom deze modaliteiten uitdrukkelijk te bevestigen in een positiefrechtelijke regel en stelt zij voor dit amendement te verwerpen.

Art. 14

Amendement nr. 4 beoogt het nieuwe rechtcollege «Raad voor Vreemdelingenzaken» te laten heten in plaats van - zoals voorgesteld - «Raad voor Vreemdelingenbetwistingen».

Het woord «betwistingen» staat tegenover het woord «*contentieux*». De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen treedt op in het «vreemdelingencontentieux». Dit heeft betrekking op de betwistingen tussen een vreemdeling en het bestuur inzake individuele beslissingen die genomen werden met toepassing van de wetten betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Vandaar dat een wijziging van de naam naar «Vreemdelingenzaken» niet kan omdat deze duidelijk een veel ruimere lading dekt.

Bovendien laat de door de regering voorgestelde terminologie toe om een zeer duidelijk onderscheid te maken tussen de Dienst Vreemdelingenzaken en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Om die redenen wordt voorgesteld dit amendement te verwerpen.

Art. 19

Amendement nr. 2 beoogt het ontworpen artikel van het wetsontwerp en zodoende de mogelijkheid om bij niet-toelaatbaar verklaarde cassatieberoepen een geldboete wegens kennelijk onrechtmatig beroep op te leggen, te schrappen.

De wet van 17 februari 2002 tot beteugeling van het kennelijk onrechtmatig beroep bij de Raad van State is

Conseil d'État est déjà applicable aux recours en cassation introduits devant le Conseil d'État, et donc notamment aux recours en cassation contre les décisions de la Commission permanente de recours. Cette réglementation n'a jamais été jugée problématique ni contraire au droit international. Le projet de loi ne modifie en rien la situation.

L'article 19 du projet tend simplement à rendre la possibilité d'infliger une amende du chef de recours manifestement abusif, prévue par la loi précitée du 17 février 2002, expressément applicable aux recours qui ne passent pas par le filtre. Il est tout à fait logique de soumettre de tels recours à un système de sanction identique à celui appliqué aux recours qui passent par le filtre et aux recours en annulation, pour lesquels aucun filtre de ce type n'est prévu. En effet, ne pas appliquer cette amende aux recours en cassation déclarés inadmissibles, comme le propose l'amendement, reviendrait à interdire l'application de cette sanction aux recours en cassation manifestement irrecevables, par exemple, qui – malgré les conditions à respecter –, ne passent pas par le filtre et ont été introduits de façon manifestement illégitime (dans un but purement dilatoire, par exemple), alors que les recours en annulation manifestement irrecevables et purement dilatoires pourraient faire l'objet d'une telle sanction. Le gouvernement souhaite que les règles relatives au recours manifestement irrecevable puissent rester applicables de manière analogue aux recours en cassation et aux recours en annulation, d'autant qu'il faut combattre et prévenir l'arriéré judiciaire par tous les moyens raisonnables.

Le ministre recommande dès lors de rejeter cet amendement.

Art. 33

L'amendement n° 13 tend à supprimer l'article 33 en projet parce qu'il s'agirait d'un exemple de «surréglementation». En ce qui concerne la fixation des priorités, il conviendrait, selon l'amendement, de faire confiance aux chefs de corps. Cette disposition serait en outre peu praticable pour les débats succincts et l'Exposé des motifs mentionnerait à tort que les recours en cassation déclarés admissibles sont empreints d'illégalité.

L'article 33 en projet prévoit quelles affaires doivent être traitées prioritairement par les membres de l'auditorat et confie à l'auditorat un rôle de tri systématique des requêtes en suspension et en annulation.

thans reeds van toepassing op cassatieberoepen bij de Raad van State waaronder - onder meer - de cassatieberoepen tegen de beslissingen van de Vaste Beroepscommissie. Dit werd nooit als problematisch ervaren noch beschouwd als strijdig met internationale rechtsnormen. Hieraan wordt door het wetsontwerp niet geraakt.

Het ontworpen artikel 19 beoogt niets meer dan de bij de voornoemde wet van 17 februari 2002 voorziene mogelijkheid tot het opleggen van een geldboete wegens kennelijk onrechtmatig beroep uitdrukkelijk van toepassing te maken op de beroepen die niet door de filter komen. Het is niet meer dan logisch dat dergelijke beroepen onderworpen worden aan hetzelfde sanctiestelsel als de cassatieberoepen die wel door de filter geraken, en als de annulatieberoepen waar er geen dergelijk filter is. Het niet toepassen van deze geldboete op de niet-toegelaten cassatieberoepen, zoals het amendement voorstelt, zou immers inhouden dat bijvoorbeeld kennelijk onontvankelijke cassatieberoepen die - ongeacht de aan te nemen voorwaarden - niet door de filter komen en die kennelijk onrechtmatig werden ingeleid omdat zij bijvoorbeeld zijn ingegeven door een louter dilatoir oogmerk, niet het voorwerp kunnen uitmaken van deze sanctie terwijl kennelijk onontvankelijke en louter dilatoire annulatieberoepen dit wel zouden zijn. De regering wenst dat op zowel cassatie- als op annulatieberoepen de regels inzake het kennelijk onrechtmatig beroep op analoge wijze toegepast kunnen blijven als voorheen, te meer daar de gerechtelijke achterstand met alle redelijke middelen moet worden bestreden en voorkomen.

Er wordt dus aanbevolen dit amendement te verwerpen.

Art. 33

Amendement nr. 13 beoogt het ontworpen artikel 33 te schrappen omdat het een voorbeeld van overregulering zou zijn. Wat het vastleggen van prioriteiten betreft, zo wordt gesteld, moet men vertrouwen hebben in de korpschefs. Bovendien zou deze bepaling moeilijk werkzaam zijn bij korte debatten en zou de Memorie van Toelichting verkeerdelijk stellen dat de toegelaten cassatieberoepen behept zouden zijn met een onwettigheid.

Het ontworpen artikel 33 bepaalt welke zaken bij voorrang door de leden van het auditoraat behandeld dienen te worden en vertrouwt het auditoraat een rol van systematische schifting van de verzoekschriften tot vernietiging en schorsing toe.

Cette disposition est l'une des modifications fondamentales qui tendent à résorber l'arriéré et à rendre le traitement des recours plus efficace.

C'est pourquoi le gouvernement estime qu'il est opportun de reprendre explicitement dans la loi ce régime de priorité.

En effet, cet ordre de priorité légal ne porte pas préjudice aux autres exigences, comme les demandes en suspension, où des priorités sont posées, et il n'empêche pas le chef de corps de mener sa politique dans les limites de la loi ainsi que de concrétiser ce régime de priorité dans ses plans de politiques et ses directives.

L'amendement semble ensuite avoir oublié que le gouvernement a adapté le projet de loi sur les débats succincts à la suite de la critique formulée en la matière par le Conseil d'État, section de législation. Il prévoit ainsi un régime analogue à celui qui est prévu par l'article 26 de l'arrêté royal du 9 juillet 2000, qui a prouvé son utilité en ce qui concerne le contentieux des étrangers (cf. DOC. 2479/001 – p. 73).

Enfin, l'auteur de l'amendement a manifestement fait une lecture erronée en ce qui concerne la raison pour laquelle les recours en cassation bénéficient d'un traitement prioritaire. Dans l'Exposé des motifs (DOC. 51 2479/001 - p. 72), on peut lire que la raison est que ces décisions, qui ne peuvent être retirées, ne sont pas encore définitives, de telle sorte que ces recours doivent à nouveau être traités – en cassation – par la juridiction administrative.

C'est pourquoi il est proposé de rejeter cet amendement.

Art. 45

L'amendement n° 14 tend à supprimer l'article 45, 1°, alinéa 2, en projet, qui est un exemple de «surréglementation». Il convient de faire confiance aux chefs de corps.

La disposition proposée constitue, pour le Conseil d'État, une disposition miroir de l'obligation analogue imposée à l'auditorat par l'article 33 en projet.

Si l'auditorat estime que les recours ne nécessitent que des débats succincts, il va de soi que ces affaires seront clôturées en priorité.

Deze bepaling is één van de fundamentele wijzigingen die ertoe strekken de achterstand weg te werken en de efficiëntie in de behandeling van beroepen te bevorderen.

De regering acht het daarom opportuun om deze voorrangsregeling uitdrukkelijk in de wet op te nemen.

Deze wettelijke orde van voorrang doet immers geen afbreuk aan andere vereisten, zoals vorderingen tot schorsing, waarin prioriteiten zijn gesteld, zij verhindert de korpschef niet om binnen de perken van de wet zijn beleid te voeren en om deze voorrangsregeling te concretiseren in zijn beleidsplannen en richtlijnen.

Het amendement lijkt voorts uit het oog te hebben verloren dat de regering het wetsontwerp inzake de korte debatten heeft aangepast naar aanleiding van de kritiek ter zake door de Raad van State, afdeling Wetgeving. Zodoende wordt voortaan voorzien in een analoge regeling als die vervat in artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 dat in het vreemdelingencontentieux zijn nut heeft bewezen (cf. DOC. 2479/001 – blz. 73).

Tot slot is de indiener van het amendement blijkbaar van een onjuiste lezing uitgegaan inzake de reden van voorrangbehandeling van cassatieberoepen. Zoals in de Memorie van Toelichting is gesteld (DOC. 51 2479/001 - blz. 72), is de reden dat deze beslissingen, die niet kunnen worden ingetrokken, nog niet definitief zijn, zodat – bij cassatie – deze beroepen opnieuw moeten worden behandeld door het administratief rechtscollege.

Dientengevolge wordt voorgesteld dit amendement te verwerpen.

Art. 45

Amendement nr. 14 beoogt de schrapping van het ontworpen artikel 45, 1°, tweede lid, wegens «overregulering». Er moet vertrouwen worden geschonken aan de korpschefs.

De ontworpen bepaling vormt de spiegelbepaling voor de leden van de Raad van State van de in het ontworpen artikel 33 opgelegde verplichting aan het auditoraat.

Het spreekt van zelf dat - indien het auditoraat van oordeel is dat de beroepen slechts korte debatten vereisen - deze zaken bij voorrang worden afgedaan.

Le vice-premier ministre propose donc de rejeter cet amendement.

Art. 53

L'amendement n° 15 tend à insérer dans l'article 53, en projet, un alinéa 2, prévoyant que le Service de santé administratif certifie si le titulaire de fonction n'est plus à même de remplir dûment sa fonction en raison d'une infirmité grave et permanente.

Actuellement, l'article 104 des lois coordonnées sur le Conseil d'État prévoit que les membres du Conseil d'État et de l'auditorat, notamment, sont mis à la retraite en raison d'une infirmité grave et permanente. La législation n'a cependant pas prévu de procédure à cet effet, si bien que, dans la pratique, cette mesure n'a, pour ainsi dire, pas pu être appliquée.

Pour y remédier, le gouvernement opte pour l'introduction d'une procédure analogue à celle qui est applicable aux magistrats des cours et tribunaux. Sous réserve des spécificités propres du Conseil d'État, les dispositions du Code Judiciaire, relatives à la mise à la retraite, sont reprises quasi littéralement.

L'appréciation des deux critères (une infirmité grave et permanente et le fait de ne plus être à même de remplir dûment sa fonction) est, en raison de l'indépendance de la magistrature, du ressort de l'assemblée générale et non d'un service administratif. Il n'y a aucune différence en la matière avec les cours et tribunaux. Rien n'empêche évidemment que cette assemblée, qui ne dispose d'aucune connaissance médicale en la matière, se fasse assister par des experts, comme le Service de santé administratif, par exemple.

Il se recommande, au vu de ce qui précède, de rejeter cet amendement.

Art. 68

L'amendement n° 3 tend à augmenter le nombre de conseillers d'État prévu par le projet de loi à l'examen.

Là où le projet propose de prévoir une augmentation temporaire de 6 conseillers d'État, le CD&V propose de prévoir une augmentation temporaire de 10 conseillers d'État.

Il est également proposé d'appliquer cette augmentation temporaire pendant six années judiciaires, période

De vice-eerste minister stelt dus voor dit amendement te verwerpen.

Art. 53

Amendement nr. 15 heeft tot doel in het ontworpen artikel 53 een tweede lid op te nemen waarin bepaald wordt dat de Administratieve Gezondheidsdienst vaststelt dat de ambtsdrager niet meer in staat is zijn ambt naar behoren te vervullen door een zware en blijvende gebrekkigheid.

Momenteel voorziet artikel 104 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State dat onder meer de leden van de Raad van State en van het auditoraat in ruste kunnen worden gesteld wegens zware en blijvende gebrekkigheid. De wetgeving voorzag evenwel niet in een procedure ter zake zodat deze maatregel in de praktijk omzeggens niet kon worden toegepast.

Om hieraan te verhelpen opteert de regering om een procedure in te stellen die analoog is aan die welke geldt voor de magistraten van de hoven en rechtbanken. Behoudens de specifieke kenmerken, eigen aan de Raad van State, worden daarom nagenoeg letterlijk de bepalingen uit het Gerechtelijk Wetboek betreffende de opruststelling overgenomen.

De beoordeling van de beide criteria (een zware en blijvende gebrekkigheid en het niet naar behoren kunnen vervullen van zijn taak) komt om reden van de onafhankelijkheid van de magistratuur toe aan de Algemene Vergadering en niet aan een administratieve dienst. Op dat vlak is er geen verschil met de hoven en rechtbanken. Niets belet uiteraard dat deze vergadering, die ter zake niet medisch onderlegd is, zich laat bijstaan door deskundigen zoals bijvoorbeeld de Administratieve Gezondheidsdienst.

Gezien het bovenstaande wordt aanbevolen dit amendement te verwerpen.

Art. 68

Amendement nr. 3 houdt een bijkomende verhoging in van het aantal staatsraden ten aanzien van deze die reeds in het wetsontwerp vervat waren.

Daar waar in het wetsontwerp voorgesteld wordt om in een tijdelijke verhoging van zes staatsraden te voorzien, stelt CD&V voor om een tijdelijke verhoging van tien staatsraden te voorzien.

Tevens wordt voorgesteld om de tijdelijke verhoging te laten lopen over een periode van zes gerechtelijke

qui peut être reconduite une seule fois pour une période de trois années judiciaires.

Tout d'abord, les auteurs de l'amendement semblent tirer la mauvaise conclusion lorsqu'ils indiquent que le nombre de conseillers d'État est ramené de 30 à 28, et que, dorénavant, un cadre restreint rédirigerait les arrêts.

La loi du 14 janvier 2003 a porté le nombre de membres du siège du Conseil d'État (premier président, président, présidents de chambre et conseillers d'État) de 42 à 44. L'intention était de charger les deux chefs de corps du management. La loi du 14 janvier 2003 n'avait cependant pas augmenté le nombre de présidents de chambre, alors fixé à 12, et s'était en contrepartie contentée d'augmenter le nombre de conseillers d'État de deux mandats. L'article 25 du projet de loi augmente le nombre de présidents de chambre de deux mandats (le faisant ainsi passer de 12 à 14) et diminue le nombre de conseillers d'État de deux mandats (le ramenant de 30 à 28). Ainsi, chaque chambre est dirigée par un président de chambre désigné et non plus par un suppléant mais le nombre global de conseillers d'État et de présidents de chambre (42), fixé par le législateur en 2003, reste intact.

Le gouvernement a, en outre, choisi l'option de renforcer temporairement le siège de six conseillers d'État, de manière à porter de 44 à 50 le nombre total des membres du Conseil d'État. Cette augmentation de personnel temporaire permettra au Conseil d'État de résorber l'arriéré et/ou de réagir avec souplesse à un brusque afflux de nouvelles affaires. De plus, le premier président doit soumettre, en concertation étroite avec le président, un «plan de résorption de l'arriéré». Il incombe donc à ces titulaires de fonction d'utiliser eux-mêmes un certain nombre de techniques managériales modernes dans la lutte contre l'arriéré. Un certain nombre d'adaptations procédurales, notamment la mise en place d'un filtre à la procédure d'admissibilité, tempèrera en outre un éventuel afflux de nouveaux recours. Après une période de trois ans qui peut être prolongée de deux ans au maximum, ces titulaires de fonction seront réintégrés «dans le cadre», ce qui implique qu'entre-temps, ils seront en surnombre. Aucun nouveau recrutement ne pourra avoir lieu tant qu'une solution n'aura pas été trouvée à ce problème de surnombre.

Si, comme le propose l'amendement, une simple augmentation linéaire pendant une longue période pourra sans doute résorber l'arriéré plus vite, les auteurs de l'amendement semblent perdre de vue que cette extension massive du cadre en une fois (dix conseillers d'État sur un effectif de 48, sans tenir compte des deux

jaren, éénmalig verlengbaar met drie gerechtelijke jaren.

Allereerst lijken de indieners van het amendement de verkeerde conclusie te trekken wanneer zij stellen dat het aantal staatsraden verminderd wordt van 30 naar 28 zodat voortaan slechts een klein kader de arresten zou schrijven.

De wet van 14 januari 2003 heeft het aantal leden van de zetel van de Raad van State (eerste voorzitter, voorzitter, kamervoorzitters en staatsraden) verhoogd van 42 naar 44. De bedoeling hiervan was de beide korpschefs van de Raad te belasten met het management. De wetgever van 14 januari 2003 had evenwel het aantal kamervoorzitters, dat op twaalf bepaald was, niet verhoogd en hij had zich ter compensatie beperkt tot het verhogen van het aantal staatsraden met twee. Artikel 25 van het wetsontwerp verhoogt het aantal kamervoorzitters met twee (van 12 naar 14) en verlaagt het aantal staatsraden met twee (van 30 naar 28). Hierdoor krijgt iedere kamer een aangewezen in plaats van een plaatsvervangende kamervoorzitter maar wordt er aan het aantal staatsraden en kamervoorzitter samen (42), dat de wetgever in 2003 heeft vastgelegd, niet geraakt.

De regering heeft daarbovenop de optie genomen de zetel tijdelijk met zes staatsraden te versterken zodat het totaal aantal leden van de Raad van State op 50 in plaats van 44 zal bedragen. Deze tijdelijke verhoging verleent de Raad van State voldoende mankracht om de achterstand weg te werken en/of om soepel in te spelen op een plotse toevloed aan nieuwe zaken. Bovendien moet de eerste voorzitter in nauw overleg met de voorzitter een «plan tot inhaling van de achterstand» voorleggen. Het is dus aan deze ambtsdragers om ook zelf een aantal moderne managementtechnieken aan te wenden bij de bestrijding van de achterstand. Een aantal procedurele aanpassingen, zoals bijvoorbeeld de instelling van een filter-toelaatbaarheidsprocedure, zal bovendien een mogelijke toevloed van nieuwe beroepen temperen. Na een periode van drie jaar die met maximaal twee jaar verlengd kan worden, zullen deze ambtsdragers terug «in het kader» worden opgenomen, wat inhoudt dat ze zolang in overtal zullen komen. Tot dit overtal is opgelost, kunnen geen nieuwe aanwervingen geschieden.

Aangenomen dat - zoals het amendement voorstelt - een loutere lineaire verhoging gedurende een lange periode, mogelijks sneller de achterstand zal kunnen verminderen, lijken de stellers van het amendement uit het oog te verliezen dat het op één moment massaal verhogen van het kader (tien staatsraden op een effec-

chefs de corps) peut poser des problèmes de recrutement, d'une part, et qu'une pyramide des âges non équilibrée peut impliquer un long blocage de tout recrutement, d'autre part. Même si des mesures organisationnelles peuvent remédier à ce problème, il ne fut pas non plus perdre de vue qu'une extension de cadre de la section Administration d'environ 1/3 (de 34 à 42 membres) accroîtrait le risque de jurisprudence divergente, ce qui remettrait en cause la continuité de la jurisprudence.

Il n'est pas souhaitable de prolonger le délai. Le gouvernement opte pour une réforme à trois niveaux en vue de résorber l'arriéré. Aux niveaux structurel et organisationnel, il prévoit la mise en œuvre d'un management moderne et d'un certain nombre d'adaptations procédurales. Dans le respect de cet équilibre, une extension de cadre limitée à trois années judiciaires, éventuellement prolongées d'une période de deux ans, suffit.

La proposition du gouvernement d'étendre temporairement le cadre de six unités pendant trois ans, période qui peut être portée à cinq ans, constitue un bon équilibre entre les différents desiderata en la matière.

Le ministre propose donc de rejeter cet amendement.

Art. 69

Dans son amendement n° 5, le CD&V considère qu'une augmentation temporaire de six premiers auditeurs, auditeurs ou auditeurs adjoints est insuffisante. C'est pourquoi il demande une augmentation de vingt unités. Ce chiffre est justifié par une augmentation linéaire par rapport au nombre de conseillers d'état (à savoir dix dans l'amendement n° 3). Il est également proposé de faire porter l'augmentation temporaire sur une période de six années judiciaires, pouvant être prolongée une fois de trois années judiciaires.

Selon le gouvernement, cet amendement doit être rejeté. Par analogie avec ce qui a été dit lors de la discussion de l'amendement n° 3, il considère en effet qu'une augmentation temporaire de six mandats au sein de l'auditorat doit suffire pour faire face à l'arriéré actuel.

Une augmentation linéaire par rapport au nombre de conseillers d'état n'est en outre pas opportune. Il ne faut en effet pas perdre de vue que très peu de temps après l'installation du Conseil du contentieux des étrangers, une série de membres de l'auditorat qui s'occupent ac-

tief van 48, de beide korpschefs buiten de zaak gelaten) rekruteringsproblemen kan stellen, enerzijds, en dat een niet-evenwichtige leeftijdspiramide een lange wervingsstop kan inhouden, anderzijds. Daarenboven mag men - zelfs al zouden deze organisatorische maatregelen kunnen opgevangen worden - niet uit het oog verliezen dat door een verhoging van het effectief van de afdeling Administratie met ongeveer 1/3 (van 32 naar 42 leden) de mogelijkheid voor een uiteenlopende rechtspraak zou stijgen, hetgeen de continuïteit van de rechtspraak in het gedrang zou brengen.

Een verlenging van de termijn is niet wenselijk. De regering kiest voor een hervorming op drie niveaus om de huidige achterstand weg te werken: structureel/organisatorisch, invoering van een modern management en een aantal procedurele aanpassingen. Binnen dit evenwicht volstaat een tijdelijke verhoging gedurende drie gerechtelijke jaren, die eenmalig met een periode van twee jaar kan worden verlengd.

Het voorstel van de regering om het kader tijdelijk met zes te verhogen gedurende drie jaar, die tot vijf jaar verlengd kan worden, houdt een billijk evenwicht in tussen de verschillende eisen ter zake.

Er wordt dus voorgesteld dit amendement te verwerpen.

Art. 69

In haar amendement nr. 5 stelt CD&V dat een tijdelijke verhoging met zes eerste-auditeurs, auditeurs of adjunct-auditeurs onvoldoende is. Daarom vraagt zij een verhoging met twintig eenheden. Dit cijfer is ingegeven door een lineaire verhoging met het aantal staatsraden (zijnde tien in het amendement nr. 3). Tevens wordt voorgesteld om de tijdelijke verhoging te laten lopen over een periode van zes gerechtelijke jaren, éénmalig verlengbaar met drie gerechtelijke jaren.

Dit amendement dient volgens de regering verworpen te worden. Naar analogie met hetgeen gesteld werd bij de bespreking van amendement nr. 3, meent zij immers dat een tijdelijke verhoging met zes ambtsdragers in het auditoraat moet volstaan om het hoofd te bieden aan de heersende achterstand.

Een verhoging die lineair verloopt met het aantal staatsraden is bovendien niet opportuun. Er mag immers niet uit het oog verloren worden dat vrij kort na de installatie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, een aantal leden van het auditoraat die thans voor

tuellement du contentieux des étrangers pourront être affectés au reste du contentieux (neuf en l'occurrence – cf. art. 232 du projet de loi). Il convient en particulier de souligner que l'auditorat n'est pas engagé dans la procédure d'admissibilité.

Art. 70

Dans son amendement n° 6, le CD&V propose d'augmenter temporairement le nombre de greffiers de huit unités, alors que le gouvernement se limite à une augmentation de six unités. Ici aussi, il est proposé de faire porter l'augmentation temporaire sur une période de six années judiciaires, pouvant être prorogée une fois de trois années judiciaires.

Le gouvernement considère que cet amendement doit, lui aussi, être rejeté. Comme lors de la discussion des amendements n°s 3 et 5, il estime en effet que les augmentations temporaires proposées du cadre du personnel doivent être largement suffisantes pour résorber l'arriéré.

Art. 79

L'amendement n° 16 tend à donner au Conseil du contentieux des étrangers un pouvoir d'instruction et d'injonction lors de la constitution du dossier dans une affaire dans laquelle il exerce la compétence de pleine juridiction.

Mais le gouvernement vise, grâce aux réformes actuelles, notamment à rendre la procédure d'asile plus rapide et plus efficace.

Pour pouvoir atteindre cet objectif, il est nécessaire que le Conseil du contentieux des étrangers puisse prendre une décision de manière rapide et étayée, sans porter atteinte au droit à une protection juridique effective. L'objectif ne peut dès lors être de demander à ce conseil de refaire le travail du Commissaire général. Sur la base du dossier, de la requête et des débats – y compris, le cas échéant, des nouveaux éléments –, il doit néanmoins prendre une décision sur la demande d'asile. A cette fin, aucun pouvoir d'instruction au sens proposé par l'amendement n'est nécessaire. En cela, ni les droits de la défense, ni le droit à une protection juridique effective ne sont méconnus.

En revanche, s'il s'avérait que le Conseil du contentieux des étrangers ne peut pas prendre une décision sur le fond en ce qui concerne la demande d'asile, au

het vreemdelingencontentieux worden ingezet, zal kunnen worden aangewend voor het overige contentieux (*i.c.* negen – cf. art. 232 van het wetsontwerp). Inzonderheid moet er worden op gewezen dat het auditoraat niet wordt ingezet in de toelaatbaarheidsprocedure.

Art. 70

CD&V stelt in haar amendement nr 6 voor het aantal griffiers tijdelijk met acht te verhogen, terwijl de regering zich tot een verhoging van zes beperkt. Tevens wordt ook hier voorgesteld om de tijdelijke verhoging te laten lopen over een periode van zes gerechtelijke jaren, éénmalig verlengbaar met 3 gerechtelijke jaren.

De regering meent dat ook dit amendement dient verworpen te worden. Zoals bij de bespreking van de amendementen nrs. 3 en 5 is zij immers van oordeel dat de voorgestelde tijdelijke verhogingen van het personeelskader ruim voldoende moeten zijn om de achterstand weg te werken.

Art. 79

Amendement nr. 16 beoogt aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onderzoeks- en injunctiebevoegdheid toe te kennen bij de samenstelling van een dossier in een zaak waarin de hij volheid van rechtsmacht heeft.

De regering beoogt met de huidige hervormingen echter onder anderen een snellere en meer efficiënte asielprocedure.

Om dit doel te kunnen bereiken is het noodzakelijk dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beslissing kan nemen op een snelle en onderbouwde wijze, zonder dat geraakt wordt aan het recht op een daadwerkelijke rechtsbescherming. Het kan dan ook niet de bedoeling zijn om deze Raad het werk van de Commissaris-generaal te laten overdoen. Wel dient hij op basis van het dossier, het verzoekschrift en de debatten - in voorkomend geval met inbegrip van de nieuwe gegevens - een beslissing te nemen over de asielaanvraag. Hiertoe is geen onderzoeksbevoegdheid nodig in de zin zoals het amendement dat voorstelt. De rechten van verdediging noch het recht op een daadwerkelijke rechtsbescherming worden hierdoor miskend.

Indien daarentegen zou blijken dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet ten gronde over de asielaanvraag kan beslissen omdat aan de beslissing

motif que la décision du Commissaire général est revêtu d'une irrégularité substantielle qui ne peut pas être réparée par le Conseil du contentieux des étrangers, ou que des éléments essentiels font défaut, impliquant que le Conseil ne peut confirmer ou réformer la décision du Commissaire général sans devoir ordonner des mesures d'instruction complémentaires, il doit annuler la décision du Commissaire général et lui renvoyer l'affaire pour décision. À la lumière de cette procédure équilibrée, l'octroi d'un pouvoir d'instruction propre est inutile.

Le gouvernement estime donc que cet amendement doit être rejeté.

*

L'amendement n° 20 vise à supprimer la limitation au recours en annulation non suspensif et d'offrir également aux demandeurs d'asile de l'Union européenne la possibilité d'adresser un recours au Conseil du contentieux des étrangers, dans le cadre duquel ce dernier dispose aussi de sa pleine juridiction.

Le gouvernement a choisi de prévoir une procédure spéciale et accélérée pour les demandes d'asile émanant de ressortissants de l'Union européenne. À cet égard, le gouvernement se fonde sur la garantie du respect des libertés et droits fondamentaux dans tous les États membres de l'Union européenne. Le Protocole sur le droit d'asile pour les ressortissants des États membres de l'Union européenne (ajouté au Traité instituant l'Union européenne par le Traité d'Amsterdam) dispose d'ailleurs clairement qu'il y a lieu de prévenir l'usage impropre du droit d'asile. Pour ces raisons, il se justifie d'opter pour une procédure accélérée et de prévoir que le commissaire général peut refuser dans les cinq jours ouvrables de prendre une telle demande en considération. On évite ainsi qu'il soit tiré profit d'un usage impropre de la procédure d'asile.

Mutatis mutandis, ce raisonnement relatif à un filtrage rapide doit également être étendu à la procédure de recours, afin que cette dernière ne procure pas non plus un avantage impropre. Un système de filtrage de ce type est d'ailleurs prévu à l'article 51/8 de la loi sur les étrangers, qui prévoit la possibilité de ne pas prendre une demande d'asile en considération à défaut d'éléments nouveaux. Cette décision n'est également susceptible que d'un recours en annulation non suspensif.

Il est donc proposé de rejeter également cet amendement.

*

van de Commissaris-generaal een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet kan worden hersteld, of omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de bevestiging of de hervorming van de beslissing van de Commissaris-generaal zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen, moet hij de beslissing van de Commissaris-generaal vernietigen en hem de zaak voor beslissing terugzenden. In het licht van deze evenwichtige procedure is het toekennen van een eigen onderzoeksbevoegdheid onnuttig.

De regering is dus van oordeel dat dit amendement dient verworpen te worden.

*

Het amendement nr. 20 heeft tot doel de beperking tot het niet-schorsend annulatieberoep op te heffen en ook aan asielzoekers uit de Europese Unie de mogelijkheid te bieden om een verzoek te richten tot de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarbij deze laatste ook over zijn volle rechtsmacht beschikt.

De regering heeft de keuze gemaakt om met betrekking tot de asielaanvragen van EU-onderdanen in een bijzondere en versnelde procedure te voorzien. De regering gaat hierbij uit van de garantie van de naleving van de fundamentele rechten en vrijheden in alle lidstaten van de EU. In het Protocol inzake asiel voor onderdanen van lidstaten van de Europese Gemeenschap (door het Verdrag van Amsterdam toegevoegd aan het Verdrag tot oprichting van de EU) wordt overigens duidelijk bepaald dat het oneigenlijk gebruik van het asiel vermeden dient te worden. Om deze redenen is het verantwoord om te opteren voor een versnelde procedure en kan de Commissaris-generaal binnen de vijf werkdagen weigeren om een dergelijke aanvraag in overweging te nemen. Aldus kan vermeden worden dat er voordeel gehaald wordt uit een oneigenlijk gebruik van de asielprocedure.

Mutatis mutandis moet deze redenering betreffende een snelle filtrage ook doorgetrokken worden naar de beroepsprocedure opdat die evenmin een oneigenlijk voordeel zou opleveren. Overigens is dergelijk filtersysteem nu reeds opgenomen in artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet dat in de mogelijkheid voorziet een asielaanvraag niet in aanmerking te nemen bij gebrek aan nieuwe elementen. Ook tegen deze beslissing is slechts een niet-schorsend annulatieberoep mogelijk.

Er wordt dus voorgesteld ook dit amendement te verworpen.

*

L'amendement n° 26 est destiné à étendre la pleine juridiction du Conseil du contentieux des étrangers concernant les décisions du commissaire général aux décisions de l'Office des étrangers et de supprimer la compétence d'annulation du Conseil du contentieux des étrangers.

Le gouvernement opte pour une distinction nette, en se fondant sur les motifs suivants:

D'une part, les décisions en matière d'asile (caractère déclaratif) doivent pouvoir être soumises à un juge indépendant et impartial jouissant d'un pouvoir aussi étendu que possible, excédant le simple contrôle de légalité.

D'autre part, le gouvernement dispose en matière d'immigration d'une marge d'appréciation qui se traduit par le caractère constitutif des décisions prises dans ce cadre. Le gouvernement souhaite maintenir le contrôle de légalité de ces décisions, tout en prévoyant que ce contrôle sera exercé, non plus par le Conseil d'État, mais par une juridiction administrative équivalente.

Le gouvernement demande donc le rejet de cet amendement.

*

L'amendement n° 29 tend à faire en sorte que les décisions prises en application de la loi sur les étrangers, à l'exception de celles relatives au droit d'asile, puissent également faire l'objet d'un recours devant le Conseil du contentieux des étrangers, statuant en pleine juridiction.

Dans le prolongement du commentaire des autres amendements relatifs à cet article, il est également proposé de rejeter cet amendement.

Art. 118

L'amendement n° 21 tend à supprimer la disposition autorisant le licenciement d'un membre du Conseil du contentieux des étrangers pour inaptitude professionnelle, après deux évaluations «insuffisantes» successives. Cette disposition serait en effet inconciliable avec le principe de l'indépendance du juge.

Tout d'abord, il semble que lors de la rédaction de l'amendement, les auteurs soient partis d'une lecture erronée de l'article en projet. Celui-ci prévoit qu'à la

Amendement nr. 26 wil de volle rechtsmacht van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen inzake de beslissingen van de Commissaris-Generaal uitbreiden naar de beslissingen van de Dienst Vreemdelingenzaken en de annulatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen schrappen.

De regering opteert voor een duidelijk verschil omwille van de volgende redenen:

Eenzijds moeten de beslissingen inzake asiel (declaratief karakter) voorgelegd kunnen worden aan een onafhankelijke en onpartijdige rechter die een zo ruim mogelijke bevoegdheid geniet die de loutere legaliteitstoetsing overstijgt.

Anderzijds beschikt de regering over een beleidsvrijheid inzake immigratie die tot uiting komt in het constitutieve karakter van de beslissingen die in dit kader genomen worden. De regering wenst het wettigheidstoezicht op deze beslissingen te behouden, met dien verstande dat de uitoefening ervan niet langer door de Raad van State maar door een evenwaardig administratief rechtscollege zal gebeuren.

Daarom vraagt zij dat dit amendement verworpen zou worden.

*

Het amendement nr. 29 strekt ertoe de beslissingen die genomen worden met toepassing van de Vreemdelingenwet, met uitzondering van deze betreffende het asiel, eveneens vatbaar te maken voor een beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, bevoegd in volle rechtsmacht.

Met verwijzing naar de toelichting bij de overige amendementen betreffende dit artikel wordt voorgesteld ook dit amendement te verwerpen.

Art. 118

Amendement nr. 21 heeft tot doel de bepaling te schrappen volgens welke een lid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat bij de evaluatie twee opeenvolgende vermeldingen «onvoldoende» bekomen heeft, wegens beroepsongeschiktheid te ontslaan. Deze bepaling zou immers onverenigbaar zijn met het principe van de onafhankelijkheid van de rechter.

Vooreerst lijkt men er bij de opstelling van het amendement te zijn uitgegaan van een verkeerde lezing van het ontworpen artikel. Dit bepaalt dat op verzoek van

demande du premier président du Conseil du contentieux des étrangers, le Conseil d'État, réuni en assemblée générale, se prononce par voie d'arrêt sur le licenciement. Il s'agit donc d'une décision juridictionnelle prise par une juridiction administrative.

Le gouvernement estime que le licenciement pour inaptitude professionnelle, sur la base d'une procédure objective qui offre toutes les garanties d'appréciation objective, est bel et bien compatible avec l'inamovibilité du juge.

Le principe de l'article 152 de la Constitution n'est en effet pas absolu. Il faut conférer au juge un statut lui permettant d'exercer sa fonction en toute indépendance. Cela ne signifie pas pour autant qu'un magistrat ne peut pas être sanctionné lorsque ses prestations laissent à désirer.

En outre, la décision est laissée au Conseil d'État, de manière à donner suite à l'observation selon laquelle une telle décision ne peut pas être prise par le pouvoir exécutif.

La règle en projet déroge en effet à la réglementation qui s'applique aux magistrats de l'ordre judiciaire, de la Cour d'arbitrage et du Conseil d'État. En soi, cela n'empêche pas que le législateur décide d'introduire cette réglementation. Les statuts des magistrats de l'ordre judiciaire et du Conseil d'État, par exemple, ne sont pas comparables à ceux des magistrats du Conseil du contentieux des étrangers. En outre, la nature particulière du contentieux des étrangers (le nombre de recours et l'effectif limité des magistrats) fait que le moindre «dérèglement» du bon fonctionnement des magistrats peut avoir d'énormes conséquences sur l'administration de la justice en général et le respect des obligations qui y sont inhérentes comme le respect du délai raisonnable, en particulier.

Pour ce qui concerne le rapport entre l'évaluation et le régime disciplinaire, il est renvoyé ensuite au commentaire de l'article (DOC 2479/001 – p. 113-114).

Au vu de ces éléments, le gouvernement estime que cette réglementation dérogatoire est justifiée et que l'amendement doit être rejeté.

Art. 153

L'amendement n° 24 tend à modifier l'article 153 en projet, qui instaure deux délais de recours différents selon qu'il s'agit d'un recours de pleine juridiction ou

de eerste voorzitter van de Raad voor Vreemdelingenzaken de Raad van State in algemene vergadering bij arrest over het ontslag beslist. Deze beslissing wordt dus bij jurisdictionele beslissing genomen door een administratief rechtscollege

De regering is van mening dat het ontslag wegens beroepsongeschiktheid, op basis van een objectieve procedure die alle garanties biedt voor een objectieve beoordeling, wel degelijk verenigbaar is met de onafzetbaarheid van de rechter.

Het principe van artikel 152 van de Grondwet is immers niet absoluut. Er moet aan de rechter een statuut gegeven worden dat hem toelaat om zijn ambt in alle onafhankelijkheid te kunnen uitoefenen. Dit betekent echter niet dat een magistraat niet gesanctioneerd zou kunnen worden wanneer hij ondermaats presteert.

Bovendien wordt de beslissing overgelaten aan de Raad van State zodat tegemoet gekomen wordt aan de opmerking dat een dergelijke beslissing niet door de uitvoerende macht genomen kan worden.

De ontworpen regel wijkt inderdaad af van de regeling die geldt voor de magistraten van de rechterlijke orde, het Arbitragehof en de Raad van State. Dit verhindert op zich echter niet dat de wetgever beslist deze regeling in te voeren. De statuten van bijvoorbeeld de magistraten van de rechterlijke orde en de Raad van State zijn niet vergelijkbaar met de statuten van de magistraten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De bijzondere aard van het vreemdelingencontentieux (de kwantiteit van de beroepen en de beperkte omvang van het magistratenkader) zorgt er bovendien voor dat de minste «ontregeling» van de goede werking van de magistraten enorme gevolgen kan hebben voor de rechtsbedeling in het algemeen en voor de naleving van de daarmee inherent verbonden verplichtingen, zoals de naleving van de redelijke termijn, in het bijzonder.

Voor de band tussen evaluatie en tuchtrecht wordt verder verwezen naar de toelichting bij het artikel (DOC 2479/001 – blz. 113-114).

Gelet op deze elementen, is de regering van oordeel dat deze afwijkende regeling gerechtvaardigd is en dat het amendement verworpen dient te worden.

Art. 153

Amendement nr. 24 strekt ertoe het ontworpen artikel 153, dat verschillende beroepstermijnen instelt naargelang het een beroep in volle rechtsmacht dan wel een

d'un recours en annulation, en prévoyant pour les deux cas un délai de recours de trente jours.

Il convient tout d'abord de rappeler que le délai existant est de quinze jours pour introduire un recours auprès de la Commission permanente de recours des étrangers. Le délai de recours auprès du Conseil d'État en matière de contentieux des étrangers est actuellement de trente jours. Le nouveau système conserve donc la distinction existante.

En deuxième lieu, le maintien de cette distinction se justifie par le fait que les recours de pleine juridiction (c'est-à-dire les recours contre les décisions du Commissaire général) ont principalement trait à des circonstances de fait, alors que les recours en annulation concernent l'illégalité d'une décision attaquée. De plus, en cas de recours de pleine juridiction, des éléments nouveaux peuvent, dans certaines circonstances, être invoqués à l'appui de la demande après l'introduction du recours, ce qui n'est naturellement pas possible dans le cadre d'un recours en annulation. La distinction – qui existe déjà – au niveau des délais est dès lors conforme au principe d'égalité.

Le gouvernement demande dès lors de rejeter cet amendement.

Art. 155

L'amendement n° 17 tend à compléter la disposition relative à la comparution obligatoire devant le Conseil du contentieux des étrangers. Pour les auteurs de cet amendement, ce Conseil ne pourrait rejeter une demande en cas d'absence de la partie requérante que s'il estime que l'absence n'est pas justifiée.

Cet amendement reprend la suggestion formulée en ce sens par le Conseil d'État dans son avis.

La sanction liée à l'omission de l'obligation d'être présent ou représenté est identique à celle qui est actuellement en vigueur (voir l'article 37, § 1er, alinéa 2, de l'arrêté royal du 9 juillet 2000). En ce qui concerne sa portée, on peut par conséquent faire référence à la jurisprudence existant en la matière. À propos des dispositions de sanctions analogues dans les lois coordonnées sur le Conseil d'État (par exemple, l'article 21, alinéa 2, des lois coordonnées sur le Conseil d'État), la Cour d'arbitrage a jugé que ces dispositions ne dérogent pas au principe général de droit selon lequel la rigueur de la loi doit être adoucie en cas de force ma-

annulatieberoep betreft, te wijzigen door in de beide gevallen een beroepstermijnen van dertig dagen te voorzien.

In eerste instantie dient eraan herinnerd te worden dat de bestaande termijn voor het instellen van een beroep bij de Vaste Beroepscommissie voor Vreemdelingen vijftien dagen bedraagt. De beroepstermijn bij de Raad van State in vreemdelingenbetwistingen bedraagt thans dertig dagen. De nieuwe regeling neemt dus het bestaande onderscheid over.

In tweede instantie wordt het behoud van dit onderscheid gerechtvaardigd door het feit dat beroepen in volle rechtsmacht (dit zijn de beroepen tegen de beslissingen van de Commissaris-generaal) betrekking hebben op feitelijke aangelegenheden, terwijl beroepen in annulatie, zoals legaliteitsberoepen, de onwettigheid van een bestreden beslissing betreffen. Bovendien kunnen bij beroepen in volle rechtsmacht in bepaalde omstandigheden nieuwe gegevens worden aangevoerd ter ondersteuning van de vordering nadat het beroep werd ingesteld, hetgeen uiteraard niet mogelijk is in een annulatieberoep. Het - thans ook bestaande - onderscheid *qua* termijnen is derhalve in overeenstemming met het gelijkheidsbeginsel.

Dientengevolge vraagt de regering dit amendement te verwerpen.

Art. 155

Amendement nr. 17 heeft tot doel om de bepaling inzake de verplichte verschijning voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen aan te vullen. Voor de indieners zou deze Raad enkel een verzoek kunnen verwerpen bij afwezigheid van de verzoekende partij indien hij bepaalt dat de afwezigheid niet gewettigd is.

Dit amendement neemt de suggestie in die zin uit het advies van de Raad van State over.

De sanctie voor het verzuim van aanwezig of vertegenwoordigd te zijn ter terechtzitting is identiek aan die welke thans voor de Raad van State geldt inzake vreemdelingenbetwistingen (cf. artikel 37, § 1, tweede lid, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000). Voor de draagwijdte ervan kan dus naar de rechtspraak ter zake worden verwezen. Inzake analoge sanctionerende bepalingen in de gecoördineerde wetten op de Raad van State (bijvoorbeeld artikel 21, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State) heeft het Arbitragehof altijd geoordeeld dat deze niet afwijken van het algemene rechtsbeginsel dat de strengheid van de

jeure (Cour d'arbitrage, n° 32/95, 4 avril 1995, surtout B.5.3; cp. Cour d'arbitrage n° 67/95, 28 septembre 1995 concernant l'article 21, alinéa 6, lois coordonnées sur le Conseil d'État). Il en va bien évidemment de même pour ce qui est de la disposition en projet. Ainsi, cette sanction ne pourra pas être appliquée lorsque l'une des parties a subi une erreur invincible en ce qui concerne – par exemple – la date de l'audience ou lorsque le requérant s'est trouvé dans une situation de force majeure ou de cas fortuit. Il ressort en outre de la pratique que le Conseil d'État n'applique pas aveuglément les sanctions prévues par le règlement de procédure. Le gouvernement est d'avis que cette sanction à l'encontre du requérant doit être interprétée de la même façon par le Conseil.

La portée de cette disposition est donc claire. L'insertion de plus amples précisions ou de nouvelles notions telles que «l'absence justifiée» n'est pas opportune dès lors que cela débouche sur une application incertaine et sur une réglementation différente de celle en vigueur pour le Conseil d'État.

En outre, toute signification de l'ordonnance de fixation doit faire explicitement mention de l'obligation de comparution, de telle sorte que les intéressés ne puissent pas l'ignorer.

Le gouvernement propose par conséquent de rejeter cet amendement.

Art. 156

L'amendement n° 22 tend à ajouter les mots «ou dans le mémoire en réplique du requérant» à l'alinéa 2 de l'article 156 en projet, qui prévoit que, lors de l'audience, il ne peut être invoqué d'autres moyens que ceux exposés dans la requête ou dans la note.

Il convient préalablement de souligner que la thèse des auteurs de l'amendement selon laquelle plusieurs pièces de procédure peuvent être introduites au Conseil d'État, n'est en fait pas entièrement correcte et ne s'applique certainement pas en ce qui concerne le contentieux des étrangers. Sur le plan de la procédure, ces litiges sont traités selon les dispositions de l'arrêté royal du 9 juillet 2000. La règle générale est qu'ils sont traités par le biais de la «procédure des débats succincts» de l'article 26 de cet arrêté. Dans cette procédure, l'auditeur établit immédiatement un rapport. Il n'attend ni le mémoire en réponse, ni le mémoire en réplique. De plus, dans la procédure d'annulation ordinaire en

wet in geval van overmacht kan worden gemilderd (Arbitragehof, nr. 32/95, 4 april 1995, overw. B.5.3; Vgl. Arbitragehof, nr. 67/95, 28 september 1995 inzake artikel 21, zesde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State). Hetzelfde geldt uiteraard voor de ontworpen bepaling. Zo zal deze sanctie niet kunnen worden toegepast indien een partij op een onoverwinnelijke wijze gedwaald heeft omtrent – bijvoorbeeld – de datum van de terechtzitting of wanneer de verzoeker zich bevond in een toestand van overmacht of toeval. In de praktijk blijkt overigens dat de Raad van State analoge sanctionerende bepalingen uit het procedure-reglement niet blindelings toepast. De regering is van mening dat deze sanctie ten aanzien van de verzoeker op dezelfde wijze moet worden uitgelegd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

De draagwijdte van deze bepaling is derhalve duidelijk. Nadere preciseringen of het invoeren van nieuwe noties zoals «gerechtvaardigde afwezigheid» zijn niet wenselijk omdat dit leidt tot onzekere toepassing en tot een andere regeling dan die welke voor de Raad van State geldt.

Er wordt ten slotte uitdrukkelijk melding gemaakt van de verplichte verschijning in elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag, zodat betrokkenen er niet onwetend van kunnen zijn.

Dientengevolge stelt de regering voor dit amendement te verwerpen.

Art. 156

Amendement nr. 22 beoogt de woorden «of in de memorie van repliek van de verzoeker» toe te voegen aan het tweede lid van het ontworpen artikel 156 dat voorziet dat tijdens de hoorzitting geen andere middelen mogen worden aangevoerd dan die welke in het verzoekschrift of in de nota voorzien zijn.

Voorafgaandelijk moet worden opgemerkt dat de stelling van de indieners van het amendement dat voor de Raad van State meerdere procedurestukken kunnen worden ingediend, eigenlijk niet volledig correct is en zeker niet geldt inzake vreemdelingenbetwistingen. Deze geschillen worden procedureel afgedaan volgens de voorschriften van het koninklijk besluit van 9 juli 2000. De algemene regel is dat zij worden afgedaan via de «korte-debatten-procedure» van artikel 26 van dit besluit. In deze procedure maakt de auditeur onmiddellijk verslag op. Memorie van antwoord en memorie van wederantwoord worden niet afgewacht. Bovendien werden ook in de gewone annulatieprocedure inzake

matière de contentieux des étrangers, les derniers mémoires suivant le rapport de l'auditeur ont également été supprimés. L'idée (non nuancée) selon laquelle un requérant peut introduire différents mémoires en matière de contentieux des étrangers, doit donc être rectifiée.

Étant donné le caractère inquisitoire de la procédure, d'une part, et les droits de la défense des parties, d'autre part, il suffit que les deux parties aient pu exprimer une fois leur point de vue. La procédure en projet répond à cette condition.

De plus, l'amendement porterait préjudice au principe selon lequel les nouvelles données éventuelles doivent être reprises dans la requête initiale (cf. l'article 174 du projet de loi) et selon lequel il n'est pas tenu compte des données invoquées ultérieurement, sauf s'il est répondu aux conditions cumulatives en la matière énumérées à l'article 174.

Art. 161

L'amendement n° 18 vise essentiellement à rendre tous les arrêts du Conseil du contentieux des étrangers accessibles au public.

D'après l'article 161, le règlement de procédure déterminera, comme c'est actuellement le cas pour le contentieux des étrangers au Conseil d'État, dans quelles circonstances, sous quelle forme et à quelles conditions les séances du Conseil du contentieux des étrangers seront accessibles au public ainsi que le mode de publication des décisions.

Le gouvernement ne souhaite toutefois pas rendre les décisions du Conseil du contentieux des étrangers inconditionnellement accessibles au public. En vue de protéger les personnes intéressées et leurs parents, le droit d'accès, exercé au greffe, est limité.

En ce qui concerne la publication des décisions du Conseil, le dernier alinéa reprend les dispositions de l'article 28 des lois coordonnées sur le Conseil d'État. Le Conseil du contentieux des étrangers procède à la publication de ses décisions dans les cas, les formes et selon les conditions actuellement fixés au Conseil d'État en matière de contentieux des étrangers. À tous les égards, le régime à élaborer visera un équilibre entre, d'une part, les intérêts légitimes des personnes concernées et, d'autre part, les exigences légitimes émises par les praticiens du droit et le monde scientifique.

vreemdelingengeschillen de laatste memories na het verslag van de auditeur afgeschaft. Het (ongenuanceerde) beeld dat een verzoeker in vreemdelingenbetwistingen verschillende memories kan indienen, dient derhalve te worden bijgesteld.

Gelet op het inquisitoriaal karakter van de procedure, enerzijds, en de rechten van verdediging van de partijen, anderzijds, volstaat het dat beide partijen eenmaal hun standpunt hebben kunnen uiten. De ontworpen procedure voldoet aan deze voorwaarde.

Bovendien zou het amendement afbreuk doen aan het principe dat de eventuele nieuwe gegevens moeten zijn opgenomen in het oorspronkelijk verzoekschrift (cf. het ontworpen artikel 174 van het wetsontwerp) en dat met later aangebrachte gegevens geen rekening wordt gehouden behalve indien voldaan wordt aan de cumulatieve voorwaarden ter zake bepaald die bovenvermeld artikel 174 zijn opgesomd.

Art. 161

Amendement nr. 18 beoogt in essentie alle arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen toegankelijk te maken voor het publiek.

Zoals thans ook geldt voor de uitspraken in het vreemdelingencontentieux bij de Raad van State zal, volgens het ontworpen artikel 161, het procedure-reglement bepalen in welke gevallen, in welke vorm en onder welke voorwaarden de zittingen van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen voor het publiek toegankelijk zullen zijn en de uitspraken gepubliceerd zullen worden.

De regering wenst niet te opteren voor een onvoorwaardelijke toegankelijkheid voor het publiek. Omwille van redenen van bescherming van de betrokkenen en hun verwanten, wordt het toegangsrecht, dat ter griffie uitgeoefend wordt, beperkt.

Wat de publicatie van de uitspraken van de Raad betreft, neemt het laatste lid de bepalingen van artikel 28 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State over. Analooq aan de gevallen, vormen en voorwaarden waarin de Raad van State vandaag zijn arresten betreffende vreemdelingenzaken publiceert, zal dit ook voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gelden. Bij de uit te werken regeling zal er alleszins naar een evenwicht gezocht worden tussen, enerzijds, de rechtmatige belangen van de betrokken partijen en, anderzijds, de legitieme eisen vanuit de rechtspraak en de wetenschappelijke wereld.

Il est donc suggéré de rejeter cet amendement.

Art. 174

L'amendement n° 7 vise à éviter que de nouveaux moyens ne soient invoqués oralement, à l'audience du Conseil du contentieux des étrangers.

La procédure devant le Conseil du contentieux des étrangers est effectivement écrite. Conformément à l'article 156 du projet de loi, il ne peut en principe être invoqué de nouveaux moyens à l'audience.

L'article 174 du projet prévoit cependant une exception à cette règle, exception qui est toutefois définie de façon stricte: de nouveaux éléments ne peuvent être apportés oralement à l'audience que s'il est satisfait de façon cumulative aux conditions suivantes:

- ils doivent trouver un fondement dans le dossier administratif;
- ils doivent être de nature à démontrer d'une manière certaine le caractère fondé ou non fondé du recours;
- Il doit être indiqué pour quelle raison ces nouveaux éléments n'ont pu être communiqués dans une phase antérieure de la procédure.

Qui plus est, la notion de «nouveaux éléments» est définie de manière limitative dans la loi.

Cette règle s'applique aux deux parties (à l'étranger et au Commissaire général).

La réglementation proposée prévoit un équilibre entre le caractère essentiellement écrit de la procédure et la présentation orale de nouveaux éléments. En l'absence de ce système, de nouveaux éléments intéressants risqueraient de ne pas pouvoir être pris en considération. L'étranger pourrait ensuite entamer une nouvelle procédure d'asile fondée sur ces éléments, ce qui allongerait la procédure.

Dès lors qu'il souhaite mettre au point une procédure d'asile rapide et pragmatique, le gouvernement propose de rejeter cet amendement.

Daarom wordt gesuggereerd dat dit amendement verworpen zou worden.

Art. 174

Amendement nr. 7 is er op gericht te voorkomen dat ter terechtzitting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nieuwe middelen mondeling worden aangebracht.

De procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is inderdaad schriftelijk. In beginsel kunnen dus – met toepassing van artikel 156 van het wetsontwerp - ter zitting geen nieuwe middelen worden aangebracht.

Het ontworpen artikel 174 voorziet echter een uitzondering op deze regel. Deze is echter strikt omschreven: nieuwe gegevens kunnen slechts mondeling aangevoerd worden ter terechtzitting indien cumulatief voldaan wordt aan de volgende voorwaarden:

- zij moeten steun vinden in het administratief dossier;
- zij moeten van dien aard zijn dat zij op zekere wijze het gegrond of ongegrond karakter van het beroep aantonen;
- er moet aangeduid worden waarom de nieuwe gegevens niet eerder in de procedure konden worden ingeroepen.

Bovendien kent het begrip «nieuwe gegevens» een beperkende wettelijke definitie.

Deze regel geldt voor de twee partijen (de vreemdeling en de Commissaris-generaal).

De ontworpen regeling voorziet in een evenwicht tussen het essentieel schriftelijk karakter van de procedure en het mondeling aanbrengen van nieuwe gegevens. Zonder dit systeem zou het risico bestaan dat belangwekkende nieuwe gegevens niet in aanmerking zouden kunnen genomen worden. De vreemdeling zou vervolgens op basis van deze gegevens een nieuwe asielprocedure kunnen opstarten waardoor de procedure langer zou duren.

Aangezien het de wens van de regering is een snelle en pragmatische asielprocedure te voorzien, stelt zij voor dit amendement te verwerpen.

Art. 176

L'amendement n° 23 tend à supprimer du projet de loi la possibilité, dans le cadre de la procédure accélérée, d'organiser des audiences un dimanche ou un jour férié. Cette mesure constituerait en effet une violation de la CEDH et de la Constitution, étant donné qu'elle ne justifie nullement l'obligation de fixer une audience un dimanche ou un jour férié.

Compte tenu du caractère exceptionnel de la procédure accélérée, qui ne peut s'appliquer qu'à l'étranger qui se trouve dans un lieu déterminé, fait l'objet d'une mesure de sûreté ou se trouve dans un établissement pénitentiaire, cette règle est parfaitement justifiée.

D'autres régimes procéduraux prévoient d'ailleurs un système identique dans des cas analogues. Ainsi, la réglementation relative au Conseil d'État en matière de contentieux des étrangers prévoit que le président peut, dans les cas où l'extrême urgence est invoquée, convoquer les parties, éventuellement à son hôtel, à l'heure indiquée par lui, même les jours de fête et de jour à jour ou d'heure à heure (article 8, § 2, de l'arrêté royal du 9 juillet 2000). Le président en référé peut également, si le cas requiert célérité, peut citer à l'audience, même les jours de fête et de jour à jour ou d'heure à heure (article 1036 du Code judiciaire). Le ministre ne voit dès lors pas pourquoi un règlement identique, dans des affaires où l'étranger est incarcéré et où la procédure doit faire l'objet d'un traitement accéléré, serait contraire aux articles 6 et 8 de la CEDH.

Il demande dès lors de rejeter cet amendement.

Art. 184

L'amendement n° 19 tend à prolonger les délais applicables au dépôt et au traitement de la demande de suspension d'une mesure d'éloignement ou de refoulement en extrême urgence. Le délai de 24 heures prévu par le projet de loi pour introduire une telle demande devrait être porté à cinq jours. Au cas où aucune décision ne pourrait être rendue dans les 48 heures et où le délai supplémentaire de 72 heures ne permettrait pas non plus de statuer, le Conseil du Contentieux des étrangers devrait à nouveau disposer d'un délai de deux jours pour se prononcer, au lieu de prévoir que l'exécution forcée est à nouveau possible.

Art. 176

Amendement nr. 23 wil de mogelijkheid om – in het raam van de versnelde procedure - eventueel op een zon- of feestdagen hoorzittingen te organiseren uit het wetsontwerp halen. Deze maatregel zou immers een schending van het EVRM en van de Grondwet zijn omdat er geen enkele rechtvaardiging wordt opgegeven waarom men verplicht zou zijn hoorzittingen op zon- en feestdagen vast te leggen.

Gelet op het uitzonderlijk karakter van de versnelde procedure, die enkel kan toegepast worden ten aanzien van de vreemdeling die zich op een welbepaalde plaats bevindt, die het voorwerp uitmaakt van een veiligheidsmaatregel of die zich in een strafinstelling bevindt, is deze regel wel gerechtvaardigd.

Overigens voorzien andere procedureregelingen in analoge gevallen een zelfde regeling. Zo bepaalt de regeling voor de Raad van State inzake het vreemdelingencontentieux dat de voorzitter bij een vordering bij uiterst dringende noodzakelijk de partijen eventueel te zijnen huize kan oproepen op het door hem bepaalde uur, zelfs op de feestdagen en van dag tot dag of van uur tot uur (artikel 8, § 2, van het koninklijk besluit van 9 juli 2000). Ook de voorzitter in kort geding kan in spoedeisende gevallen zelfs op feestdagen en van dag tot dag of van uur tot uur dagvaarden (artikel 1036 Gerechtelijk Wetboek). De minister ziet derhalve niet in waarom een identieke regeling in zaken waarin de vreemdeling is opgesloten en de procedure versneld moet worden afgehandeld, strijdig zou zijn met de artikelen 6 en 8 van het EVRM.

Daarom vraagt hij dan ook dit amendement te verwerpen.

Art. 184

Het amendement nr. 19 heeft tot doel de termijnen die van toepassing zijn voor de inleiding en de behandeling van het verzoek tot schorsing van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel bij uiterst dringende noodzakelijkheid, te verlengen. De in het wetsontwerp voorziene termijn van 24 uur om een dergelijk verzoekschrift in te dienen zou verlengd moeten worden tot vijf dagen. In het geval waarin er binnen de 48 uur geen uitspraak gedaan kan worden en de bijkomende termijn van 72 uur evenmin een uitspraak oplevert, zou de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen opnieuw over een termijn van twee dagen moeten beschikken om tot een uitspraak te komen in plaats van te voorzien dat de dwanguitvoering van de maatregel opnieuw mogelijk wordt.

Cet amendement s'inspire de l'avis du Conseil d'État. Celui-ci doute en effet que les délais prévus dans cette disposition soient compatibles avec les conditions posées par l'article 13 de la CEDH, telles qu'elles ont été appliquées dans l'arrêt Conka. Le Conseil part du principe que la mesure d'éloignement ne peut pas être exécutée tant que le juge ne s'est pas prononcé.

Le gouvernement ne souscrit pas à cette interprétation maximaliste. La doctrine a du reste donné des interprétations très divergentes du jugement rendu dans l'affaire précitée. Le gouvernement retient l'interprétation selon laquelle il doit y avoir deux délais minimums pendant lesquels aucun éloignement ne peut avoir lieu (c'est-à-dire, d'une part, le délai de 24 heures, qui permet d'introduire un recours contre la mesure d'éloignement, et, d'autre part, un délai minimum dans lequel le Conseil doit statuer sur cette demande).

Le délai de 24 heures n'est pas déraisonnablement bref au sens de l'article 13 de la CEDH. La réglementation proposée répond à ces conditions minimales. Le principe retenu veut qu'il s'agit de délais devant obligatoirement être respectés par les juridictions administratives. Il s'agit en effet de délais contraignants, dont le non-respect est sanctionné, ce qui implique que le Conseil du contentieux des étrangers doit s'organiser de façon à pouvoir à tout moment respecter les délais légaux.

Il est dès lors proposé de rejeter cet amendement.

VII. — CONTINUATION DE LA DISCUSSION DES ARTICLES

Lors de la réunion du 26 juin 2006, de nouveaux amendements ont encore été déposés. Ils portent sur les articles 8, 52, 52bis, 150, 212bis, 212ter, 212quater, 216 et 241bis.

Art. 8

M. Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit) et consorts déposent un amendement n° 41 (DOC 51 2479/007).

M. Van der Maelen rappelle qu'il ressort de l'audition du 31 mai 2006 avec les membres du Conseil d'Etat, que la procédure de filtrage applicable aux recours en cassation, telle qu'initialement conçue par le gouverne-

Dit amendement is geïnspireerd op het advies van de Raad van State. De Raad van State twijfelt immers aan de verenigbaarheid van de in deze bepaling gestelde termijnen met de vereisten van artikel 13 van het EVRM, zoals die werden toegepast in het zongenaamde «Conka-arrest». De Raad gaat ervan uit dat de verwijderingsmaatregel geen uitvoering mag krijgen zo lang de rechter niet tot een uitspraak gekomen is.

De regering treedt deze maximalistische interpretatie niet bij. De rechtsleer hanteert overigens zeer uiteenlopende interpretaties van de uitspraak uit het bovengenoemde arrest. De regering implementeert die interpretatie die inhoudt dat er voorzien moet worden in twee minimum-termijnen tijdens welke geen verwijdering mag plaats vinden. (*i.e.* de termijn van 24 uur die toelaat om het beroep tegen de verwijderingsmaatregel in te dienen, enerzijds, en een minimumtermijn voor de Raad om een uitspraak te wijzen over dit verzoek, anderzijds).

De termijn van 24 uur is niet onredelijk kort in de zin van artikel 13 van het EVRM. De ontworpen regeling voldoet aan deze minimale eisen. Het aangehouden principe bestaat erin dat het om termijnen gaat die verplicht nageleefd moeten worden door de administratieve rechtscolleges. Het betreffen immers dwingende en sanctionerende termijnen, die voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen inhouden dat hij zich dermate moet organiseren dat er te allen tijde voldaan kan worden aan de bij wet gestelde termijnen.

Er wordt derhalve voorgesteld dit amendement te verwerpen.

VII. — VOORTZETTING VAN DE ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Tijdens de vergadering van 26 juni 2006 werden nog nieuwe amendementen ingediend. Ze hebben betrekking op de artikelen 8, 52, 52bis, 150, 212bis, 212ter, 212quater, 216 en 241bis.

Art. 8

De heer Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit) c.s. dient amendement nr. 41 (DOC 51 2479/007) in.

De heer Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit) wijst erop dat uit de hoorzitting van 31 mei 2006 met de leden van de Raad van State blijkt dat de initieel door de regering ontworpen filterprocedure die voor de cassatieberoepen

ment, présente un risque réel d'inopérabilité au cas où les critères prévus dans ce filtre seraient interprétés de manière trop souple. Aussi, les auteurs proposent-ils de suivre la suggestion faite par le Conseil d'Etat d'introduire de nouveaux critères qui, comme le prône lui-même le Conseil d'Etat, section législation, soient «clairs et sélectifs» (DOC 51 2479/001, p. 290).

Vu l'importance de cet amendement, dont la formulation diffère quelque peu en sa finale de la formulation suggérée par le Conseil d'Etat dans l'avis précité, l'auteur de l'amendement demande que le Conseil d'Etat se prononce sur le bien-fondé de celui-ci par un avis à rendre d'urgence.

Mme Marie Nagy (Ecolo) fait part de son étonnement au sujet du dépôt de l'amendement n° 41.

Elle fait remarquer que le point de vue du Conseil d'Etat est déjà connu, puisque d'une part il a été procédé à l'audition d'un de ses auditeurs, d'autre part, le Conseil d'Etat a déjà fait connaître son avis sur la nécessité de resserrer le filtre procédural en question (voir DOC 51 2479/001, avis du Conseil d'Etat n° 39.717/AV, p. 290).

Elle renvoie en outre aux observations formulées à ce sujet par les organisations non gouvernementales et par les représentants des barreaux. Pourquoi cette initiative soudaine, alors que quelques 130 amendements ont été déposés par l'opposition, dont plusieurs portant sur la disposition à l'examen, sans jusqu'ici donner lieu à la moindre réaction? S'agirait-il d'une manœuvre dilatoire?

Mme Nahima Lanjri (CD&V) fait observer que sa formation a déjà déposé un amendement n° 1 (DOC 51 2479/003) ayant le même objet que l'amendement n° 41. En outre, celui-ci se contente de reprendre quasi littéralement le commentaire formulé par le Conseil d'Etat dans son avis précité (voir avis du Conseil d'Etat n° 39.717/AV, DOC 51 2479/001, p. 290). Cela n'a aucun sens de saisir le Conseil d'Etat d'une demande d'avis qui est le sien ! L'intervenante en conclut que le dépôt de cet amendement ne peut viser qu'à retarder le cours des travaux.

M. Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit) répond que la formulation de son amendement diffère de celle suggérée par le Conseil d'Etat dans son avis précité: le 3° du texte proposé a trait aux «moyens en cassation qui invoquent de manière claire la violation d'une règle de forme, soit substantielle, soit prescrite à peine de nullité, pour autant que cette violation soit effectivement de nature telle qu'elle a pu influencer la portée de la

geldt, indien de erin vervatte criteria op een al te soepele wijze zouden worden geïnterpreteerd, een reëel risico inhoudt dat de filter onwerkzaam wordt. De indieners stellen voor in te gaan op de suggestie van de Raad van State om nieuwe criteria in te voeren die, zoals de Raad van State, afdeling wetgeving, zelf zegt, «duidelijk en selectief» zijn (Kamer, DOC 51 2479/001, blz. 290).

Gelet op het belang van dit amendement, waarvan het laatste gedeelte enigszins anders geformuleerd is dan wat de Raad van State in het voormelde advies voorstaat, vraagt de indiener dat de Raad van State zich in een dringend advies zou uitspreken over de gegrondheid van zijn amendement.

Mevrouw Marie Nagy (Ecolo) is verbaasd over de indiening van amendement nr. 41.

Ze merkt op dat het standpunt van de Raad van State reeds bekend is, aangezien eensdeels een van zijn auditeurs werd gehoord en anderdeels de Raad van State reeds advies heeft uitgebracht over de noodzaak de bedoelde procedurele filter te verfijnen (zie DOC 51 2479/001, advies van de Raad van State nr. 39.717/AV, blz. 290).

Voorts verwijst ze naar de opmerkingen die de niet-gouvernementele organisaties en de vertegenwoordigers van de balies daarover hebben gemaakt. Waarom dat plotse initiatief terwijl de oppositie ongeveer 130 amendementen heeft ingediend, waarvan er verschillende betrekking hadden op de besproken bepaling, zonder dat zulks tot dusver de minste reactie heeft uitgelokt? Zou het om een vertragingsovername gaan?

Mevrouw Nahima Lanjri (CD&V) attendeert erop dat ze reeds amendement nr. 1 (DOC 51 2479/003) heeft ingediend, met hetzelfde doel als amendement nr. 41. Bovendien wordt in haar amendement de commentaar die de Raad van State in het voormelde advies heeft geformuleerd (zie advies van de Raad van State nr. 39.717/AV, DOC 51 2479/001, blz. 290) nagenoeg letterlijk overgenomen. Het heeft geen zin de Raad van State te vragen advies uit te brengen over zijn advies ! De spreekster leidt daaruit af dat de indiening van dit amendement alleen kan beogen de werkzaamheden te vertragen.

De heer Dirk Van der Maelen (sp.a-spirit) werpt tegen dat de formulering van zijn amendement verschilt van die welke de Raad van State in het voormelde advies suggereert: het 3° van de ontworpen tekst heeft betrekking op de cassatiemiddelen «waarop op duidelijke wijze een schending van een substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvereiste wordt aangevoerd die daadwerkelijk van die aard is dat

décision», alors que le 3° du texte de l'avis du Conseil d'État mentionne les «fautes de procédure substantielles».

Le Président informe les membres qu'en application de l'article 98 du règlement de la Chambre, le Président de la Chambre a demandé l'avis d'urgence du Conseil d'État, dans le délai imparti de cinq jours ouvrables.

Art. 52

M. Jean-Claude Maene (PS) et consorts présentent un amendement n° 42 (DOC 51 2479/007) ayant pour objet la fonction d'administrateur.

Celle-ci doit être considérée comme une fonction de mandat, réévaluée et adaptée aux exigences d'un management moderne.

Art. 52bis (nouveau)

L'amendement n° 43 (DOC 51 2479/007) de *M. Jean-Claude Maene (PS) et consorts* vise à compléter les fonctions de mandat par:

- un mandat-adjoint de directeur d'encadrement du personnel et de l'organisation;
 - un mandat-adjoint de directeur d'encadrement du budget et de la gestion
- et ce pour une période de 5 ans renouvelable qui coïncide avec le début et la fin de la période durant laquelle l'administrateur exerce son mandat.

L'inscription dans la loi de ces deux mandats-adjoints en tant que fonctions d'encadrement, dotées de responsabilités clairement définies par le législateur, dans le champ de la gestion du personnel et de la gestion budgétaire, permettrait d'accélérer la rénovation absolument nécessaire de la professionnalisation de la gestion administrative du Conseil d'État (actuellement, le Conseil d'État ne dispose que de six fonctionnaires dirigeants pour un effectif de 600 personnes).

Art. 150

L'amendement n° 44 (DOC 51 2479/007) de *M. Jean-Claude Maene (PS) et consorts* tend à ce que la durée du mandat d'administrateur soit égale à celle d'administrateur du Conseil d'État, à savoir 5 ans.

ze de strekking van de beslissing kan hebben beïnvloed». In het 3° van de desbetreffende tekst van het advies van de Raad van State wordt echter gewag gemaakt van «substantiële procedurefouten».

De voorzitter brengt er de leden van in kennis dat de voorzitter van de Kamer, met toepassing van artikel 98 van het Reglement van de Kamer, de Raad van State heeft verzocht om een dringend, binnen vijf werkdagen uit te brengen advies.

Art. 52

De heer Jean-Claude Maene (PS) c.s. dient amendement nr. 42 (DOC 51 2479/007) in, met betrekking tot de functie van beheerder.

Die functie moet worden beschouwd als een mandaatfunctie, die opnieuw moet worden geëvalueerd en aangepast aan de moderne managementvereisten.

Art. 52bis (nieuw)

De heer Jean-Claude Maene (PS) c.s. dient amendement nr. 43 (DOC 51 2479/007) in, dat ertoe strekt de mandaatfuncties uit te breiden met:

- de houder van het adjunct-mandaat van staf-directeur personeel en organisatie;
 - de houder van het adjunct-mandaat van staf-directeur budget en beheer
- voor een hernieuwbare periode van 5 jaar, die aanvangt en een einde neemt gelijktijdig met de periode van het mandaat van de beheerder.

De opname van die adjunct-mandaten in de wet als functies met een door de wetgever duidelijk omschreven verantwoordelijkheid voor personeelsbeleid en budgettair beleid, moet ruimte scheppen om versneld werk te maken van de noodzakelijke vernieuwing wat de professionalisering van het administratief beheer van de Raad van State betreft (momenteel beschikt de Raad slechts over zes leidinggevende ambtenaren voor 600 personeelsleden).

Art. 150

De heer Jean-Claude Maene (PS) c.s. dient amendement nr. 44 (DOC 51 2479/007) in, dat ertoe strekt de duur van het mandaat van beheerder op vijf jaar te brengen en aldus gelijk te schakelen met de duur van het mandaat van beheerder bij de Raad van State.

Art. 212bis en 212ter

M. Benoît Drèze (cdH) présente un amendement n° 38 (DOC 51 2479/007), qui reprend le texte de la proposition de loi du 7 juin 2006 modifiant le Code civil et les lois coordonnées sur la comptabilité de l'État en ce qui concerne la prescription (DOC 51 2529/001), déposée sous la forme d'un amendement (amendement n° 8) puis retiré par M. Alfons Borginon.

L'auteur explique qu'en raison de la longueur excessive des procédures devant le Conseil d'Etat - contraire aux principes de bonne administration, l'action civile en vue de réclamer des dommages-intérêts risque d'être prescrite au moment où le requérant peut se prévaloir d'un arrêt d'annulation.

Il ressort d'un arrêt du 16 février 2006, que la Cour de Cassation a anéanti la thèse selon laquelle une procédure devant le Conseil d'Etat interrompt la prescription, comme on le considérait auparavant.

Dès lors, il importe de modifier la loi en manière telle que l'introduction d'une procédure administrative devant le Conseil d'Etat interrompe la prescription de l'action civile en dédommagement.

D'où la proposition de modification de l'article 2244 du Code civil (interruption de l'action civile), ainsi que de l'article 2255 du Code civil (prescription de l'action civile), de manière à y mentionner explicitement les procédures administratives devant le Conseil d'Etat.

Art. 212quater

A propos de l'amendement n° 39 (DOC 51 2479/007), *M. Benoît Drèze (cdH)* renvoie à la justification donnée pour l'amendement n° 38.

Art. 216

L'amendement n° 35 (DOC 51 2479/007) de *M. Benoît Drèze (cdH)* est un premier sous-amendement à l'amendement n° 34 de *M. Anthuenis et consorts* (DOC 51 2479/006).

En ce qui concerne les critères relatifs au filtre procédural, l'auteur propose de supprimer la condition d'admission de la violation de la loi, et de la remplacer par le critère plus précis de «question de droit de principe», comme le suggère le Conseil d'Etat (voir avis du Conseil d'Etat n° 39.717/AV, DOC 51 2479/001, p. 290).

Art. 212bis en 212ter

De heer Benoît Drèze (cdH) dient amendement nr. 38 (DOC 51 2479/007) in, dat de tekst overneemt van het door de heer Borginon c.s. ingediende en vervolgens weer ingetrokken wetsvoorstel van 7 juni 2006 tot wijziging van het Burgerlijk Wetboek en de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit inzake de verjaring (DOC 51 2529/001) dat onder de vorm van een amendement door de heer Borginon werd ingediend en vervolgens werd ingetrokken (amendement nr. 8).

De indiener licht toe dat de overdreven lange duur van de procedures voor de Raad van State (die overigens haaks staat op de beginselen van goed bestuur) ertoe leidt dat de burgerlijke vordering tot het verkrijgen van een schadevergoeding al verjaard dreigt te zijn wanneer de eiser eindelijk een vernietigingsarrest kan aanvoeren.

Uit een arrest van 16 februari 2006 blijkt dat het Hof van Cassatie de stelling heeft vernietigd dat, zoals men voordien dacht, een procedure voor de Raad van State de verjaring stuit.

Derhalve moet de wet zodanig worden gewijzigd dat de indiening van een administratieve procedure bij de Raad van State de verjaring van de burgerlijke vordering tot schadeloosstelling stuit.

Vandaar het voorstel tot wijziging van artikel 2244 van het Burgerlijk Wetboek (stuiting van de verjaring), als ook van artikel 2255 van het Burgerlijk Wetboek (verjaring van de burgerlijke vordering), zodanig dat de administratieve procedures bij de Raad van State er expliciet in worden vermeld.

Art. 212quater

In verband met amendement nr. 39 (DOC 51 2479/007) verwijst *de heer Benoît Drèze (cdH)* naar de verantwoording van amendement nr. 38.

Art. 216

De heer Benoît Drèze (cdH) dient amendement nr. 35 (DOC 51 2479/007) in, dat een eerste sub-amendement is op amendement nr. 34 van de heer Anthuenis c.s. (DOC 51 2479/006).

Aangaande de criteria in verband met de filterprocedure stelt de indiener voor de toelaatbaarheidsvoorwaarde met betrekking tot de schending van de wet weg te laten en ze te vervangen door het preciezer criterium «principiële rechtsvraag», zoals de Raad van State suggereert (zie het advies van de Raad van State nr. 39.717/AV, DOC 51 2479/001, blz. 290).

L'amendement n° 36 (DOC 51 2479/007) présenté par *M. Benoît Drèze (cdH)*, est un deuxième sous-amendement à l'amendement n° 34 de *M. Anthuenis et consorts* (DOC 51 2479/006). Il prévoit qu'au cas où le filtre procédural n'atteindrait pas son but, à savoir limiter d'au moins 95% les recours concernant le contentieux des étrangers, la durée de la procédure devant le Conseil d'Etat sera prise en compte en cas de régularisation.

M. Drèze fait remarquer que le ministre de l'Intérieur n'a pas présenté de chiffres permettant de se rendre compte du caractère adéquat ou non des mesures envisagées relativement au filtre procédural d'une part, à l'effectif du personnel compte tenu de l'arriéré à combler, d'autre part.

L'amendement n° 37 (DOC 51 2479/007) présenté par *M. Benoît Drèze (cdH)*, est un troisième sous-amendement à l'amendement n° 34 de *M. Anthuenis et consorts* (DOC 51 2479/006). Il prévoit que suite au processus d'évaluation de la procédure du filtre au cours de l'année qui suivra sa mise en place, un rapport reprenant cette évaluation doit être distribué tant au Parlement qu'au Conseil des ministres, afin que ces derniers puissent en tirer les conclusions utiles.

Mme Marie Nagy (Ecolo) fait part de sa désapprobation quant à l'objet de l'amendement n° 35. Elle approuve en revanche l'objet de l'amendement n° 36. Elle estime que l'amélioration du traitement des dossiers justifie l'examen du filtre procédural, après quoi on pourra utilement procéder à une évaluation de la situation, de manière à prévenir la création de tout nouvel arriéré éventuel.

Art. 241bis

Un amendement n° 40 (DOC 51 2479/007) est déposé par *Mme Nahima Lanjri (CD&V) et consorts*.

Mme Lanjri propose de donner corps à la volonté apparue au cours de l'examen du projet de loi, c'est-à-dire étendre l'évaluation proposée pour le filtre procédural au fonctionnement global du Conseil d'Etat et du Conseil du Contentieux des étrangers.

Il s'agit également de permettre au Parlement d'évaluer le fonctionnement de ces institutions et de faire des recommandations au gouvernement, afin de pouvoir remédier aux difficultés éventuelles.

De heer Benoît Drèze (cdH) dient amendement nr. 36 (DOC 51 2479/007) in, als tweede subamendement op amendement nr. 34 van de heer Anthuenis c.s. (DOC 51 2479/006). Het bepaalt dat als de filterprocedure haar doel mist, met name het aantal beroepen inzake vreemdelingenbetwistingen met ten minste 95% te verminderen, er in geval van regularisatie rekening zal worden gehouden met de duur van de procedure bij de Raad van State.

De heer Drèze merkt op dat de minister van Binnenlandse Zaken geen cijfers heeft voorgesteld waarmee het mogelijk is een idee te krijgen van enerzijds het al dan niet adequate karakter van de geplande maatregelen in verband met de filterprocedure en anderzijds het personeelsbestand in het licht van de in te halen achterstand.

De heer Benoît Drèze (cdH) dient amendement nr. 37 (DOC 51 2479/007) in, dat een derde subamendement is op amendement nr. 34 van de heer Anthuenis c.s. (DOC 51 2479/006). Het bepaalt dat aangezien de filterprocedure het jaar nadat ze is ingesteld moet worden geëvalueerd, het rapport van die evaluatie aan het Parlement en de Ministerraad dient te worden overgezonden, zodat de ministers daar de nodige conclusies uit kunnen trekken.

Mevrouw Marie Nagy (Ecolo) geeft te kennen dat zij niet akkoord gaat met het doel van amendement nr. 36. Zij laat daarentegen blijken dat zij de strekking van amendement nr. 36 wél goed vindt. Een verbeterde behandeling van de dossiers rechtvaardigt het onderzoek van de filterprocedure, waarna men op nuttige wijze kan overgaan tot een evaluatie van de toestand, zodat het ontstaan van enige nieuwe achterstand wordt voorkomen.

Art. 241bis

Mevrouw Nahima Lanjri (CD&V) c.s. dient amendement nr. 40 (DOC 51 2479/007) in.

Mevrouw Lanjri stelt voor gestalte te geven aan de wil die de tijdens de bespreking van het wetsontwerp tot uiting is gekomen, namelijk de voor de procedurefilter voorgestelde evaluatie verder uit te breiden tot de gehele werking van de Raad van State en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het gaat er ook om het Parlement de werking van deze instellingen te laten evalueren en aanbevelingen aan de regering te doen om mogelijke tekortkomingen te kunnen bijsturen.

*
* *

Lors de la réunion du 3 juillet 2006, *le vice premier ministre et ministre de l'Intérieur, M. Patrick Dewael*, a répondu aux dernières questions et demandes d'éclaircissements attendus de la part de Mme Nagy et de M. Drèze. Il a également formulé ses observations concernant les derniers amendements présentés.

- Amendements n°s 30 et 31 (*de M. De Padt et consorts*).

Ces amendements tendent à adapter le traitement des greffiers. Le traitement du personnel juridique d'appui du Conseil d'État a été adapté dans le passé. Pendant sept ans, le traitement des secrétaires d'administration-juristes a été augmenté de 2%. Cette adaptation était nécessaire, car le Conseil d'État ne parvenait plus à engager des juristes. La rémunération prévue était en effet beaucoup moins élevée que dans le secteur privé et dans les autres services publics. Cette augmentation salariale permet à un juriste d'appui d'avoir une carrière plus intéressante sur le plan financier qu'un greffier. Il en résulte que ces membres du personnel d'appui ne souhaitent plus passer à une fonction de greffier, ce qui risque de poser des problèmes de recrutement au Conseil d'État.

Les amendements tendent à rétablir la tension salariale antérieure et sont logiques.

- Amendement n° 32 (*de M. Maene et consorts*).

Dans le cadre de la réglementation actuelle, le titulaire d'une fonction qui souhaite exercer une tâche dans une institution supranationale ou internationale est placé en position hors cadre et ne reçoit plus le salaire lié à sa fonction au Conseil d'État. Cette réglementation a pour conséquence que les titulaires d'une fonction au Conseil d'État ne peuvent exercer des tâches non rémunérées au sein d'organisations internationales.

L'amendement prévoit la possibilité, pour un titulaire d'une fonction au Conseil d'État, d'être détaché dans des conditions plus favorables auprès d'institutions supranationales ou internationales (maintien du salaire si la fonction au sein de l'organisation internationale est non rémunérée).

*
* *

Tijdens de vergadering van 3 juli 2006 heeft de *vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken, de heer Parick Dewael*, geantwoord op de laatste vragen en verzoeken om verduidelijking vanwege mevrouw Nagy en de heer Drèze. Voorts heeft hij zijn opmerkingen geformuleerd over de laatste ingediende amendementen.

- Amendementen nr. 30 en 31 (*van de heer De Padt c.s.*).

Deze amendementen zijn er op gericht om de wedde van de griffiers aan te passen. In het verleden werd de wedde van het ondersteunend juridisch personeel bij de Raad van State aangepast. Gedurende 7 jaar werd de wedde van de bestuurssecretaris-jurist met 2% verhoogd. Deze aanpassing was nodig omdat de Raad van State er niet meer in slaagde juristen te werven. De bezoldiging die voorzien werd, lag immers aanzienlijk lager dan in de privé-sector en bij de andere overheidsdiensten. Door deze weddenverhoging kan een ondersteunende jurist een financieel interessantere loopbaan hebben dan een griffier. Hierdoor ontstaat het probleem dat deze ondersteunende personeelsleden niet langer wensen door te stromen naar een griffiersfunctie, waardoor de Raad van State dreigt geconfronteerd te worden met aanwervingsproblemen.

De amendementen zijn er op gericht de vroegere loonspanning te herstellen en zijn logisch.

- Amendement nr. 32 (*van de heer Maene c.s.*).

In het kader van de huidige regeling wordt de ambtsdrager, die een taak wil opnemen bij een supranationale of internationale instelling, buiten kader gesteld en ontvangt hij niet langer de wedde die aan het ambt bij de Raad van State verbonden is. Deze regeling heeft tot gevolg dat de ambtsdragers bij de Raad van State geen onbezoldigde taken bij internationale organisaties kunnen uitoefenen.

Het amendement voorziet in de mogelijkheid voor een ambtsdrager bij de Raad van State om, in meer gunstige omstandigheden (behoud van wedde indien de functie bij internationale organisatie onbezoldigd is), gedetacheerd te worden naar een supranationale of internationale instelling.

Le nombre total de magistrats qui peuvent être détachés n'est pas augmenté; en effet, ce ne serait pas acceptable, compte tenu de l'arriéré auquel est encore confronté le Conseil d'État.

L'amendement n'est pas contraire aux objectifs visés par le gouvernement.

- Amendement n° 33 (*de M. Maene et consorts*)

L'amendement tend à préciser la composition du jury pour le recrutement d'auditeurs adjoints et de référendaires adjoints. (deux membres du Conseil d'État, l'auditeur général ou son adjoint, un premier auditeur et une personne étrangère au Conseil d'État).

L'amendement prévoit que l'auditorat dispose de deux membres dans le jury, ce qui n'est pas déraisonnable dès lors que le jury a pour objectif de désigner les candidats les plus aptes pour ce corps.

L'amendement peut être accepté.

- L'amendement n° 34 (*de M. Anthuenis et consorts*)

L'amendement prévoit qu'un an après l'entrée en vigueur de la loi, les critères de filtre seront évalués.

Une telle évaluation est nécessaire du fait que le filtre est un nouvel élément dans le système juridique belge. Sur la base des premières expériences, il convient de déterminer si les critères de filtre doivent être aménagés.

- Amendement n° 35 (*de M. Drèze*)

M. Drèze embraille sur le précédent amendement et indique que s'il s'avérait que le filtre ne fonctionne pas, il faudrait recourir immédiatement au filtre que recommande le Conseil d'État dans son avis.

Sous l'angle légistique, la procédure peut paraître étrange de fixer qu'un article de loi (*in casu* l'ancien filtre) n'est plus applicable au seul motif que le Conseil des ministres évalue négativement l'application de cet article de loi. Le Parlement se met lui-même hors-jeu.

Il semble par ailleurs également difficile de déterminer, avant même que l'on constate que l'application d'un article de loi sera source de problèmes, comment on les résoudra.

Het totaal aantal magistraten dat kan gedetacheerd worden wordt niet verhoogd, dit zou immers niet aanvaardbaar zijn rekening houdende met de achterstand waarmee de Raad van State nog geconfronteerd wordt.

Het amendement is niet strijdig met de doelstellingen die door de regering worden nagestreefd.

- Amendement nr. 33 (*van de heer Maene c.s.*)

Het amendement heeft tot doel de samenstelling van de examenjury voor de werving van adjunct-auditeurs en adjunct-referendarissen te verduidelijken (twee leden van de Raad van State, de auditeur-generaal of zijn adjunct, een eerste auditeur en een persoon vreemd aan de Raad van State).

Het amendement voorziet dat het auditoraat beschikt over twee leden in de jury, wat niet onredelijk is aangezien de jury tot doel heeft de meest geschikte kandidaten voor dit korps aan te duiden.

Het amendement kan aanvaard worden.

- Amendement nr. 34 (*van de heer Anthuenis c.s.*)

Het amendement voorziet dat één jaar na het inwerkingtreden van de wet de filtercriteria zullen geëvalueerd worden.

Een dergelijke evaluatie is nodig daar de filter een nieuw gegeven is in het Belgisch rechtsbestel. Op basis van de eerste ervaringen dient te worden uitgemaakt of de filtercriteria moeten bijgestuurd worden.

- Amendement nr. 35 (*van de heer Drèze*).

De heer Drèze speelt in op het vorige amendement en stelt dat – indien zou blijken dat de filter niet zou functioneren – er onmiddellijk gebruik gemaakt moet worden van de filter die de Raad van State in haar advies heeft aanbevolen.

Wetstechnisch lijkt het een vreemde manier van werken om te bepalen dat een wetsartikel (*in casu* de oude filter) niet langer toepasselijk zou zijn louter omdat de Ministerraad de toepassing van dit wetsartikel negatief zou evalueren. Het Parlement zet zichzelf op deze wijze buitenspel.

Daarnaast lijkt het ook moeilijk om reeds voordat er vastgesteld is dat de toepassing van een wetsartikel problemen zal opleveren, te bepalen hoe deze problemen moeten opgelost worden.

- Amendement n° 36 (*de M. Drèze*).

Cet amendement propose d'inclure, en cas d'inefficacité du filtre, la durée de la procédure devant le Conseil d'État dans le calcul du délai requis pour la régularisation.

Le ministre tient à souligner que la procédure en cassation n'a pas d'effet suspensif et que lorsqu'une juridiction (le CCE) a décidé qu'un étranger n'a pas le droit de séjourner dans notre pays, cette décision judiciaire doit être mise en œuvre. Il serait inadmissible d'inciter les personnes à introduire un pourvoi en cassation par l'octroi d'avantages indirects.

- Amendement n° 37 (*de M. Drèze*).

M. Drèze propose de prévoir dans la loi la transmission au président de la Chambre des représentants du rapport d'évaluation relatif au fonctionnement du filtre.

Quel est l'intérêt de cette disposition? Si un parlementaire souhaite obtenir à titre individuel des informations afférentes à une évaluation réalisée par le gouvernement, il lui suffit de poser une question parlementaire.

Le ministre ne peut pas soutenir cet amendement.

- Amendements n°s 38 et 39 (*de M. Drèze*).

Ces amendements tendent à faire inscrire explicitement dans la loi que la requête en suspension ou en annulation forme l'interruption civile. Les auteurs se fondent à cet égard sur la considération que le requérant qui a obtenu gain de cause devant le Conseil d'État doit encore pouvoir réclamer des dommages et intérêts devant le juge civil. Or, si la décision du Conseil d'État se fait attendre pendant plusieurs années, la partie requérante ne peut plus réclamer de dommages et intérêts, car son action est prescrite.

Le gouvernement a choisi de prévenir ce type de situations en prenant des mesures permettant au Conseil d'État de statuer dans un délai raisonnable. Il faut prendre le problème à la racine.

- Amendement n° 40 (*Mme Lanjri et consorts*)

L'amendement tend à inscrire dans la loi que non seulement le filtre, mais aussi tout le fonctionnement du

- Amendement nr. 36 (*van de heer Drèze*).

In het amendement wordt voorgesteld om – indien de filter niet zou functioneren – de duur van de procedure voor de Raad van State mee in rekening te brengen bij de berekening van de termijn die nodig is voor de regularisatie.

De minister wil er op wijzen dat de cassatieprocedure geen schorsende werking heeft en dat, wanneer een rechtscollege (RVV) beslist heeft dat een vreemdeling geen recht op verblijf heeft, deze rechterlijke beslissing moet uitgevoerd worden. Het zou onverantwoord zijn maatregelen te nemen die personen er toe aanzetten om een cassatieprocedure in te stellen door onrechtstreekse voordelen te voorzien.

- Amendement nr. 37 (*van de heer Drèze*).

De heer Drèze stelt voor om in de wet te voorzien dat het evaluatieverslag inzake de werking van de filter overgezonden wordt aan de voorzitter van de Kamer van volksvertegenwoordigers.

Welk is het nut van deze bepaling? Indien een individueel parlementslid informatie zou willen inzake een door de regering gemaakte evaluatie volstaat het immers een parlementaire vraag te stellen.

De minister kan dit amendement niet steunen.

- Amendementen nrs. 38 en 39 (*van de heer Drèze*).

De amendementen hebben tot doel uitdrukkelijk in de wet te laten opnemen dat het verzoekschrift tot schorsing of nietigverklaring de burgerlijke verjaring stuit. Uitgangspunt is dat, wanneer een verzoeker gelijk haalt bij de Raad van State, hij voor de burgerlijke rechter nog een schadevergoeding moet kunnen vorderen. Indien de uitspraak van de Raad van State echter jaren op zich laat wachten kan de verzoekende partij geen schadeclaim meer indienen, aangezien zijn claim verjaard is.

De regering opteert ervoor om deze situaties te voorkomen door maatregelen te nemen ten einde de Raad van State toe te laten steeds binnen een redelijke termijn te beslissen. De problemen dienen bij de wortel aangepakt te worden.

- Amendement nr. 40 (*van mevrouw Lanjri c.s.*)

Het amendement is erop gericht in de wet in te schrijven dat niet alleen de filter doch de volledige werking

Conseil d'État et du Conseil du contentieux des étrangers feront l'objet d'une évaluation (à l'issue d'une année).

Le gouvernement n'a pas d'objection à ce que le Parlement évalue le fonctionnement des juridictions. Le parlement peut toujours vérifier si son travail législatif débouche sur des résultats concrets et si les objectifs poursuivis sont atteints. Cela ne doit donc absolument pas être spécifié dans la loi.

- Amendement n° 41 (*M. Van der Maelen et consorts*)

L'amendement prévoit un filtre plus sévère, s'inspirant du filtre préconisé par le Conseil d'État dans son avis.

S'agissant du filtre, le gouvernement renvoie aux discussions qui ont déjà eu lieu. Le gouvernement prend l'individu comme point de départ. Le filtre défendu par le Conseil d'État se fonde sur un autre point de départ et confie tous les pouvoirs au Conseil d'État même.

Le gouvernement maintient que le filtre prévu dans le projet de loi est suffisamment sévère pour prévenir les recours abusifs à la procédure.

La Belgique n'a pas d'expérience en matière de procédure de filtrage. Si, au bout d'un certain temps d'application du filtre, il devait s'avérer nécessaire de l'adapter dans un sens ou dans un autre, une telle adaptation ne manquerait bien évidemment pas d'être apportée. Le ministre ne peut toutefois anticiper en la matière.

- Amendement n° 42 (*de M. Maene et consorts*).

Il s'agit d'un amendement technique tendant à préciser que l'administrateur doit posséder un diplôme qui donne accès à une fonction de niveau A (au lieu de l'ancienne terminologie «de niveau 1») et à souligner que l'administrateur a une fonction de mandat.

Il n'y a aucune objection à réaliser à ces adaptations.

- Amendement n° 43 (*de M. Maene et consorts*).

Par le biais de l'insertion d'un article supplémentaire, cet amendement prévoit d'instituer deux directeurs d'encadrement chargés d'assister l'administrateur du Conseil d'État (un pour le personnel et un pour le budget et la gestion).

van de Raad van State en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (na één jaar) aan een evaluatie zal onderworpen worden.

De regering kant zich niet tegen een evaluatie door het Parlement van de werking van de rechtscollèges. Het parlement kan steeds verifiëren in hoeverre zijn wetgevend werk tot concrete resultaten leidt en in hoeverre de vooropgestelde doelstellingen worden bereikt. Het is dus geenszins noodzakelijk dit specifiek in de wet op te nemen.

- Amendement nr. 41 (*van de heer Van der Maelen c.s.*).

Het amendement voorziet in een strengere filter, gebaseerd op de filter die door de Raad van State werd vooropgesteld in het advies.

Wat de filter betreft verwijst de regering naar de reeds gevoerde discussies. De regering neemt het individu als uitgangspunt. De filter die de voorkeur wegdraagt van de Raad van State, heeft een ander uitgangspunt: deze filter legt alle macht bij de Raad van State zelf.

De regering blijft van oordeel dat de in het wetsontwerp voorziene filter voldoende stringent is om oneigenlijk gebruik van de procedure te voorkomen.

België heeft nog geen ervaringen met een filterprocedure. Indien, nadat de filter een tijdlang is toegepast, een bijsturing in de ene of de andere zin, zou nodig blijken, zal dit uiteraard gebeuren. De minister kan hier echter niet op vooruitlopen.

- Amendement nr. 42 (*van de heer Maene c.s.*).

Het betreft een technisch amendement waarbij verduidelijkt wordt dat de beheerder een diploma dient te bezitten dat toegang geeft tot een niveau A-functie (i.p.v. de oude terminologie «niveau 1») en waarbij benadrukt wordt dat de beheerder een mandaatfunctie heeft.

Er is geen enkel bezwaar om deze aanpassingen door te voeren.

- Amendement nr. 43 (*van de heer Maene c.s.*).

Via de invoering van een extra artikel wordt voorzien in de creatie van twee stafdirecteurs die de beheerder bij de Raad van State dienen bij te staan (één op personeelsvlak en één op budgetair vlak).

L'amendement tend à poursuivre la professionnalisation du Conseil d'État et à assurer son bon fonctionnement. Il peut dès lors être adopté.

- Amendement n° 44 (*de M. Maene et consorts*).

L'amendement tend à porter la durée du mandat d'administrateur du CCE de 4 ans à 5 ans. De cette manière, la durée du mandat d'administrateur du CCE sera égale à celle d'administrateur du Conseil d'État. L'amendement peut être adopté tel quel.

Interventions complémentaires des membres.

M. Fons Borginon et consorts (VLD) déposent un amendement n° 45 relatif à l'article 206 (DOC 51 2479/010).

Il s'agit d'un amendement technique améliorant la formulation de l'amendement n° 30, lequel est retiré.

M. Benoît Drèze (cdH) présente un amendement n° 46 (DOC 51 2479/010), qui est un sous-amendement à l'amendement n° 36 relatif à l'article 216.

L'amendement n° 36 vise à ce que la durée de la procédure devant le Conseil d'État soit prise en compte dans le cadre du calcul de la durée de la procédure d'asile des demandeurs de régularisation.

Le ministre a répondu que cet amendement n'était pas acceptable, dans la mesure où il risquait d'inciter les demandeurs concernés à engager des recours inadéquats auprès du Conseil d'État au cours des mois à venir.

Aussi, afin de surmonter cette objection pertinente, le sous-amendement proposé vise-t-il à ajouter dans l'amendement précité les mots: « pour les demandes d'asile introduites avant le 1er juillet 2006 », de manière à ce que seules les procédures déjà engagées à la date du 1er juillet 2006 soient prises en compte.

M. Filip De Man (Vlaams Belang) estime que le gouvernement essaye maladroitement de sauver la face.

En ce qui concerne le projet de loi réformant le Conseil d'État et créant un CCE (DOC 51 2479/001), il s'avère maintenant qu'il ne sera pas tenu compte de

Het amendement streeft ernaar de Raad van State verder te professionaliseren en de goede werking te verzekeren en kan daarom aanvaard worden.

- Amendement nr. 44 (*van de heer Maene c.s.*).

Het amendement is erop gericht het mandaat van beheerder bij de RVV op te trekken van 4 naar 5 jaar. Op deze wijze is de duur van het mandaat van beheerder bij de RVV gelijk aan dat van beheerder bij de Raad van State. Het amendement kan zonder meer aanvaard worden.

Bijkomende opmerkingen van de leden

De heer Fons Borginon (VLD) c.s. dient amendement nr. 45 (DOC 51 2479/010) in, dat betrekking heeft op artikel 206.

Het gaat om een technisch amendement, ter verbetering van de formulering van amendement nr. 30, dat wordt ingetrokken.

De heer Benoît Drèze (cdH) dient amendement nr. 46 (DOC 51 2479/010) in, als subamendement op amendement nr. 36, dat betrekking heeft op artikel 216.

Amendement nr. 36 strekt ertoe te bepalen dat de duur van de procedure voor de Raad van State moet meegerekend worden bij de berekening van de duur van de asielpprocedure van de personen die een regularisatieaanvraag indienen.

De minister heeft geantwoord dat dit amendement niet kon, aangezien het de betrokken aanvragers ertoe zou kunnen aanzetten in de komende maanden ook onterecht beroep in te stellen bij de Raad van State.

Om aan die pertinente opmerking tegemoet te komen, strekt het voorgestelde subamendement ertoe in amendement nr. 36 de woorden «wordt de duur van de procedure» te vervangen door de woorden «wordt voor de asielaanvragen die zijn ingediend vóór 1 juli 2006, de duur van de procedure». Zodoende wordt terzake alleen rekening gehouden met de procedures die al vóór 1 juli 2006 waren ingezet.

De heer Filip De Man (Vlaams Belang) vindt dat de regering heel onhandig probeert haar gezicht te redden.

In verband met het wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (DOC 51 2479/001), blijkt

l'avis du Conseil d'Etat (avis n° 40.784/AG du 29 juin 2006 du Conseil d'Etat) demandé en urgence, au sujet de l'amendement n° 41 qui devait permettre un meilleur filtrage des procédures devant le Conseil d'Etat, pas plus qu'il ne sera tenu compte dudit amendement.

Ceci alors qu'une telle procédure de filtre était pourtant absolument nécessaire, comme les représentants mêmes du Conseil d'Etat et les débats l'ont très largement souligné.

A propos du projet de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, l'orateur cite des extraits de presse mettant en évidence l'assouplissement apporté par le projet, la meilleure protection accordée aux demandeurs d'asile (propos du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides Van den Bulck), ainsi que la manière incroyablement laxiste avec laquelle l'Office des étrangers accorde des visas.

L'orateur stigmatise le système de traitement des demandes de séjour des étrangers, censé appliquer la règle LIFO (las in first out) et qui en réalité suit la règle FINO (first in never out). L'année passée, 11.630 personnes en situation illégale ont ainsi bénéficié d'une décision de séjour positive de la part du ministre de l'Intérieur.

Bien que le ministre ne fasse pas connaître les chiffres en la matière, il s'avère que dans 25.400 dossiers, il est fait appel à l'article 9, alinéa 3, de la loi du 15 décembre 1980 précitée, ce qui donnera quasi automatiquement lieu à environ 50.000 régularisations individuelles.

Pour toutes ces raisons, la formation à laquelle l'orateur appartient désapprouve complètement ces deux projets de loi et ne prendra pas part à leur vote.

Mme Marie Nagy (Ecolo) apprécie que le ministre ait répondu de façon détaillée aux derniers amendements déposés, mais déplore que parmi les 134 amendements déposés par les formations de l'opposition, aucun ne soit finalement considéré digne d'apporter certaines améliorations. Le débat n'est pas complet.

Elle déplore particulièrement, quant à la situation des étrangers, la direction suivie par le gouvernement et le ministre de l'Intérieur, qui refusent la motivation, le débat, la reconnaissance des faits, se cachent derrière le pouvoir discrétionnaire voire l'arbitraire, alors qu'il fau-

nu dat geen rekening zal worden gehouden met het advies dat de Raad van State dringend moest uitbrengen over amendement nr. 41, dat ertoe strekt te voorzien in een betere «filter» van de bij de Raad van State ingestelde procedures (advies nr. 40.784/AG van 29 juni 2006). Kennelijk zal evenmin rekening worden gehouden met het amendement zelf. Een en ander gebeurt in weerwil van de noodzaak een dergelijke filter in te stellen, zoals overigens met klem werd onderstreept door de vertegenwoordigers zelf van de Raad van State en zoals ook uit de bespreking is gebleken.

In verband met het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, haalt de spreker persknipsels aan, die duidelijk aangeven dat met het wetsontwerp een soepeler regeling wordt ingesteld, de asielzoekers een betere bescherming zullen genieten (standpunt van Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen Van den Bulck), en tot slot dat de Dienst Vreemdelingenzaken op een ongelooflijk ondoordachte wijze visa toekent.

De spreker hekelt ook de wijze waarop de verblijfsvergunningen van de vreemdelingen worden behandeld. Dat zou moeten gebeuren op grond van de LIFO-werkwijze (*last in, first out*), maar in werkelijkheid is de FINO-aanpak (*first in, never out*) de regel. De minister van Binnenlandse Zaken heeft in 2005 op die manier 11.630 personen die hier illegaal verbleven, een verblijfsvergunning toegekend.

Ofschoon de minister terzake geen cijfers vrijgeeft, blijkt dat in 25.400 dossiers een beroep wordt gedaan op artikel 9, derde lid, van de voornoemde wet van 15 december 1980, waardoor haast automatisch zowat 50.000 mensen individueel geregulariseerd zullen worden.

Op grond van een en ander verzet de fractie waartoe de spreker behoort, zich fors tegen de beide wetsontwerpen en zal zij niet aan de stemming erover deelnemen.

Mevrouw Marie Nagy (Ecolo) toont zich tevreden dat de minister omstandig is ingegaan op de laatst ingediende amendementen. Toch betreurt zij dat van de 134 amendementen die door de oppositiefracties werden ingediend, uiteindelijk geen enkel het waard wordt geacht enige verbetering aan te brengen. Het debat is niet af.

In verband met de toestand waarin de vreemdelingen verkeren, betreurt ze in het bijzonder het standpunt van de regering en de minister van Binnenlandse Zaken om de beleidsdaden niet te willen motiveren, het debat uit de weg te gaan en te weigeren de feiten onder

drait reconnaître la valeur de l'apport de l'immigration et oser une approche novatrice en la matière.

L'intervenante désapprouve le choix du ministre de rejeter l'avis du Conseil d'Etat, lequel traduit la situation désespérée dans laquelle il se trouve, car la solution ainsi choisie n'est pas dans l'intérêt du justiciable.

Les projets à l'examen ne font preuve ni de vision, ni même de gestion suffisante. Que va-t-on faire des dizaines de milliers de dossiers en souffrance? Que va-t-on faire des 10 à 15 ans d'arriéré au Conseil d'Etat?

Les choix qui sont faits ne sont pas ceux d'une bonne gouvernance et la formation à laquelle l'intervenante appartient les refuse.

M. Benoît Drèze (cdH) fait remarquer que l'amendement n° 37 répond à l'objection du ministre formulée à propos de l'amendement n° 35, en ce qu'il prévoit que le rapport d'évaluation doit être remis au président de la Chambre des représentants.

Il constate qu'en rejetant la solution du filtre procédural, le gouvernement fait finalement choix de la clandestinité: l'arriéré au Conseil d'Etat ne pourra pas être résorbé, et les personnes en séjour dans notre pays depuis des années devront se résoudre à y demeurer illégalement. Le refus d'instituer une procédure de régularisation pour les dossiers actuellement pendants est hautement préjudiciable sur le plan humain pour toutes les personnes présentes sur notre territoire depuis longtemps, qui ne sont pas responsables de cette situation.

L'intervenant déplore qu'on ait ainsi perdu une semaine, car le Sénat ne disposera pas du temps nécessaire pour pouvoir examiner les projets et sera ainsi.

En ce qui concerne les chiffres relatifs aux familles avec enfants, au sujet desquelles le ministre n'a pas apporté de réponse, il s'en tient aux données qui lui ont été communiquées par le centre fermé de Vottem.

Mme Nahima Lanjri (CD&V) fait savoir que si une série d'éléments des projets à l'examen rencontrent les propositions faites par la formation à laquelle elle appartient, il reste que les matières touchant au regroupement familial, aux régularisations, et à la procédure du filtre ne satisfont pas aux objectifs.

ogen te zien, en zich te verschuilen achter zijn discretionaire bevoegdheden en zelfs willekeur. In de plaats daarvan zou de inbreng van de immigratie naar waarde moeten worden geschat en zou in die aangelegenheid moeten worden gekozen voor een innoverend beleid.

De spreekster kan zich niet terugvinden in de optie van de minister om het advies van de Raad van State van tafel te vegen. Zulks toont aan dat hij zich echt in een onmogelijk parket bevindt, want de aldus gekozen oplossing is niet in het belang van de rechtzoekende.

In de ter tafel voorliggende wetsontwerpen is geen visie te bespeuren, noch zelfs enig toereikend beleid. *Quid* met de tienduizenden hangende dossiers? *Quid* met de achterstand van 10 à 15 jaar bij de Raad van State?

De terzake gemaakte beleidskeuzes geven geen blijk van deugdelijk bestuur. De fractie waartoe de spreekster behoort, weigert met die keuzes in te stemmen.

De heer Benoît Drèze (cdH) stipt aan dat amendement nr. 37 inspeelt op het bezwaar van de minister in verband met amendement nr. 35. Het bepaalt dat het evaluatieverslag moet worden bezorgd aan de voorzitter van de Kamer van volksvertegenwoordigers.

Het lid constateert dat de regering weigert mee te gaan met de oplossing van de procedurefilter en aldus uiteindelijk kiest voor een clandestien bestaan voor de betrokkenen. De achterstand bij de Raad van State zal niet kunnen worden weggewerkt. De personen die al jaren in ons land verblijven, zullen er zich maar mee moeten verzoenen dat ze hier illegaal verblijven. De weigering een regularisatieprocedure in te stellen voor de momenteel hangende dossiers is menselijk gesproken bijzonder schadelijk voor al wie al lange tijd op ons grondgebied verblijft, want die mensen kunnen niet verantwoordelijk worden gesteld voor die situatie.

De spreker betreurt dat aldus een week verloren is gegaan, want de Senaat zal niet over de nodige tijd beschikken om de wetsontwerpen nog te bespreken

In verband met de cijfers betreffende de gezinnen met kinderen, waarover de minister geen informatie heeft kunnen verstrekken, blijft hij bij de gegevens die hem door het gesloten centrum van Vottem zijn bezorgd.

Mevrouw Nahima Lanjri (CD&V) geeft te kennen dat een aantal punten uit de besproken wetsontwerpen weliswaar tegemoetkomen aan de voorstellen van haar fractie, maar dat de aangelegenheden in verband met de gezinshereniging, de regularisaties en de filterprocedure hoegenaamd niet voldoen.

Elle reprend en outre certains arguments qu'elle a déjà développés.

Ainsi, elle rappelle qu'en matière de regroupement familial, dans 4/5èmes des cas, il n'est procédé au regroupement familial qu'une fois la nationalité belge acquise. D'où l'intérêt qu'il y a de veiller dès maintenant à la transposition de la directive 2004/38/CE du Parlement européen et du Conseil du 29 avril 2004, relative au droit des citoyens de l'Union et des membres de leurs familles de circuler et de séjourner librement sur le territoire des Etats membres.

En conclusion, elle annonce que sa formation se prononcera par une abstention relativement à un grand nombre des dispositions mises au vote.

M. Stijn Bex (sp.a-spirit) se rallie aux propos du ministre de l'Intérieur et souligne l'équilibre des projets à l'examen. Il apprécie qu'une série d'éclaircissements aient été obtenus dans la problématique des régularisations et qu'une nouvelle directive émanant du ministre soit rendue publique, même s'il était possible d'aller plus loin en la matière.

L'intervenant déplore en revanche que la procédure du filtre visant à désengorger le Conseil d'Etat ne soit finalement pas instaurée.

De heer Filip Antheunis (VLD) promet le soutien de son groupe aux deux projets de loi à l'examen, qui forment un ensemble équilibré et cohérent. En effet, les procédures seront désormais plus rapides et plus aisées, tandis que les conditions auxquelles est soumis le regroupement familial seront, elles, plus strictes.

VIII. — VOTES

Articles 1er à 5

Ces articles sont successivement adoptés à l'unanimité.

Art. 6

L'amendement n° 10 de M. Drèze est rejeté par 14 voix contre une.

L'article est adopté par 14 voix contre une.

Art. 7

Cet article est adopté à l'unanimité.

Zij herhaalt vervolgens bepaalde argumenten die zij al heeft ontwikkeld.

Zo herinnert zij eraan dat inzake gezinshereniging in vier vijfde van de gevallen het gezin pas wordt herenigd nadat de Belgische nationaliteit werd verworven. Van daar dat nu al moet worden toegezien op de omzetting van Richtlijn 2004/38/EG van de Raad en van het Europees Parlement van 29 april 2004 betreffende het recht van de ingezetenen van de Unie en hun familieleden om vrij te reizen en te verblijven op het grondgebied van de Lidstaten.

Afrondend kondigt zij aan dat haar fractie zich zal onthouden bij een groot aantal ter stemming gebrachte bepalingen.

De heer Stijn Bex (sp.a-spirit) kan zich vinden in de verklaringen van de minister van Binnenlandse Zaken en wijst op de evenwichtigheid van de besproken wetsontwerpen. Hij spreekt zijn waardering uit voor het feit dat een aantal verhelderingen werd aangebracht in de problematiek van de regularisaties en dat een nieuwe richtlijn van de minister openbaar wordt gemaakt, ook al kon op dat punt verder worden gegaan.

Hij betreurt daarentegen dat de filterprocedure die bedoeld is om de Raad van State te ontlasten uiteindelijk niet wordt ingesteld.

De heer Filip Antheunis (VLD) zegt de steun van zijn fractie toe aan de beide voorliggende wetsontwerpen. Zij vormen een evenwichtig en correct geheel. Inderdaad, enerzijds zullen de procedures voortaan sneller en vlotter verlopen; en

anderzijds, zullen de voorwaarden voor een gezinshereniging worden verstrengd.

VIII. — STEMMINGEN

Artikelen 1 tot 5

Deze artikelen worden achtereenvolgens eenparig aangenomen.

Art. 6

Het amendement nr. 10 van de heer Drèze wordt verworpen met 14 tegen 1 stem.

Het artikel wordt aangenomen met 14 tegen 1 stem.

Art. 7

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

Art. 8

L'amendement n° 1 de Mmes Lanjri et Schryvers et M. Claes est rejeté par 12 voix contre 3.

L'amendement n° 41 de M. Van der Maelen et consorts est retiré.

L'amendement n° 27 de Mme Nagy est rejeté par 14 voix contre une.

L'amendement n° 11 de M. Drèze est rejeté par 12 voix contre une et 2 abstentions.

L'article est adopté par 12 voix contre 3.

Art. 9 à 11

Ces articles sont successivement adoptés à l'unanimité.

Art. 12

L'article est adopté par 12 voix contre 3.

L'amendement n° 12 de M. Drèze est par conséquent sans objet.

Art. 13

Cet article est adopté à l'unanimité.

Art. 14

L'amendement n°4 de Mmes Lanjri et Schryvers et de M. Claes est rejeté par 13 voix contre 2.

L'article est adopté à l'unanimité.

Art. 15 à 18

Ces articles sont successivement adoptés à l'unanimité.

Art. 19

L'article est adopté par 12 voix contre 3.

L'amendement n°2 de Mmes Lanjri et Schryvers et de M. Claes est par conséquent sans objet.

Art. 20 à 24

Ces articles sont successivement adoptés à l'unanimité.

Art. 8

Het amendement nr. 1 van de dames Lanjri en Schryvers en de heer Claes wordt verworpen met 12 tegen 3 stemmen.

Het amendement nr. 41 van de heer Van der Maelen c.s. wordt ingetrokken.

Het amendement nr. 27 van mevrouw Nagy wordt verworpen met 14 tegen 1 stem.

Het amendement nr. 11 van de heer Drèze wordt verworpen met 12 tegen 1 stem en 2 onthoudingen.

Het artikel wordt aangenomen met 12 tegen 3 stemmen.

Art. 9 tot 11

Deze artikelen worden achtereenvolgens eenparig aangenomen.

Art. 12

Het artikel wordt aangenomen met 12 tegen 3 stemmen.

Bijgevolg vervalt het amendement nr. 12 van de heer Drèze.

Art. 13

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

Art. 14

Het amendement nr. 4 van de dames Lanjri en Schryvers en de heer Claes wordt verworpen met 13 tegen 2 stemmen.

Het artikel wordt eenparig aangenomen.

Art. 15 tot 18

Deze artikelen worden achtereenvolgens eenparig aangenomen.

Art. 19

Het artikel wordt aangenomen met 12 tegen 3 stemmen.

Bijgevolg vervalt het amendement nr. 2 van de dames Lanjri en Schryvers en de heer Claes.

Art. 20 tot 24

Deze artikelen worden achtereenvolgens eenparig aangenomen.

Art. 25

L'amendement n°28 de M. Drèze est rejeté par 12 voix contre 3.

L'article est adopté par 12 voix contre 3.

Art. 26

Cet article est adopté à l'unanimité.

Art. 27

L'amendement n° 33 de M. Maene et consorts est adopté par 3 voix et 2 abstentions.

L'article, ainsi modifié, est adopté à l'unanimité.

Art. 28 à 30

Ces articles sont successivement adoptés à l'unanimité.

Art. 31

L'article est adopté par 14 voix et une abstention.

Art. 32

Cet article est adopté à l'unanimité.

Art. 33

L'article est adopté par 12 voix contre 3.

L'amendement n° 13 de M. Drèze devient dès lors sans objet.

Art. 34 à 44

Ces articles sont successivement adoptés à l'unanimité.

Art. 45

L'amendement n° 14 de M. Drèze est rejeté par 12 voix contre 3.

L'article est adopté par 12 voix contre 3.

Art. 25

Het amendement nr. 28 van de heer Drèze wordt verworpen met 12 tegen 3 stemmen.

Het artikel wordt aangenomen met 12 tegen 3 stemmen.

Art. 26

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

Art. 27

Het amendement nr. 33 van de heer Maene c.s. wordt aangenomen met 13 stemmen en 2 onthoudingen.

Het aldus gewijzigde artikel wordt eenparig aangenomen.

Art. 28 tot 30

Deze artikelen worden achtereenvolgens eenparig aangenomen.

Art. 31

Het artikel wordt aangenomen met 14 stemmen en 1 onthouding.

Art. 32

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

Art. 33

Het artikel wordt aangenomen met 12 tegen 3 stemmen.

Bijgevolg vervalt het amendement nr. 13 van de heer Drèze.

Art. 34 tot 44

Deze artikelen worden achtereenvolgens eenparig aangenomen.

Art. 45

Het amendement nr. 14 van de heer Drèze wordt verworpen met 12 tegen 3 stemmen.

Het artikel wordt aangenomen met 12 tegen 3 stemmen.

Art. 46 à 51

Ces articles sont successivement adoptés à l'unanimité.

Art. 52

L'amendement n° 42 de M. Maene et consorts, tendant à remplacer l'article en projet, est adopté par 13 voix et 2 abstentions.

Art. 52bis (nouveau)

L'amendement n° 43 de M. Maene et consorts est adopté par 13 voix et 2 abstentions.

Art. 53

L'amendement n° 15 de M. Drèze est rejeté par 12 voix contre 3.

L'article est adopté par 14 voix contre une.

Art. 54 à 60

Ces articles sont successivement adoptés à l'unanimité.

Art. 61

L'amendement n° 32 de M. Maene et consorts est adopté par 13 voix et 2 abstentions.

L'article ainsi modifié est adopté à l'unanimité.

Art. 62 à 67

Ces articles sont adoptés successivement à l'unanimité.

Art. 68

L'amendement n° 3 de Mmes Lanjri et Schryvers et M. Claes est rejeté par 12 voix contre 3.

L'article est adopté par 12 voix contre une et 2 abstentions.

Art. 69

L'amendement n° 5 de Mmes Lanjri et Schryvers et M. Claes est rejeté par 12 voix contre 3.

L'article est adopté par 12 voix contre une et 2 abstentions.

Art. 46 tot 51

Deze artikelen worden achtereenvolgens eenparig aangenomen.

Art. 52

Het amendement nr. 42 van de heer Maene c.s., ter vervanging van het ontworpen artikel, wordt aangenomen met 13 stemmen en 2 onthoudingen.

Art. 52bis (nieuw)

Het amendement nr. 43 van de heer Maene c.s. wordt aangenomen met 13 stemmen en 2 onthoudingen.

Art. 53

Het amendement nr. 15 van de heer Drèze wordt verworpen met 12 tegen 3 stemmen.

Het artikel wordt aangenomen met 14 tegen 1 stem.

Art. 54 tot 60

Deze artikelen worden achtereenvolgens eenparig aangenomen.

Art. 61

Het amendement nr. 32 van de heer Maene c.s. wordt aangenomen met 13 stemmen en 2 onthoudingen.

Het aldus gewijzigde artikel wordt eenparig aangenomen.

Art. 62 tot 67

Deze artikelen worden achtereenvolgens eenparig aangenomen.

Art. 68

Het amendement nr. 3 van de dames Lanjri en Schryvers en de heer Claes wordt verworpen met 12 tegen 3 stemmen.

Het artikel wordt aangenomen met 12 tegen 1 stem en 2 onthoudingen.

Art. 69

Het amendement nr. 5 van de dames Lanjri en Schryvers en de heer Claes wordt verworpen met 12 tegen 3 stemmen.

Het artikel wordt aangenomen met 12 tegen 1 stem en 2 onthoudingen.

Art. 70

L'amendement n° 6 de Mmes Lanjri et Schryvers et M. Claes est rejeté par 12 voix contre 3.

L'article est adopté par 12 voix contre une et 2 absentions.

Art. 71 à 78

Ces articles sont adoptés successivement à l'unanimité.

Art. 79

L'amendement n°26 de Mme Nagy et de M. Drèze est rejeté par 14 voix contre une.

L'amendement n° 29 de Mme Lanjri et de M. Claes est rejeté par 12 voix contre 3.

L'amendement n° 16 de M. Drèze et de Mme Nagy est rejeté par 12 voix contre 3.

L'amendement n° 20 de Mme Nagy et de M. Drèze est rejeté par 14 voix contre une.

L'article est adopté par 12 voix contre une et 2 absentions.

Art. 80 à 117

Ces articles sont successivement adoptés à l'unanimité.

Art. 118

L'amendement n° 21 de Mme Nagy et M. Drèze est rejeté par 14 voix contre une.

L'article est adopté par 14 voix contre une.

Art. 119 à 149

Ces articles sont successivement adoptés à l'unanimité.

Art. 150

L'amendement n° 44 de M. Maene et consorts est adopté par 13 voix et 2 abstentions.

L'article, ainsi modifié, est adopté à l'unanimité.

Art. 151 et 152

Ces articles sont successivement adoptés à l'unanimité.

Art. 70

Het amendement nr. 6 van de dames Lanjri en Schryvers en de heer Claes wordt verworpen met 12 tegen 3 stemmen.

Het artikel wordt aangenomen met 12 tegen 1 stem en 2 onthoudingen.

Art. 71 tot 78

Deze artikelen worden achtereenvolgens eenparig aangenomen.

Art. 79

Het amendement nr. 26 van mevrouw Nagy en de heer Drèze wordt verworpen met 14 tegen 1 stem.

Het amendement nr. 29 van mevrouw Lanjri en de heer Claes wordt verworpen met 12 tegen 3 stemmen.

Het amendement nr. 16 van de heer Drèze en mevrouw Nagy wordt verworpen met 12 tegen 3 stemmen.

Het amendement nr. 20 van mevrouw Nagy en de heer Drèze wordt verworpen met 14 tegen 1 stem.

Het artikel wordt aangenomen met 12 tegen 1 stem en 2 onthoudingen.

Art. 80 tot 117

Deze artikelen worden achtereenvolgens eenparig aangenomen.

Art. 118

Het amendement nr. 21 van mevrouw Nagy en de heer Drèze wordt verworpen met 14 tegen 1 stem.

Het artikel wordt aangenomen met 14 tegen 1 stem.

Art. 119 tot 149

Deze artikelen worden achtereenvolgens eenparig aangenomen.

Art. 150

Het amendement nr. 44 van de heer Maene c.s. wordt aangenomen met 13 stemmen en 2 onthoudingen.

Het aldus gewijzigde artikel wordt eenparig aangenomen.

Art. 151 en 152

Deze artikelen worden achtereenvolgens eenparig aangenomen.

Art. 153

L'amendement n° 24 de Mme Nagy et M. Drèze est rejeté par 14 voix contre une.

L'article est adopté par 14 voix contre une.

Art. 154

Cet article est adopté à l'unanimité.

Art. 155

L'amendement n° 17 de M. Drèze et Mme Nagy est rejeté par 12 voix contre 3.

L'article est adopté par 14 voix contre une.

Art. 156

L'amendement n° 22 de Mme Nagy et M. Drèze est rejeté par 12 voix contre 3.

L'article est adopté par 14 voix contre une.

Art. 157 à 160

Ces articles sont successivement adoptés à l'unanimité.

Art. 161

L'amendement n° 18 de M. Drèze et Mme Nagy est rejeté par 14 voix contre une.

L'article est adopté par 14 voix contre une.

Art. 162 à 173

Ces articles sont successivement adoptés à l'unanimité.

Art. 174

Le sous-amendement n° 25 de Mmes Lanjri et Schryvers et M. Claes est rejeté par 13 voix contre 2.

L'amendement n° 7 de Mmes Lanjri et Schryvers et M. Claes est rejeté par 13 voix contre 2.

L'article est adopté par 13 voix et 2 abstentions.

Art. 153

Het amendement nr. 24 van mevrouw Nagy en de heer Drèze wordt verworpen met 14 tegen 1 stem.

Het artikel wordt aangenomen met 14 tegen 1 stem.

Art. 154

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

Art. 155

Het amendement nr. 17 van de heer Drèze en mevrouw Nagy wordt verworpen met 12 tegen 3 stemmen.

Het artikel wordt aangenomen met 14 tegen 1 stem.

Art. 156

Het amendement nr. 22 van mevrouw Nagy en de heer Drèze wordt verworpen met 12 tegen 3 stemmen.

Het artikel wordt aangenomen met 14 tegen 1 stem.

Art. 157 tot 160

Deze artikelen worden achtereenvolgens eenparig aangenomen.

Art. 161

Het amendement nr. 18 van de heer Drèze en mevrouw Nagy wordt verworpen met 14 tegen 1 stem.

Het artikel wordt aangenomen met 14 tegen 1 stem.

Art. 162 tot 173

Deze artikelen worden achtereenvolgens eenparig aangenomen.

Art. 174

Het subamendement nr. 25 van de dames Lanjri en Schryvers en de heer Claes wordt verworpen met 13 tegen 2 stemmen.

Het amendement nr. 7 van de dames Lanjri en Schryvers en de heer Claes wordt verworpen met 13 tegen 2 stemmen.

Het artikel wordt aangenomen met 13 stemmen en 2 onthoudingen.

Art. 175

Cet article est adopté à l'unanimité.

Art. 176

L'amendement n° 23 de Mme Nagy et M. Drèze est rejeté par 14 voix contre une.

L'article est adopté par 14 voix contre une.

Art. 177 à 183

Ces articles sont successivement adoptés à l'unanimité.

Art. 184

L'amendement n° 19 de M. Drèze et Mme Nagy est rejeté par 14 voix contre une.

L'article est adopté par 14 voix contre une.

Art. 185 à 205

Ces articles sont successivement adoptés à l'unanimité.

Art. 206

L'amendement n° 30 de M. De Padt et consorts est retiré.

L'amendement n° 45 de M. Borginon et consorts est adopté à l'unanimité.

L'article, ainsi modifié, est adopté à l'unanimité.

Art. 207

L'amendement n° 31 de M. De Padt et consorts est adopté à l'unanimité.

L'article, ainsi modifié, est adopté à l'unanimité.

Art. 208 à 212

Ces articles sont successivement adoptés à l'unanimité.

Art. 212bis (nouveau) et 212ter (nouveau)

L'amendement n° 8 de M. Borginon a déjà été retiré dans le cadre de la discussion des articles.

Art. 175

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

Art. 176

Het amendement nr. 23 van mevrouw Nagy en de heer Drèze wordt verworpen met 14 tegen 1 stem.

Het artikel wordt aangenomen met 14 tegen 1 stem.

Art. 177 tot 183

Deze artikelen worden achtereenvolgens eenparig aangenomen.

Art. 184

Het amendement nr. 19 van de heer Drèze en mevrouw Nagy wordt verworpen met 14 tegen 1 stem.

Het artikel wordt aangenomen met 14 tegen 1 stem.

Art. 185 tot 205

Deze artikelen worden achtereenvolgens eenparig aangenomen.

Art. 206

Het amendement nr. 30 van de heer De Padt c.s. wordt ingetrokken.

Het amendement nr. 45 van de heer Borginon c.s. wordt eenparig aangenomen.

Het aldus gewijzigde artikel wordt eenparig aangenomen.

Art. 207

Het amendement nr. 31 van de heer De Padt c.s. wordt eenparig aangenomen.

Het aldus gewijzigde artikel wordt eenparig aangenomen.

Art. 208 tot 212

Deze artikelen worden achtereenvolgens eenparig aangenomen.

Art. 212bis (nieuw) en 212ter (nieuw)

Het amendement nr. 8 van de heer Borginon werd reeds in het kader van de artikelsgewijze bespreking ingetrokken.

L'amendement n° 38 de M. Drèze est rejeté par 12 voix contre 3.

Art. 212^{quater} (*nouveau*)

L'amendement n°9 de M. Borginon a déjà été retiré dans le cadre de la discussion des articles.

L'amendement n°39 de M. Drèze est rejeté par 12 voix contre 3.

Art. 213 à 215

Ces articles sont successivement adoptés à l'unanimité.

Art. 216

Le sous-amendement n°35 de M. Drèze est rejeté par 12 voix contre une et 2 abstentions.

Le sous-amendement n°46 de M. Drèze est rejeté par 12 voix contre une et 2 abstentions.

Le sous-amendement n°36 de M. Drèze est rejeté par 14 voix contre une.

Le sous-amendement n°37 de M. Drèze est rejeté par 12 voix contre 3.

L'amendement n°34 de M. Anthuenis et consorts est adopté par 13 voix contre 2.

L'article, ainsi modifié, est adopté à l'unanimité.

Art. 217 à 241

Ces articles sont successivement adoptés à l'unanimité.

Art. 241bis (*nouveau*)

L'amendement n°40 de Mmes Lanjri en Schryvers et de M. Claes est rejeté par 12 voix contre 3.

Art. 242

Cet article est adopté à l'unanimité.

*
* *

Le président propose de considérer une série de modifications de texte comme des corrections techniques.

Het amendement nr. 38 van de heer Drèze wordt verworpen met 12 tegen 3 stemmen.

Art. 212^{quater} (*nieuw*)

Het amendement nr. 9 van de heer Borginon werd reeds in het kader van de artikelsgewijze bespreking ingetrokken.

Het amendement nr. 39 van de heer Drèze wordt verworpen met 12 tegen 3 stemmen.

Art. 213 tot 215

Deze artikelen worden achtereenvolgens eenparig aangenomen.

Art. 216

Het subamendement nr. 35 van de heer Drèze wordt verworpen met 12 tegen 1 stem en 2 onthoudingen.

Het subamendement nr. 46 van de heer Drèze wordt verworpen met 12 tegen 1 stem en 2 onthoudingen.

Het subamendement nr. 36 van de heer Drèze wordt verworpen met 14 tegen 1 stem.

Het subamendement nr. 37 van de heer Drèze wordt verworpen met 12 tegen 3 stemmen.

Het amendement nr. 34 van de heer Anthuenis c.s. wordt aangenomen met 13 tegen 2 stemmen.

Het aldus gewijzigde artikel wordt eenparig aangenomen.

Art. 217 tot 241

Deze artikelen worden achtereenvolgens eenparig aangenomen.

Art. 241bis (*nieuw*)

Het amendement nr. 40 van de dames Lanjri en Schryvers en de heer Claes wordt verworpen met 12 tegen 3 stemmen.

Art. 242

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

*
* *

De voorzitter stelt voor een aantal tekstwijzigingen als technische correcties te beschouwen.

La commission souscrit à cette proposition.

La commission décide, à l'unanimité, de déroger à l'article 82 du Règlement de la Chambre et de voter immédiatement sur l'ensemble du projet de loi.

Le projet de loi, tel qu'il a été amendé et corrigé, est adopté par 12 voix contre une et 2 abstentions.

*
* *

Les propositions de loi suivantes deviennent dès lors sans objet:

- proposition de loi visant à modifier l'article 71, alinéa 2, de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (DOC 51 1262/001);
- proposition de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers afin de confier à la Commission permanente de recours des réfugiés la compétence de connaître des recours urgents contre les décisions du Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (DOC 51 1615/001)
- proposition de loi modifiant la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et instaurant une Commission des étrangers afin de porter remède à l'arriéré du Conseil d'État (DOC 51 1685/001)
- proposition de loi modifiant la loi relative aux étrangers, concernant la procédure de reconnaissance du statut de réfugié (DOC 51 1757/001).

Les rapporteurs,

Jacqueline GALANT
Nahima LANJRI

Le président,

André FRÉDÉRIC

De commissie schaart zich achter dit voorstel.

De commissie beslist eenparig om af te wijken van artikel 82 van het Reglement van de Kamer en onmiddellijk over het gehele wetsontwerp te stemmen.

Het aldus geamendeerde en verbeterde wetsontwerp wordt aangenomen met 12 tegen 1 stem en 2 onthoudingen.

*
* *

Dientengevolge vallen de volgende wetsvoorstellen zonder voorwerp:

- wetsvoorstel tot wijziging van artikel 71, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (DOC 51 1262/001);
- wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, teneinde de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen in staat te stellen te worden aangezocht voor spoedeisende beroepen tegen de beslissingen, genomen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (DOC 51 1615/001)
- wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en tot oprichting van een Vreemdelingencommissie, teneinde een oplossing aan te reiken voor de achterstand bij de Raad van State (DOC 51 1685/001)
- wetsvoorstel tot wijziging van de Vreemdelingenwet, wat betreft de procedure tot erkenning van de status van vluchteling (DOC 51 1757/001).

De rapporteurs,

Jacqueline GALANT
Nahima LANJRI

De voorzitter,

André FRÉDÉRIC